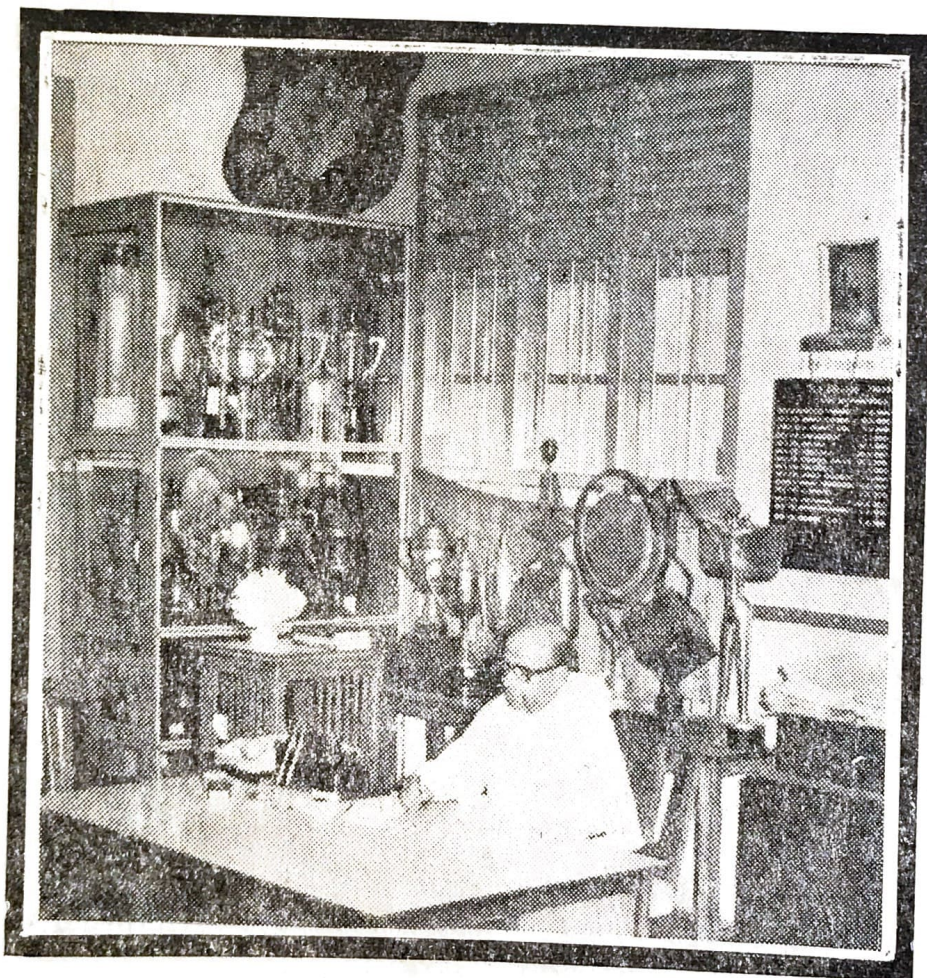

S.H. MAG 83

REV. F. ELEAZER C. M. I.
MANAGER

REV. FR. AQUINAS C. M. I.
PRINCIPAL

EDITORIAL BOARD

Student Editor : MATHEW KURIAN
Student Members : VINOD KUMAR
JOSEPH K. K.
BENCY WILLI
VINODHINI SUKUMAR

Staff Members : K. V. SEBASTIN
AUGUSTINE KOMATTOM
TOM VARGHESE

Ex-Officio : Rev. Fr. AQUINAS C. M. I. (Principal)
RIFON JOSEPH (Chairman)
K. X. XAVIER (Gen. Secretary)

Illustrations : ROY MALOTH
Printing : MURALI INDUSTRIES, EKM.
Blocks : COCHIN BLOCKS

നിൽക്കു യാത്രക്കാരാ - ഒരു നിമിഷം

അതാ!

സൃഷ്ടിയുടെ മണിമുഴങ്ങുന്നു,

വലിയൊരു സംരംഭത്തിന്റെ ചെറിയൊരു തുടക്കം.

നാളെയുടെ അനുഭവത്തിനുവേണ്ടി

കണ്ണിൽ കിനാക്കളുടെ പൂക്കളുമായി

കാത്തിരിക്കുന്ന കൂട്ടുകാരെ,

ഒഴുക്കിനെതിരെ നീന്തുന്ന ധീരന്മാർക്കു വെളിച്ചം പകരാൻ കഴിയൂ.

ഉണർന്നു ചിന്തിക്കുന്ന യുവചേതസ്സുകൾക്കുവേണ്ടി സമൂഹം കാത്തിരിക്കുന്നു.

ഞങ്ങളുടെ ഈ സംരംഭം

ആ ലക്ഷ്യത്തിലേക്കുള്ള ഒരു എളിയ ശ്രമം മാത്രം.

സഹൃദയരെ,

താളുകൾ മറിക്കുമ്പോൾ,

ഇളം തലമുറയുടെ ഉണർന്ന സങ്കല്പങ്ങളുടെ

കിലുകിലാറവങ്ങൾക്കിടയിൽ

മുതിർന്ന തലമുറയുടെ വികാരവിചാരങ്ങൾ

മുഴങ്ങുന്നതു നിങ്ങൾക്കു കേൾക്കാം.

ചക്രവാളത്തിൽ

പ്രതീക്ഷകളുടെ മഴവില്ലുകൾ വിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു.

വാക്കുകൾക്ക് ഇവിടെ പ്രസക്തി കുറയുന്നു.

അർപ്പണത്തിന് സമയമായി

കലാ ദേവതയുടെ അനുഗ്രഹത്തിനുവേണ്ടി

ഞങ്ങൾ ഒരുക്കിയ ഈ വാർഷികോപഹാരം

സഹൃദയർക്കു മുമ്പിൽ

ഇതാ ഞങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുന്നു.

Another year has ticked off-and we really got on our wings. We are proud that we could fly high and grab some great moments. A sincere attempt has been made to assess the tastes of the students while selecting the material for this venture and to incorporate it within. Through sheer dedication, we were able to overcome the forces of nature, the clash of ideologies and the dark shadow of hypocrisy to achieve our objective.

The 'Cover' is symbolic:

The bird of time has but a little way
To flutter - and the bird is on the wing.

Omar Khayyam

It has been designed to carry the message of "Determination" to the world at large, executed by Miss. Vinodhini Sukumar.

A national achievement, along with our own, has been highlighted in the form of an article on the "Prudential Cup." Problems of vital importance, today, like drug abuse, communalism, superstition, industrialisation and so on have been dealt with.

We take this opportunity to congratulate Ram Kumar Sreekantan, who's Magazine '82 "NINAVU" earned the "Second Best" position in the state. He was also adjudged 'Best Editor'.

Our profound thanks to Rev. Fr. Principal, Mr. Daniel Itten (Adv.), Mr. T. N. Viswanathan (PTI) and Mr. Jose Peediakkal for their co-operation in this regard. Our sincere gratitude to M/s Murali Industrial Press and M/s Cochin Blocks, whose efforts supplemented our resources and to all the students and staff for their contribution to the flesh and blood of the Magazine.

Mathew Kurian
Editor.

ഒരിക്കലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടാതിരുന്ന
 ദൈവത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചുഞാനിരുന്നു.
 ഒരിക്കലും പൂക്കാത്ത എൻറമാവ്
 തളിർക്കുന്നതുംകാത്തു ഞാൻനിന്നു.
 കാലചക്രം അതിവേഗംതിരിഞ്ഞിട്ടും
 പൂക്കൾ പലവട്ടം പൂത്തുവാടിക്കൊഴിഞ്ഞിട്ടും
 എൻറ ദൈവം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടില്ല.
 എൻറ മാവിൽ തളിരുകുളങ്ങരയില്ല.
 പണ്ടത്തെ മുത്തശ്ശിക്കഥയിലെ
 നായികയെപ്പോലെ,
 ദൈവത്തോടാവശ്യപ്പെടാനുള്ള 'വരവു'
 മനസ്സിലടക്കി ഞാനിരുന്നു.
 ജപലിക്കുന്ന യാഗാഗ്നിയിൽ
 മരറല്ലാ മോഹങ്ങളും ഹോമിച്ചു
 ഞാൻ തപസ്സുചെയ്തു.
 ഒടുവിൽ എൻറജീവിതം
 ഞാൻ ബലിയർപ്പിച്ചപ്പോൾ
 എൻറദൈവം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു,
 വരപ്രസാദവുമായി.
 പിന്നീടൊന്നിടേ ജൻമാന്തരങ്ങൾ
 ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ
 ദൈവത്തിൻറ വരദാനം
 എന്നിൽ വർഷിച്ചപ്പോഴേയ്ക്കും
 സുഖങ്ങളുടേയും ദുഃഖങ്ങളുടേയും
 ലോകത്തിൽനിന്നും
 ഞാൻവിടപറഞ്ഞിരുന്നു.
 എൻറമനസ്സിൽ ജപാലയായ അഭിലാഷങ്ങൾ
 ഒരു ചാനൽക്കൂനയായി
 എന്നോടൊപ്പം അലിഞ്ഞുചേർന്നു.

ശ്രീലത വി.
 IIPDC

സോമവാരവൃതം

ഒരു കഥ എഴുതട്ടെ?

പക്ഷെ, നണക്കമകൾ വായിച്ച് മടുത്ത നിങ്ങളുടെ അന്തരമോരുകൾ ഞാനെഴുതുന്നില്ല. സത്യമായും, നടന്ന ഒരു സംഭവംതന്നെയാണിത്.

ഉച്ചയ്ക്കുശേഷം ക്ലാസ്സിലിരിക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ഉറക്കത്തെപ്പറ്റിയും, ക്ഷീണത്തെക്കുറിച്ചുമെല്ലാം നമുക്കറിയാത്തതാണോ? അല്ലേ അല്ല! ഞാൻ പഠിച്ചിരുന്ന സ്കൂളിലെ പത്താംക്ലാസ്സിലെ ഞാനും പെട്ടെന്ന് വിദ്യാർത്ഥികൾ നാലുമണിക്കൂറിൽ രസതന്ത്രം പഠിക്കുവാനായി ക്ലാസ്സിലിരിക്കുന്നു.

ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നത് "ചിരിയ്ക്കാത്ത മനുഷ്യ"നെന്നും വിദ്യാർത്ഥികളുടെയിടയിൽ കളിപ്പേരുള്ള ശശിസ്താരാണ്. സാർ ഏകദേശം മുപ്പത്തിയഞ്ച് വയസ്സുള്ളയാളാണ്. ക്ലാസ്സിലെ കുട്ടികളെ ഗുഡ്മായി പരിഹസിക്കുവാനും, സ്വയം ചിരിയ്ക്കാതെ മറുപടിയെ ചിരിപ്പിക്കാനും കഴിവുള്ള ശശിസ്താർ; ഫലിതരസികതയോടുകൂടിയാണ് സാറിന്റെ രസതന്ത്രം പഠിപ്പിക്കൽ, പക്ഷെ പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധയും, പ്രാധാന്യവും കൊടുക്കാനും സാർ മറന്നിരുന്നില്ല.

പതിവുപോലെ ക്ലാസ്സിൽ കടന്നസാർ ക്ലാസ്സിന്റെ വിവിധ ദിശകളിലേക്ക് കണ്ണോടിച്ചുകൊണ്ട് പുസ്തകങ്ങൾ മേശപ്പുറത്ത് വെച്ചു. പിൻബഞ്ചുകൾ മുകളായി. മഹാകന്യതികളായ ദിലീപും, സന്തോഷും, തമ്പിയുമെല്ലാം പഞ്ചപാവങ്ങളായി മാറി മുൻബഞ്ചിലെ ബൈഹാർട്ട് കാരികളായ പെൺകുട്ടികൾ സാറിന്റെ ചോദ്യങ്ങൾ മുന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ട് പുസ്തകത്തിന്റെ താളുകളിലൂടെ ഭാഗ്യപ്രദക്ഷിണം നടത്തുകയാണ്. ഞങ്ങളുടെ ലീഡർ പൊരിഞ്ഞ പഠിത്തത്തിൽ തന്നെ, കൂട്ടത്തിലൊന്നുപറയട്ടെ,

ഞങ്ങളുടെ ക്ലാസ്സിലീഡർ ലീന കാഴ്ചയിലെ നമ്പോലെ പഠിത്തത്തിലും മുൻപന്തിയിലാണ്, എണ്ണത്തിൽ കുറവായ ഞങ്ങൾ ആൺകുട്ടികളുടെ സ്ഥാനാർത്ഥി ബാബുവിനെ ഭയനീയമായി പരാജയപ്പെടുത്തി വൻ ഭൂരിപക്ഷം വോട്ടുകളോടെ ലീഡറായി നടക്കുന്ന പെൺകുട്ടിയാണ് ലീന.

ക്ലാസ്സിന്റെ അങ്ങേ അറ്റത്തോളം പോയപ്പോൾ മുഖത്തമന്തിക്കൊണ്ട് സാർ തിരിഞ്ഞുനോക്കുകയാണ്. ഒരുനിമിഷം! സാറിന്റെ കണ്ണുകൾ ബോർഡിൽ പതിഞ്ഞു. കഴിഞ്ഞക്ലാസ്സിലെ മലയാളം സാഹിത്യ ചിലവാരങ്ങളും മറുപടികളും ബോർഡിൽ മാഞ്ഞു. മായാതെയും കിടക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഒട്ടും മായാതെ "സോമവാരവൃതം" എന്ന വാക്കും, വിരഹിണിയായ പാദകുട്ടി തന്റെ കാമുകനെ കാണാതെ ഓടിപ്പോകുന്ന ഭാഗമാണ് "എന്തിനിക്കാണെന്നു ഞാനെൻ പ്രിയതമ" എന്ന പാഠത്തിലുള്ളത്. ആ പാഠത്തിലുള്ള വാക്കാണ് മേൽപ്പറഞ്ഞത്. ബോർഡിലെ വാക്കിൽ (മായാതെ വിരൽചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് മുഖത്ത് ഭാവവ്യത്യാസം കൂടാതെ സാർ ഞങ്ങളുടെ അഭിവാദ്യലീഡർക്കനേറേ ചോദ്യമെറിഞ്ഞു. "ഇതൊക്കെ തുടങ്ങിയോ? എന്ന് ആ പഠിപ്പാഠം എടുത്തോ എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് സാറിന്റെ ചോദ്യം എന്ന് കരുതിയ ആ സുര്യപിണ്ണിന്റെ മറുപടി ഉടൻവന്നു "അതു തുടങ്ങിയിട്ട് കുറേനാളായി സാർ"

മുകളായിരുന്ന ആൺകുട്ടികളുടെ ബെഞ്ചുകളിൽ പൊട്ടിച്ചിരികളുടെ മാലപ്പടക്കങ്ങൾ പാദകുട്ടിയിലായിരുന്ന പിൻബഞ്ചിലെ തമ്പിയുടെ നൊരുകമന്ത് "ലീനാമ്മേ ധീരതയായോ?" സാർ ഒരുവിധം ഞങ്ങളെ ശാന്തരാക്കി അപ്പോഴും പിൻബഞ്ചിൽ ഡസ്കിലിടിയും ചിരിയും തുടർന്നുപെൺകുട്ടികളും നാണത്തോടെ ചിരിക്കാൻ തുടങ്ങിയ ഉത്തരംപറഞ്ഞു "ഞെളിഞ്ഞിരുന്ന ലീനയ്ക്ക് മേൽപ്പറേയ്ക്കും ചിരിയുടേയും അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാർ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് തുടങ്ങിയിരുന്ന ലീനാമ്മേ, നാണം കോപം സങ്കടാദികൾ കലർന്നു എന്താണ് കരയാറായി.

അടിക്കുറിപ്പ്: "സോമവാരവൃതം" തികച്ചു തോറും അവിവാഹിതകൾ നല്ല ഭർത്താവിനേക്കാൾ വേഗം ലഭിക്കാൻ വേണ്ടി അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ഒരു വൃതമാണ്! ലീനയ്ക്കിതാദ്യം പിടികിട്ടിയില്ലായിരുന്നു.

CANCER

HARRY CLEETUS

Man is afraid of Cancer. But dose he realize what it is-The Cancer. Is it a disease? Is it contagious? Whether it could be cured? The modern scientific advancements is only making a break through to all aspects regarding Cancer.

Our body is made of millions and trillions of minute units called cells. It is not just an heap of cells. A group of cells form functional units called organs and different organs in proper arrangement makes a normal human being. From birth to the entire life span of a man the controlled growth constitute a a normal and balanced division of cells, thereby increasing size. Suppose a cut occurs in the hand, toungue or any part of the body. The adjacent cells of cut the area would then divide and clear up the wound. Some time later the division stops and normally maintained. In Cancer, a change occur in the normally dividing cells. It goes mad and does not obey normal patterns of division and multiply indefinitely. This abnormal transformation may be due to physical agencies like X-rays, ultra violet rays from the sun or some chemical substances. Once the cell attains a cancerous state all its normal functions ceases except division. The energy required for this augmented division is drained from other parts of the body leading to a fatal collapse.

Do you think it is an ugly affair on the part of the cell? Can we avoid it?--to some extent, yes. For example the lung cancer, most common among cigarette smokers. When a cigarette is lighted the nicotine present in tobacco combines with carbon dioxide to form Nickel Carbonyl. In lungs Nickel Carbonyl hinders the destruction of a metabolic chemical byproduct, Benzy-

pyrene, which is a powerful carcinogen (cancer prodcing chemical compound). In the long, run the increased amount of Benzy-pyrene results in cancer.

In lukemia or Blood cancer the number of white blood corpuscles increase. It inter-feres with the normal functions of the blood like oxygen transport, temperature regulation and more seriously the level of glucose in the blood. Cancer cells utilize abnormally large amounts of glucose, which is the immediate energy liberating substance. In the final stages blood flow is hindered and death results.

A clear cut remedy for the treatment of Cancer has not yet made out although conventional radiation treatment wherein cancerous cells are destroyed using radiation is usually carried out; the reason being the lack of sufficient knowledge regarding the actual cause of cancer. Latest version is the canceroid - cell theory, which emphasizes that all cells are in competance to cancer. Chromosomes, which are chemically Deoxy-ribonucleic acid (DNA), present in cells control all activities including division. Like the compartments of a train the DNA is functionally segmented. Each segment or a gene control a specific function. In cancer external or internal factors interfere with the normal divisional gene resulting in the trans-formation to a cancerous state.

Some time back, scientists took viruses to be the main cause of cancer. The inte-gration of viroid DNA in normal human cells and its continuity down the generations were also put forward. To some extent the role of virus may be true, since interferons (which are produced against viral activity) was found

to be effective in checking some kinds of cancerous growths. However DNA of some cancerous cells showed virus-related sequences that are not found in the normal human cell.

A child born in Sweden some years back showed an amazing increase in size. It was found that all cells of his body multiplied without any check or balance. Within two months he died unable to cope with the energy drain. All types of cancers are like this. Now-a-days scientists are sorting out definite requirements of cancerous cells. By destroying these requirements using various drugs a possible check could be made out. For example, cancer cells require large amounts of a compound, thymidylate during cell

division for incorporation into DNA. It has been successfully discovered that drugs like Amethopterin could block the synthesis of thymidylate. An universal acceptancy is lacking since for different cancers requirements vary

The question of whether cancer is contagious or not has been widely debated. Most scientists are of the opinion that person to person transference is not possible. But if the intervention of virus be the cause, an infection to a normal healthy person could initiate cancer somewhere down his generations. The hereditary aspects of cancer are still in its early stages. At the present momentum of scientific progression within no time all the dreaded diseases including cancer could be checked.

T. C. C.

Manufacturers of :

CAUSTIC SODA (Rayon Grade), CHLORINE, HYDROCHLORIC ACID,
SODIUM SULPHIDE, SODIUM HYDROSULPHIDE, SODIUM
HYDROCHLORITE and other Chemicals

The pioneers as well as pace-setters
in the manufacture of

BASIC CHEMICALS OF GLASS

&

THE MOTHER CHEMICAL INDUSTRY OF KERALA

✱

**THE TRAVANCORE
COCHIN CHEMICALS LIMITED,**

UDYOGAMANDAL - 683 501, Kerala

PRINCIPAL'S REPORT - '82-'83

New additions to the teaching staff include M/s. K. K. Poulouse (Hindi), K. K. Jose (Politics), Sebastian John Vellanicaran and George Philip (Physics)

Rev. Fr. George Peter, Lecturer in Physics, is on study leave under the U.G.C. Faculty Improvement Programme scheme.

UNIVERSITY EXAMINATION RESULTS

This year we had excellent results in the various University Examinations. Mr. Harry Clettus, Ms. Letha K. Pillai, Mr. K. V. Baby and Ms. Sherly Davis secured the first, second, third and fourth ranks respectively in the final year M. Sc. degree examination in Zoology of the Kerala University April 1982. Also, Sivakumar and Ranjit Jacob Mathews of our College have secured the Second, third ranks respectively in Pre-degree Examination (Commerce Group) in April-May 1982.

DETAILED RESULTS ARE SHOWN BELOW

Pre-degree	: 60% pass with 83 first classes and 85 second classes
B. A. (Final)	: Economics - 61% pass with 1 first class and 3 second classes
B. A. (Final)	: Sociology - 96% pass with 3 second classes
B. Sc. (Final)	: Physics - 82.1% pass with 22 first classes and 5 second classes
B. Sc. (Final)	: Chemistry - 93% pass with 26 first classes and 9 second classes
B. Sc. (Final)	: Botany - 97% pass with 18 first classes and 6 second classes
B. Sc. (Final)	: Zoology - 94.7% with 22 first classes and 12 second classes
B. Com. (Final)	: 64% pass with 6 first classes and 14 second classes

It gives me great pleasure to place before you the Annual Report of this College for the academic year 1982-83. The year under review has been one of the most eventful academic years in the history of this College. There has been remarkable improvement in every field of activity. I am proud to place on record that the students are becoming more and more discipline-conscious. A review of our achievements this year will substantiate my claim.

THE PRINCIPAL

At the beginning of the academic year, there was a change in the Principalship of the College. After completing six years of selfless and meritorious service, Rev. Fr. Mathai Archangel, CMI, handed over the charge to me on 1st April, 1982. May I take this opportunity to express my most sincere thanks to Fr. Archangel for the services rendered by him to this institution.

THE ENROLMENT

Our College has, at present, an enrolment of 1914 students of whom 986 are boys and 928 girls.

THE STAFF

M/s. P. A. Joseph, Higher grade Clerk & A. M. Francis & P. T. Joseph, attenders, retired from service during the course of this year.

- M. A. (Final) : English 50% pass with 1 first class and 4 second classes
- M. A. (Final) : Economics - 81.3% pass with 10 second classes
- M. Sc. (Chemistry): 90% pass with 8 first classes and one second classes
- M. Sc. (Zoology) : 100% pass with 8 first classes and 2 second classes; with first, second and third ranks.
- M. Com (Final) : 61% pass with 2 first classes and 7 second classes

SCHOLARSHIPS AND FINANCIAL ASSISTANCE

Nearly 23% of our students are enjoying financial assistance of one kind or other. The details are shown below.

1	Kumara Pillai Scholarships—	227	students
2	SC/ST Scholarships	— 33	..
3	O. E. C. Scholarships	— 45	..
4	O. B. C. Concession	— 67	..
5	National Merit Scholarships—	32	..
6	National Loan Scholarships —	13	..
7	University Merit Scholarships—	2	..
8	Sports talent Scholarships	— 1	student
9	Hindi Scholarships	—	..
10	State Scholarship	— 3	students
11	Cultural Scholarships	— 2	..
12	Fisheries Scholarships	— 5	..
13	Unified fee concession	— 2	..
14	Financial assistance	— 3	..
Total		436	students

1982-83 has been an year of trophies for us. In Kerala University Youth Festival this year we won the first place in the following items.

Kathakali — Sarath Kumar

I am proud to inform you that Mr. Sarath Kumar has been selected the University Kathakali genius.

English Elocution — Ramkumar Sreekantan

In group music, we were second and in stringed western and wind western we stood third. Our college magazine 'NINAVU' published under the editorship of Ramkumar Sreekantan won the first prize for editing in the inter collegiate competition conducted by the Campus! It was also selected the second best.

In the inter-collegiate cultural competitions conducted by the School of Management, Cochin University, we won the over-all championship.

The names of winners of other trophies are given below :

FOR DEBATES

The winners are M/s P. A. Joy (8) V. D. Satheesan (6) Venkatesh Ramakrishnan (5) Ramkumar Sreekautan (4) Nandakumar (2) and Vincent Xavier (1) - Total 26.

FOR QUIZ COMPETITION

The winners are M/s Mathew Kurian (6) Thomas Tomy Kuriakose (5) Jose Peediakel and Tomy P. Varghese (2) and Ramlal (1) Total 14.

ACHIEVMENTS IN SPORTS AND GAMES

We started our activities with "Fr. Bertholomew Memorial" tournaments in Basketball and volleyball conducted by our college in August 1982. Our team was the runner up in basketball. We also won the runner up trophies in Fr. P. C. Mathew Memorial Basketball Tournaments conducted by S. B. College, Changanacherry and silver Jubilee basketball tournament conducted by Govt. College of Engg. Trichur. We have annexed the championship trophy in the basketball tournament conducted by Kuriakose Elias College Mannanam.

In the College Annual Sports held on 9th and 10th February 1982, K. D. Jacob, II PDC and Sudha Kaimal II PDC won the

individual championship in men and women respectively. Sri Francis Biju George, I M. Com. was selected to the Kerala University Volleyball team, which won the All-India Inter University Championship this year. M/s. K. D. Jacob and T. M. George of IIPDC have represented the Kerala University Basketball team and took part in the inter-University tournament held at Annamalai. M/s. Philip Thomas, II B. A., George T. M. IIPDC and K. T. Tomy II B. Com., were selected to the Kerala State Basketball team for men and M/s K. D. Jacob, IIPDC and Bibin Joseph, I B. Sc. in boy's team this year. Janak Kikani, II B. Com, and Bharath Patel, II B Com represented the State in National for snooker. Joachim Cletus Dennis Louis, I B Sc won the second place in all-Kerala sailing competition held in February 1983.

ACTIVITIES OF NATIONAL SERVICE SCHEME

This year's activities of the National Service Scheme of the College were inaugurated by the Principal. Prof J John delivered the orientation talk for the newly registered volunteers. The botanical garden was developed in collaboration with the Botany Association. This year the Blood grouping of about 250 students of this College was done with the help of a medical team from Lisie Hospital, Ernakulam. I am happy to mention here that many of our N. S. S. volunteers donated blood to poor patients.

A one-day camp was conducted at the Gujarathi Colony, Vathuruthy on the Republic Day.

This year's special camping programme was held at Elappilly, a Village near Moolamattom, from September 25 to October 4th. Our unit undertook the construction of we a 3 km road to a tribal village. This year gave due importance to cultural programmes.

ACTIVITIES OF N. C. C.

The N C C units of this College started their regular activities from the beginning of the academic year. Sixty cadets in the army wing and forty cadets in the navy wing were enrolled this year. Parades were conducted as per the schedule, and separate classes for theory and practical subjects were held.

It is a matter of pride to mention some of the rare distinctions achieved by our cadets. Sergeant Pavan Kariappa of the army wing, who was adjudged the third best cadet in last year's Republic Day Parade in Delhi was selected to Youth Cultural Exchange Programme in Canada. He participated in this programme of six month's duration out of which three months were spent in Canada. It is also worthwhile to mention that P. O. Cadet R. K. Uthaman of navy wing could render volunteer service in the recently conducted ASIAD in Delhi. Besides twenty of our cadets were selected for volunteer service for the Nehru Gold Cup Football Tournament which was held in Cochin.

N. C. C. Cadets of both the wings participated in the ceremonial parades in connection with Independence Day, N C C Day and Republic Day. Two of our cadets passed 'C' certificate examination and quite a few others 'B' grade certificate examination. On the whole it was a fruitful year as far NCC in this College is concerned:

ACTIVITIES OF AICUF

As regards the activities of the AICUF unit of the College, during 1982-83, I am happy to note that the AICUF was comparatively more active and alive this year. This year's activities were inaugurated on August 16, 1982 on which day itself the unit organized an inter-collegiate debate on "LIQUOR IN HUMAN LIFE". Thereafter, the AICUFers conducted three one day seminars for the students, hosted a regional seminar and sent their delegates to All Kerala Camp at Quilon, regional camp at Alleppey, a literary camp at Ernakulam and the Youth Festival at Kottayam. The seminars conducted by the unit had for study and discussion topics like 'Youth and Psychological Problems', 'Campus Problems and the students', 'Today's Social Problems' etc. An interesting development of this year in the AICUF was the growth of three core groups: Social work group, Cultural Group and Thinker's Group. The Social Work Group has helped some poor and needy students through their earnest efforts. The Thinkers' Group organized the Speakers' Forum and the Interdepartmental Quiz Competition. The Cultural and Social

Work Groups visited nearby orphanages and destitute homes and conducted entertainment programmes for the inmates,

In general 1932-83, was an year in which the AICUFers actively involved themselves in the organizational activities under the able guidance of their advisors and chaplain,

ACTIVITIES OF PARENT TEACHER ASSOCIATION

The association works very closely with the college authorities to foster and promote cordial relationships among the teaching staff, students and guardians; and also to create in its members a keen interest in the smooth working and the progress of the College,

I am happy to say that, this year the Association donated Rs 500/- to our General Library for the procurement of rare and useful periodicals and journals, for the benefit of our students, The Association is also taking active interest in solving the conveyance problems of our students who are coming from the neighbouring places,

The College Canteen is sponsored by the Parent Teacher Assn, and it is working quite satisfactory.

FORMER STUDENTS' ASSOCIATION

We regret to say that the Former Students Association of this College was virtually inactive during this academic year,

CONCLUSION

In conclusion, I am extremely happy to declare that during the academic year, hard work and good discipline prevailed in the college. Sentiments of sincere gratitude throng in my heart first to the Sacred Heart of Jesus who is our Beacon Light and to whom we stand, dedicated and then to the staff and students for their generous co-operation and loyalty. We are particularly indebted to the chief guest of the day, for consenting to accept our invitation inspite of crowding and pressing engagements, to preside over today's functions and to give away the prizes,

Thank you

അത്രക്കുറി ശ്രീകുമാർ

ദീപാലംകൃതമായ ക്ഷേത്രത്തിനുമുന്നിൽ അലറി, ഞാനും തുള്ളി വാളെടുത്ത് സ്വന്തം മസ്തകത്തിൽ വെട്ടി, തുള്ളിയിൽ കിടന്നുരുട്ടി സന്യാസങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ. അല്ല, അവർ കോമരങ്ങളല്ല. കത്തിയിൽ കുന്ന നിലവിളക്കിനുമുന്നിൽ ചിറകുകുറിയ്ക്കാനുണ്ടെന്നു ഊയാംപാറാകൾ.

നിലവിളക്കിനുമുന്നിൽ ചമംപടിഞ്ഞിരുന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുകയായിരുന്ന ഉണ്ണി ദേിക്കൽകൂടി കൈകൂപ്പിയ രണ്ടും തന്റെ മുറിയിലേക്ക് നടന്നു. താൻ തന്നെ തുള്ളി, മറ്റാരും തനിക്ക് വേണ്ടിയോ, കാവിലമ്മയ്ക്ക് വേണ്ടിയോ തുള്ളില്ല. കോളേജിന്റെ മനോഹരമായ ഓരോ റോറിയത്തിൽ ഡിസ്കോ ഡാൻസ് നടത്തിയ കാവിലെ പുത്തന്മാർ ഉണ്ണി വാളെടുത്ത്, കൈകളിൽ തോടവളുകൂട്ടി, കാലിൽ ചിലങ്കകെട്ടി, വിലമ്മയെ ശരീരത്തിലേറ്റി, ഉറങ്ങുന്നതുണ്ണി പള്ളിയിൽ രക്തം നൽകണം. പട്ടുടുത്ത് നെറ്റിയിലെ ഡിസിയുടെ രക്തം ഒലിച്ചിട്ടുകൊണ്ട് നിൽക്കുന്ന രക്തം മാർക്കുവാൻ ചോലുംവയ്ക്കൂ. കൂട്ടുകാരടേയും കൂട്ടുകാരടേയും നടുവിലുള്ള താണുവ നടനം!

“എന്താ ഉണ്ണി ഉങ്ങലൈ കന്തംവിഴുങ്ങുമാതിരി ഇരിക്യാ, അങ്ങോട്ട് ചെന്നു കാവിലിന്റെ മുറമെല്ലാം വെട്ടുപ്പാക്കിട്ടുട്യ. നാളെ കോളേജിൽ പുവണ്ടാട്ടോ. കാവിലെ വെളിച്ചപ്പാട് നീയല്ലേ. അവിടെ ചോയികണ്ട മാപ്പിടേളം ഉള്ളോടേനം തീണ്ടിട്ട് വന്നു പള്ളി വാളെടുത്തുട.” “അയ്യോ വല്ലുമാവതെന്നാ ഈ പടരണം, നാളെ പ്രാക്ടിക്കലുണ്ട്”. ഭയത്തോടെയാണെങ്കിലും ഉണ്ണി പറഞ്ഞുപോയി.

“നീയെല്ലാം കോളേജിൽ ചോവുന്നത” കാവിലമ്മയുടെ കാരണവും കൊണ്ടാണെന്ന് മാക്കുണ്ട്. തന്നെ തങ്ങളും മരിച്ചു കിടന്നുവെന്ന് നിന്റെ പ്രാക്ടിക്കൽ മുടക്കില്ലല്ലോ”. വല്ലുമാവന്റെ ഉത്തരം കേട്ട് ഉണ്ണി ചുളിച്ചുപോയി. പിന്നെന്തും പറഞ്ഞില്ല. നാളെ സുരയോടെന്ന് മിമിമിനചോകാൻ പൂശിയിട്ടിരുന്നതാണ്. എല്ലാം ചൊളിഞ്ഞു.

ചെണ്ടമേളം മുറകുന്നു. ആർപ്പുവിളികളും കരവയും ഉയർന്ന് ചൊങ്ങി. കാവിലിന്റെ വടക്കെ മൂലയിലിരുന്ന് കാലിൽ ചിലങ്കകെട്ടുന്ന ഉണ്ണിയോട് ഹോറൻ മറ്റാരും കേൾക്കാതെ അടക്കിയ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു. “നീ കേറി അന്നന്നചോലെയൊന്നും ആടിയെക്കരയ്ക്ക് സുരയം വണ്ടിയുമൊക്കെ വന്നിട്ടുണ്ട് തല്ലുവണ്ണം ഞാൻ ചെയ്യണം ചുവടെപ്പിച്ച് തുള്ളിയിൽ ആർട്ട്സ് കൂപ്പിയേക്ക് അന്തരിപ്പിക്കാനുള്ള നാടകത്തിലെ കോമരത്തിന്റെ ഗോരം നിനക്ക് കിട്ടിയേക്കാം. ചെണ്ടമേളം മുറകി കാവിന് മുന്നിലേക്ക് കോമരം നടന്നു. അന്ത്യ നിമിഷങ്ങൾ എണ്ണപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞ കോഴി കോമരത്തിന്റെ മുഖത്തേക്ക് യേശുവയായി നോക്കി. തനിക്ക് ഉറയൽ അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ടോ ഉണ്ണിക്ക് സംശയംതോന്നി ചുറകിൽ ആർപ്പുവിളികൾ ഉച്ചത്തിലായി ഉണ്ണി ആരക്കൂട്ടത്തിനിടയിലേക്ക് നോക്കി. എന്ത് സുര തിരിഞ്ഞു നടക്കുന്നു. ഉണ്ണി തീട്ടിവിളിച്ചു. ‘സുര’ ഇല്ല അവർ തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്നില്ല. ഉണ്ണി സുരയുടെ ചുറകെറങ്ങുന്നു. അവർ ഓടുകയാണ്, ഉണ്ണിയുടെ തടപ്പിന് വേഗത കൂടി. പിന്നെ ഓടി ചിലങ്കയുടെ ശബ്ദം നാലു ചുറകും പ്രതിധ്വനിച്ചു. വയൽവരമ്പിലൂടെ ഓടി സുരയുടെ അടുത്ത് എത്തണമെന്നതുമാത്രമായിരുന്നു ലക്ഷ്യം. അവർ ഓടിവീട്ടിൽകയറി ഡാമിലടച്ചുകൊണ്ടു ഉറക്കെ കരഞ്ഞു “അയ്യോ വെളിച്ചപ്പാട്”. ഉണ്ണി തിരിഞ്ഞു നോക്കി, പിന്നിൽ കൂടാതെ വന്നു കടന്നുപോയി മാടിയിറങ്ങി അവൻ ആഞ്ഞുവെട്ടി.

മുറിഞ്ഞുവീണ മാവിൽകൊമ്പിൽ നിന്നും രക്തം യുഗങ്ങൾക്ക് പിന്നിലേക്ക് ഒഴുകി. കാവിലിലെ കോഴി കെട്ടിപ്പിച്ച് ആകാശത്തേക്ക് പറന്നു.

“അവൻ കോമരം”

With the best compliments from

PARTHAS TEXTILES

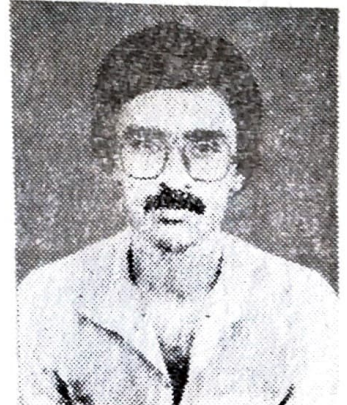
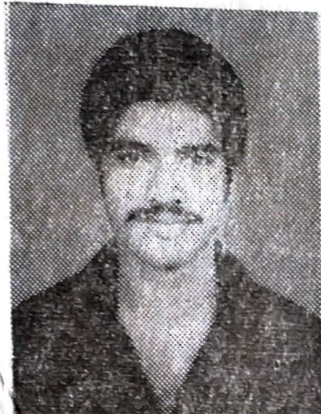
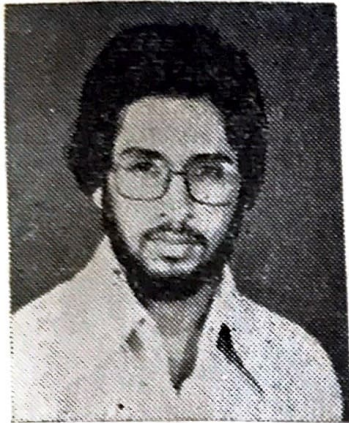
ERNAKULAM

Our Associates :-

PARTHAS	KOTTAYAM
PARTHAS	CHANGANACHERRY
PARTHAS	ATTINGAL
PARTHAS	KAYAMKULAM
PARTHAS	ALLEPPEY
PARTHAS	TRIVANDRUM
PARTHAS	NAGERKOVIL
	&
K. L. R.	BOMBAY

Managed by :- M. SRINIVASA REDDIAR

കോളേജ് യൂണിയൻ റിപ്പോർട്ട്

RIFON JOSEPH
(Chairman)

SHEELA PAUL
(Vice - Chairman)

K. X. XAVIER
(Gen. Secretary)

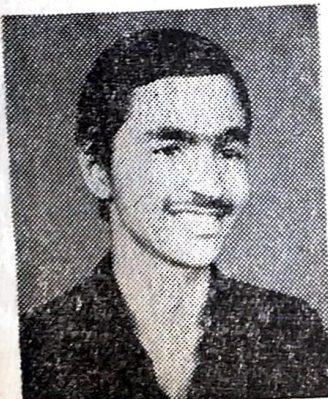
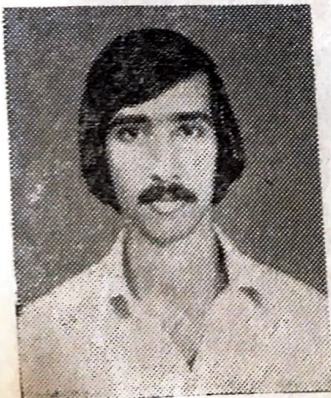
SHASHI KUMAR
(Arts Club Secretary)

കലാലയങ്ങൾക്കകത്തും പുറത്തും സമരങ്ങളുടെ കാലഘട്ടം എന്ന വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സമരങ്ങളും മറ്റും പൂർണ്ണമായും ഭൂവിവാക്കി, വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് സമാധാനപരമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ അധ്യയനം നടത്തുവാനുള്ള സാഹചര്യം സംജാതമാക്കിയ ഒരു യൂണിയനായിരുന്നു 1982-- 83ലെ തിരുവല്ല കലാലയ യൂണിയൻ. സമയപരിധിയിൽ നിന്നുകൊണ്ടും സാമ്പത്തിക പരിമിതികളിൽ നിന്നുകൊണ്ടും വളരെയേറെ നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിക്കുവാൻ സാധിച്ച ഒരു ഭരണമാണ് ഈ വർഷത്തെ യൂണിയൻ കാഴ്ചവച്ചത്.

1982 സെപ്റ്റംബർ 24-ാം തീയതി നടന്ന കോളേജ് യൂണിയൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ താഴെപ്പറയുന്നവർ യൂണിയൻ സാരഥികളായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

ചെയർമാൻ	—	റൈഫൺ ജോസഫ്
വൈസ് ചെയർമാൻ	—	ഷീലാ പോൾ
ജനറൽ സെക്രട്ടറി	—	കെ. എക്സ്. സേവ്യർ
ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബ് സെക്രട്ടറി	—	ശശികുമാർ പി.
എഡിറ്റർ	—	മാത്യു കുര്യൻ
യൂണി. യൂണി. കൗൺസിലേഴ്സ്	—	തോമസ് ജേക്കബ്
	—	സതീശൻ വി. ഡി.

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽനിന്നും യൂണിയൻ കൗൺസിലറായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട തോമസ് ജേക്കബ് കേരള യൂണിയൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി.

MATHEW KURIAN
(Editor)

SATEESHAN V. D.
(Uni-Uni- Councillar)

THOMAS JACOB
(Uni-Uni- Councillar)

TOMY K. T.
(Sports Captain)

കോളേജ് യൂണിയൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പ്

LATHA A. P.
(Lady Representative)

SUDHA KAIMAL
(Lady Representative)

AJAYA KUMAR V. D.
(I PDC Rep.)

JOLLY VARGHESE
Alappat
(II PDC Rep.)

കോളേജ് യൂണിയൻ ഉൽഘാടനം

1982 ഒക്ടോബർ 22-ാം തീയതി കോളേജ് യൂണിയൻ ഔദ്യോഗികമായി ഉൽഘാടനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. പരമതനായ ബഹു. കേരള യൂണി. വൈസ് ചാൻസലർ ഡോ. എ. വി. വർഗ്ഗീസ്, നിലവിളക്കു കൊളുത്തി ഉൽഘാടനം കർമ്മം നിർവ്വഹിച്ചു.

സമൂഹത്തിൽ വന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മൂല്യത്തകർച്ചയും കലാലയങ്ങളിലെ അച്ചടക്കരാഹിത്യവുമാണ് വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ അധഃപതനത്തിനു കാരണമെന്ന് അദ്ദേഹം തന്റെ ഉദ്ഘാടന പ്രസംഗത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. തുടർന്ന് ബഹു. കൊച്ചിൻ കോർപറേഷൻ മേയർ പ്രൊഫ. മാത്യു ചൈലി, കാക്കിക്കുപ്പായത്തിനു ജില്ലയിലെ സാഹിത്യകാരനായ എൻ. കൃഷ്ണൻനായർ ഡി. ഐ. ജി. അഖില കേരളസാഹിത്യ പരിഷത്ത് പ്രസിഡന്റ് ശ്രീ. സി. പി. ശ്രീധരൻ, പ്രശസ്ത സംഗീത സംവിധായകനായ ജെറി അമൽദേവ്, പ്രൊഫ. തുറവൂർ വിശ്വംഭരൻ, പ്രിൻസിപ്പാൾ ഡോ. അക്വിനാസ്,

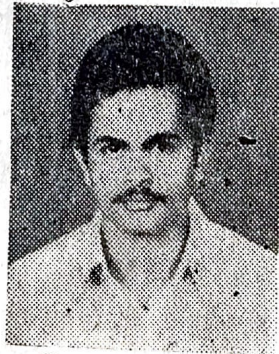
സി. എം. ഐ. അദ്ധ്യാപക രക്ഷാകരുത്വ പ്രതിനിധി എബ്രാഹം പുതുശ്ശേരി, പൂർവ്വ വിദ്യാർത്ഥി പ്രതിനിധി ഡോ. ജോജ് എന്നിവർ ആശംസകൾ നൽകി. കോളേജ് സംസാരിച്ച പ്രൊ. അപ്പക്കുട്ടൻ യോഗത്തിൽ സമാഗതരും ജനറൽ സെക്രട്ടറി കൃതജ്ഞതയും പറഞ്ഞ് ഉച്ചകൂടെപ്പോലും വിദ്യാർത്ഥിനി വിദ്യാർത്ഥികൾ വിവിധ കലാപരിപാടികൾ അവതരിപ്പിച്ചു.

ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബ് ഉൽഘാടനവും ആർട്ട്സ് ഫെസ്റ്റിവലും

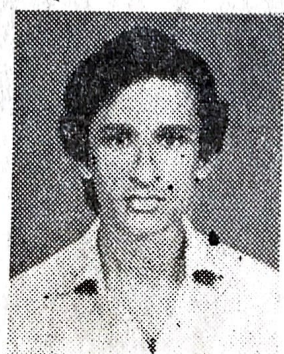
1982-നവംബർ 22-ാം തീയതികളായ 2-30 p.m. പ്രശസ്ത സിനിമ നടൻ ശ്രീ മോഹൻലാൽ നിലവിളക്കു കൊളുത്തി ആർട്ട് ക്ലബ്ബിന്റെ ഉൽഘാടനകർമ്മം നിർവ്വഹിച്ചു. തുടർന്ന് പ്രശസ്ത സാഹിത്യകാരനായ പ്രൊഫ. വേണുഗോപാലക്കുറുപ്പ് ആർട്ട്സ് ഫെസ്റ്റിവൽ ഉൽഘാടനം ചെയ്തു ചൊവ്വ, ബുധൻ, വ്യാഴം എന്നീ ദിവസങ്ങളിൽ തിരുഹൃദയ കലാലയത്തിന്റെ പ്രതിനിധികൾ അണിനിരന്നു ആർട്ട്സ് ഫെസ്റ്റിവൽ നടത്തി.

KURIAN SUNNY
(II DC Rep.)

THOMAS JOHN
(III DC Rep.)

JOLLY ABRAHAM
(II P. G. Rep.)

യൂണിയൻ പ്രവർത്തന പരിപാടികൾ

വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മുന്നിൽ ഒരു അഭിനവ പ്രവർത്തന പരിപാടി അവതരിപ്പിച്ചു കൊണ്ടാണ് 1982 ഫെബ്രുവരി 22-ാം തീയതി യൂണി. അദ്ധ്യാപികൾ യൂണിയന്റെ ഭരണ സാരഥ്യം ഔദ്യോഗികമായി ഏറ്റെടുത്തത്. അദ്ധ്യയനം നടത്തുവാൻ സമാധാനപരമായ കലാലയത്തരീക്ഷം നിലനിർത്തുക എന്നതായിരുന്നു ഒന്നാമത്തെ പരിപാടി. മറ്റു പല കലാലയങ്ങളും സമരങ്ങളുടെ കേളി രംഗമായി തീർന്നപ്പോൾ സമരങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും ഭൂമിയാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു ഭരണമായിരുന്നു. യൂണിയൻ കാഴ്ചവച്ചത് മാനേജ്മെന്റുമായും, അദ്ധ്യാപകരുമായും, വിദ്യാർത്ഥികളുമായും പരസ്പര സഹകരണത്തോടും വിശ്വാസത്തോടും കൂടി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ നേട്ടം കൈവരിക്കുവാൻ യൂണിയൻ സാധിച്ചത്. ക്ലാസ്സുമുറികളുടെ നാലു ചുവരുകൾക്കുള്ളിലൊതുങ്ങി കഴിഞ്ഞിരുന്ന അദ്ധ്യാപക വിദ്യാർത്ഥി ബന്ധം മറ്റു കലാലയങ്ങളിലേക്കു കൂടി വ്യാപകമാക്കുന്ന തിരുവേണി യൂണിയന്റെ ഏല്പിച്ച പ്രവർത്തനങ്ങളിലും അദ്ധ്യാപകരെ ഉൾപ്പെടുത്തുക എന്നതായിരുന്നു രണ്ടാമത്തെ പരിപാടി.

പ്രതിപക്ഷ വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനകൾക്ക് അർഹമായ പ്രാതിനിധ്യം നൽകി യൂണിയൻ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അവരുടെ സഹകരണം തേടുക എന്നതായിരുന്നു മറ്റൊരു പരിപാടി. മറ്റു പല കലാലയങ്ങളിലും പ്രതിപക്ഷ വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനകൾ കോളേജ് യൂണിയനെതിരായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഈ കലാലയത്തിൽ പ്രതിപക്ഷ വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനകൾ യൂണിയന്റെ കരങ്ങളിൽ ശക്തികൂട്ടുവാൻ ആത്മാർത്ഥമായി സഹകരിക്കുകയാണുണ്ടായത്. സമാധാനപരമായ കലാലയത്തരീക്ഷം വളർത്തിയെടുക്കുവാൻ യൂണിയൻ സാധിച്ചത്. യൂണിയൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സുഗമമായി നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുവാൻ സാധിച്ചതും പ്രതിപക്ഷ വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനകൾ അടക്കമുള്ള വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനകളുടെ ആത്മാർത്ഥമായ സഹകരണം ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രമായിരുന്നു.

കഴിവുറ്റ കലാകായിക താരങ്ങളെ വളർത്തിയെടുക്കുക എന്നതായിരുന്നു യൂണിയന്റെ മറ്റൊരു പരിപാടി. സ്റ്റോളർഷിപ്പുകളടക്കം പല പ്രോത്സാഹനങ്ങളും താരങ്ങളുടെ കൈകൊടുക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. റൂതനമായ പല കലാമത്സരങ്ങളും യൂണിയൻ ഈ വർഷം സംഘടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. സംസ്ഥാനതലത്തിലും യൂണിവേഴ്സിറ്റി തലത്തിലും മറ്റും നടത്തിയ കലാകായിക മത്സരങ്ങളിൽ മുൻവർഷങ്ങളിലേതിനേക്കാൾ നിരവധി സത്യാനങ്ങളും അവാർഡുകളും ഈ കലാലയത്തിന്റെ കലാകായിക താരങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കുകയുണ്ടായി. നിർദ്ധനരായ വർഷ സാമ്പത്തിക സഹായം, രോഗികൾക്ക്

രക്തദാനം തുടങ്ങി ചിലകാര്യങ്ങൾ മാത്രമേ യൂണിയൻ ചെയ്യാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളുവെങ്കിലും കലാലയ യൂണിയൻകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതൊരു നേട്ടമായ കാൽ വെയ്പ്പാണ്.

യൂണിയൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾ

യൂണിയന്റെ പ്രവർത്തന പരിപാടികൾക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചത് നിർദ്ധനരായ രണ്ടു അദ്ധ്യാപകർക്ക് സഹായഹസ്തം നീട്ടിക്കൊണ്ടാണ്, യൂണിയൻ ഫണ്ടിൽനിന്നും 1015 രൂപ ചെലവി എം. വി. എന്ന അറൻഡർക്കും 300 രൂപ ചെലവോട് എന്ന അറൻഡർക്കും കൊടുത്തു. കൂടാതെ N. S. S. യൂണിറ്റുമായി സഹകരിച്ച് യൂണിയൻ അംഗങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ അനേകം വിദ്യാർത്ഥികളെക്കൊണ്ട് രക്തദാനം ചെയ്യിക്കുവാൻ യൂണിയൻ സാധിച്ചു.

യൂണിയൻ അധികാരത്തിൽ വരുമ്പോൾ വിദ്യാർത്ഥികളെ പ്രധാനമായും അധിഷ്ഠിക്കാണിരുന്ന രണ്ടു പ്രശ്നങ്ങളാണ് കാന്റീൻ പ്രശ്നവും യാത്രാപ്രശ്നവും. വർഷങ്ങളായി പൂട്ടിക്കിടന്നിരുന്ന കോളേജ് കാന്റീൻ തുറന്നു പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചു കൊണ്ട് കാന്റീൻ പ്രശ്നത്തിന് ശാശ്വതമായ ഒരു പരിഹാരം കണ്ടെത്തി. ബന്ധപ്പെട്ട അധികാരികളെക്കൊണ്ട് തേവര റൂട്ടിൽ കൂടുതൽ ബഡ്ജറ്റുകൾ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് യാത്രാപ്രശ്നത്തിനും ശാശ്വതമായ പരിഹാരം കണ്ടെത്തുവാനും യൂണിയൻ സാധിച്ചു.

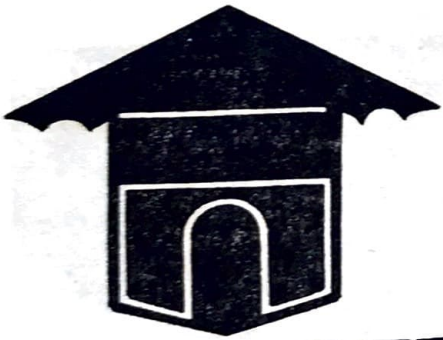
കായികരംഗത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ

ഉന്നത നിലവാരം പുലർത്തുന്ന ഒരു വോളിബോൾ കോർട്ടും, ക്രിക്കറ്റ് പിച്ചും, അറൻഡർപ്പണികൾ തീർത്ത് വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പരിശീലനത്തിനായി തയ്യാറാക്കിക്കൊടുത്തു. കൂടാതെ, സംസ്ഥാന-യൂണിവേഴ്സിറ്റി ബാസ്കറ്റ്ബോൾ ടീമുകളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഈ കലാലയത്തിന്റെ അഭിമാനങ്ങളായ ശ്രീ. ടോമി കെ. ടി. ജേക്കബ് കെ. ഡി. ജോൺസ്, ഫിഫിപ്പ് തോമസ്സ് എന്നിവർക്കും 51 രൂപ വീതം സ്റ്റൈപ്പൻഡിപ്പ് നൽകുകയുണ്ടായി. ഇന്നേവരെ ഒരു കലാലയ യൂണിയൻകൾക്കും ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പ്രോത്സാഹനമാണിത്.

കലാരംഗത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ

വർഷങ്ങളായി, കായികരംഗത്തെപ്പോലെ കലാരംഗത്തും വിലപ്പെട്ട സംഭാവനകൾ കാഴ്ചവെക്കുന്ന ഈ കലാലയം ഈ വർഷവും നിരവധി കലാകാരന്മാരെയും കലാകാരികളെയും കാഴ്ചവെക്കുകയുണ്ടായി. മറ്റേതൊരു കലാലയവും നേടിയെടുത്തിരുന്നില്ലാത്ത ഓഫീസുകളും, അവാർഡുകളും ഈ കലാലയത്തിന്റെ കലാകാരികളും,

Light in fashion

**Jean
Shack**

**JOS JUNCTION
D.H.ROAD, ERNAKULAM
COCHIN - 682016**

AND THE RIOTS RAGED ON.....

A shadow rose upon the wall, a hand reached out to grip the rickety door-creak-the door swung out slowly on its weak hinges. Abdul put one reluctant step forward, paused, turned back again to look into the dimly lit interiors of the only little room of his hut. The flickering light of the small lamp cast grotesque shadows on the wall. In a dark corner he looked at his mother, weak and frail, huddled against the mud wall, in troubled sleep. Close to her lay his two sisters on a worn out mat, exhaustion and pain writ large on their faces, contorted even in deep sleep. Clinging to one of them lay his little brother in peaceful sleep, unaware of the bizarre out come of the riots outside. With a tired sigh of hopelessness Abdul turned away from them. Opening the rickety door, he cautiously stepped out into the darkness, making a small prayer for his family.

Outside, his nostrils were stung by the mixed smells, the stench of blood-red blood-that, only a few hours ago ran merrily through the veins of those brave men. But now, it was all dry and black and had seeped through, into the very heart of Mother earth. The first rays of light were just shooting into the eastern horizon. Abdul looked around him at the rubble, that was the gruesome outcome of the wild, meaningless battle between Man and Man-No, It was not new to him; But still different-And how! This time his father had left for the battle, never to return. He was aware of it, just as well as his poor woe-begone mother was, but neither wanted to come to terms with the bitter truth, Yet, he could not comprehend that sad look of anticipation in her dark eyes..... Abdul carefully stepped across the mutilated bodies of the brave men who had given up their lives for a meaningless cause - communal strife! The words that only spelt destruction

Far away, in the semidarkness, a shriek rent the air followed by screams, a war cry and a whole wailing humanity, Abdul looked in the direction and was struck dumb by what he saw. A moving army of burning torches appeared at a far end. Suddenly the sky was lit up with blazing red light-a bush fire? No. Little homes were on fire The blood-thirsty riotors were back. One after another, the small houses at a distance were being consumed by the flames. A sea of voices, stampede.....and in the shadows cast by the raging flames, machetes, spears and knives shone like little flecks of Gold. People were running, falling, screaming..... Abdul stood rooted to the spot-helpless. The flames rose in the air and mocked him with glee. The fire moved closer with every second and with it came the dying cries of women, children, cattle.

An unseen force pushed Abbul out of his reverie, he turned and in a flash he was by his dear ones waking them out of slumber. The next moment, the poor creatures were out in the scene of the battle running from their only belonging, their treasured home which was being consumed by the greedy flames - and with it, every cherished moment of their past, every dream they nurtured in their simple hearts was reduced to ashes. They were now caught in a flood of violent activity, a human race for survival impeded only by the ruthless butchering blades of metal, cutting down life upon precious life.....the sky rocked to the dying screams of the helpless mankind; the earth drenched in the blood of the innocent - and the Gods looked on coldly, with hearts of stone.

The unarmed villagers ran blindly wounded, falling and rising only to fall again Abdul's last hope was the river. Herding his family towards it he fought his way

using the only weapon he saved, a sickle. A familiar voice shrieked in pain. Oh, the cruel invaders, had they no mercy for his poor old mother? He saw the blade sink deep into the side of her throat - saw the gush of blood, and before she fell to become one of the crushed lives, Abdul's sickle fell on the shoulder of his enemy. The blood curdling howl he let out, formed a tight knot in Abdul's throat. He turned only to see the his sister fall to her knees in pain and before he saw her collapse, bleeding from her side, he felt a sharp pain in his midriff and felt the warm stickiness spread down his abdomen. In the dizzying pain he saw his only other sister running for the river bank with his little brother. Huge crowds of survivors were stumbling, pulling themselves to the river bank where a few over

crowded boats were already moving away. He hoped his sister and brother would make it.....

The world spun about him-numbness and the brave young Abdul flopped to the ground over a tangle of arms and legs, drained of blood. The end was near, he knew it. Yet, in his heart, he glowed with pride thinking of the only survivors of his dear family. A wave of weakness was slowly creeping over his inert form as he lay pondering over the meaningless loss of life. He had seen this since the day he was born and he was glad he would not live to see the rest of it - for this was not the end of the riots..... he knew it. Looking up, he saw the smiling face of his dear father and a moment for painful moment ticked on he slowly began the final count down.....

Vinodini Sukuma

1st M. Sc. Zoology

With best compliments from :

A Well Wisher

നഷ്ടപ്പെടാൻവേണ്ടിമാത്രം

ഷേർളി ടി. എം.
III B. Sc Bot.

ചരൽ വിരിച്ച മുറഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഒരു കല്ലുകൾ ചവുട്ടിക്കയറുമ്പോൾ രാധ മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു.

‘പൊട്ടിയ ഇഴകൾ കൂട്ടിച്ചുരുട്ടി’ തികച്ചും തകർന്ന ഒരു ബന്ധത്തിന്റെ തുടക്കത്തിന് ഞാൻ വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇരുട്ടിനെക്കാൾ കൂടുതൽ നിശബ്ദമുള്ള നിറഞ്ഞ ഈ നാലുകെട്ടിന്റെ ചുമരുകൾ പോലും അറിയാതെ, സ്വയം നിർമ്മിച്ച ബന്ധത്തിൽ കഴിയാൻ മനസ്സില്ലാതെ തേങ്ങിയ നിമിഷത്തിൽ എനിക്കു കൈമോശംവന്ന ജീവിതം വീണ്ടും ആരംഭിക്കുവാൻ ഞാൻ പ്രേരിതയായിരിക്കുന്നു.

ചലതുകാൽവെച്ചു പുറമെത്തേക്കു കയറുമ്പോൾ ഓർമ്മകൾ വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപുള്ള വധുവിലെത്തി. നഗ്നമുഖിയായിരുന്ന വധുവിനെ സ്നേഹദ്രോണങ്ങൾ നിറഞ്ഞമിഴികളുമായി നിറം പൊങ്ങിയിട്ടു കയറിയ കൈ ഇന്നില്ല. അമ്മായിഭാഗ്യം ചെയ്തവരായിരുന്നു. അവർക്കൊന്നും കാണേണ്ടി വന്നില്ലല്ലോ.

ഇന്നും തന്നെ എതിരേൽക്കാൻ രണ്ടു നന്മകളുണ്ടാകും മാത്രം സ്വന്തംമകളുടെ ഇറാനിഞ്ഞ കണ്ണുകൾ. അതല്ല തന്നെ വീണ്ടും ഇവിടെയെത്തിച്ചത്. ഒരിക്കലും തിരിച്ചുവരരുതെന്ന വാശിയുടെ ഓർമ്മയും കുറഞ്ഞതും അവിടെയല്ല.

‘എന്റെ പാവം മകൾ’. രാധയുടെ മനസ്സ് ആർദ്രമായി. പക്ഷെ അതിനപ്പുറം നടുക്കുമുണ്ടാത്തു കാർമ്മകളുടെ അസുഖകരമായ നിർകെട്ടി കിടക്കുന്നു. അതു പൊട്ടിച്ചെറിഞ്ഞു.....

‘ഒത്തോത്തുകൊള്ള! ഈ പടികടന്നാൽ പിന്നെ ഒരിക്കലും നീ തിരിച്ചുവരാൻ പോകുന്നില്ല’. ഭർത്താവിന്റെ ഗജനം ഇരുണ്ട ഇടനാഴികയിൽ നിശബ്ദം തേങ്ങുമ്പോൾ അതു കേട്ടു നടുങ്ങിയത് ഇന്നലെയല്ല.

ഇല്ല. ഒന്നും ഓർമ്മിക്കരുത്. പഴകിയ ഓർമ്മകൾക്കു വിലങ്ങുതടിയായ് നിൽക്കാൻ വേണ്ടു വധു മകൾ വളർന്നിരിക്കുന്നു.

ഇനി അവളുടെ സുഖം, സന്തോഷമെല്ലാം ഒരു പരിവർത്തനത്തിൽ ഒതുങ്ങിനിൽക്കുകയാണ്. താൻ ഒരിക്കലും അവൾക്കൊരു തടസ്സമാവരുത്. രാധ നിശ്ചയിച്ചു.

‘അമ്മ എന്തൊക്കെയോ ആലോചിക്കുന്നു’, മകളുടെ ചിലമ്പായ ശബ്ദം. ഞെട്ടിയുണർന്ന വളെ നോക്കി നിറഞ്ഞകണ്ണുകൾ തുവന്നിരിക്കുന്നു.

‘അമ്മ ഇരിയ്ക്കു ഞാൻ കാപ്പിക്കൊണ്ടുവരാം’. അവൾ അകത്തേക്കു നടന്നു.

‘നിനക്കു ഞാൻ അതിഥിയായോ കൂട്ടി’. മനസ്സിലെവികാരം അടക്കി അവളെ തിരിച്ചു വിളിച്ചു

‘ഞാൻ ആദ്യം അച്ഛനെ കാണട്ടെ.’

മുട്ടപ്പെട്ട അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഒരു നാടകീയ മുഹൂർത്തത്തിന്റെ തീവ്രമായ രംഗത്തിന്റെ തുടക്കത്തിനായ് രാധയൊരുങ്ങി.

ഇരുണ്ട ഇടനാഴികയിലൂടെ നിർദ്വീകരതയോടെ മകളെ പിന്തുടരുന്നവോൾ വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് ഈ ഇരുട്ടിന്റെ നിശബ്ദത്തിൽ ലയിച്ചു തേങ്ങലുകളുടെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു.

അവ വീണ്ടും എന്തെങ്കിലും പിൻതുടരുകയാണോ? രാധ സംശയിച്ചു.

അഴുകി ചീഞ്ഞ ഓർമ്മകളുടെ ഗന്ധം വമിക്കുന്ന ഇടനാഴികകൾ. ‘ദൈവമേ വീണ്ടും ഞാൻ എവിടെ ചെന്നെത്തുകയാണ്? രാധയുടെ ചഞ്ചലമായ മനസ്സിന്റെ പിറുപിറുക്കൽ അവിടുത്തെ ഏതോ ഭയം അവളിൽ അങ്കുരിച്ചു.

ഭർത്താവിന്റെ മുറിയിലെത്തി പരിചിതമായ മുറിയിൽ മരണകളുടെ ഗന്ധത്തിന് നടുവിൽ കിടക്കുന്നയാൾ തനിക്കു് അപരിചിതനാണെന്നു തോന്നി.

ദൈവമേ! ഇത്രത്തോളം എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു? വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം കാണുമ്പോൾ പഴയ പ്രതാപത്തിന്റെ, തന്റേടത്തിന്റെ ഒരംശമെങ്കിലും കാണുമെന്ന പ്രതീക്ഷ തെറ്റിപ്പോയി.

ഉള്ളിലേക്കുണ്ടാ മിഴികൾ നിറഞ്ഞു.

‘ഇപ്പോൾ കുറച്ചൊക്കെ നടക്കും’. മകളുടെ ശബ്ദം ഏതോ വിദൂരതയിൽ നിന്നും കേൾക്കുന്ന പോലെ.

‘ഇല്ല, ഒരിക്കലും നിങ്ങൾ പരാജിതനാവാൻ ഞാൻ സമ്മതിക്കില്ല. മനസ്സിലെ വാക്കുകൾ ദൃഢതയേറുന്നു.

ഇത് എന്റെ വിജയത്തിന്റെ തുടക്കമായി ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ, ഒരു ബന്ധത്തിന്റെ മോചനത്തിൽ ഒട്ടും ആശ്വാസം കൊള്ളാതെ, മനസ്സിന്റെ മണിയെപ്പറ്റി ഇട്ടു കീലുകാൻ ഒരു കൊച്ചു മോഹത്തിന്റെ കിളികൊഞ്ചലുകളല്ലാതെ ഓർത്തിക്കാൻ ഒന്നുമില്ലാത്ത അവസരത്തിൽ ഒരിക്കലും ചൊട്ടിച്ചെറിയാൻ മനസ്സില്ലാതിരുന്ന ഈ താലിയിൽ ഞാൻ തെരുപിടിച്ചു നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എന്തിനു പ്രാർത്ഥിക്കണമായിരുന്നു? വാക്കുകൾ പുറത്തുവരാതെ രാധസൂക്ഷിച്ചു. ഒന്നും പറയാതെ ഒന്നും അറിയാതെ പോയ നിമിഷങ്ങളിൽ വ്യതിചലിക്കുന്ന മനസ്സിന്റെ താളം തെറ്റാതെ സ്വയം തന്റേടിയൊരാൾ രാധ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു.

അരവിന്ദൻ ഓർക്കുകയായിരുന്നു. രാധ എത്ര മാറിയിരിക്കുന്നു. അയാൾക്കറിയാമായിരുന്നു, പുറമെ ശാന്തമായ അവളുടെ മനസ്സിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ അടക്കിവെച്ചിരുന്ന വേദനിപ്പിക്കുന്ന ഓർമ്മകൾ ഇളകി മറിയുകയാണെന്നു്.

പാപം രാധ അരവിന്ദന്റെ ചിന്തകൾക്കു പോലും ഇടർച്ചയുണ്ടായിരുന്നു.

മനസ്സിലിട്ടു താലോലിക്കാൻ അവൾക്കൊരു നല്ല ഓർമ്മപോലും നൽകിയിട്ടില്ലാത്ത ഒത്താവ്. അയാളുടെ സ്നേഹം അവൾക്കു മരീചികയായിരുന്നു. ആഴം ചെയ്ത തെറ്റിനു അവൾ കൊടുക്കേണ്ടിവന്ന വില. സ്വന്തം ജീവിതം ഒത്താവ് പന്താടുന്നതുകണ്ടിട്ട് നിസ്സഹായതയോടെ നോക്കിനിൽക്കേണ്ടിവന്ന രാധയ്ക്കു്, വേദനിക്കുന്ന ഹൃദയത്തിന്റെ ഗദ്ഗദ് കേട്ടിട്ടും കേട്ടില്ലെന്നു നടിക്കുന്ന ഒത്താവിന്റെ മനസ്സ് കല്ലുണെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ വളരെ വൈകിയിരുന്നു. അവസാനം നിവർത്തിയില്ലാതെ രക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ അവൾ ഓർത്തിരുന്നില്ല. ഈ മോചനം മറ്റൊരു ദുഃഖത്തിന്റെ തുടക്കമായിരിക്കുമെന്നു്. മകൾ രാധയുടെ ദുർബ്ബല്യമാണെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ അവൾക്കു മകളെ നൽകാതിരുന്നപ്പോൾ നീറുന്ന ഹൃദയത്തിനെ കൂടുതൽ വേദനിപ്പിച്ചപ്പോൾ ചൊട്ടിച്ചിരിച്ചു കിരാതനായ ഒത്താവിനെ ഈ അവസ്ഥയിൽ അവൾ സ്നേഹിക്കുമോ?

കഴിഞ്ഞതെല്ലാം മറന്നു് തന്നോടു ക്ഷമിക്കാൻ രാധ തയ്യാറെങ്കിൽ അരവിന്ദനു് ഉറക്കെ പറയണമെന്നു തോന്നി.

“രാധെ നീയെന്ന ഒരിക്കലും വിട്ടുപോകരുതു്” അതിനുള്ള ധൈര്യം അയാൾക്കെന്നെ നഷ്ടപ്പെട്ടു.

ഒന്നും മിണ്ടാതിരിക്കുന്ന രാധയോടു് എന്തൊക്കെയോ പറയണമെന്നുതോന്നി. പക്ഷെ വാക്കുകൾ അകലങ്ങളിൽ തന്നെ നിന്നു. നീണ്ട ഇടവേളയിൽ സൂഷ്മിച്ച വിടവ്, അത് വളരെ വലുതായിരുന്നു. അതിലൂടെ ഒരു ദുഃഖസംഗ്രാജ്യം നിർമ്മിക്കാനു് യോടെ നിർമ്മിച്ച രാധ. അവളെല്ലാം സന്ദിഗ്ധകയായിരുന്നു - ക്ഷമിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരുപക്ഷെ അരവിന്ദൻ വിചാരിച്ചതിലേറെ.

തോറം കൊടുക്കുതന്ന വാശിയുടെ മകൾ തട്ടിലായിരുന്നുപ്പോഴും അരവിന്ദൻ ദുഃഖിച്ചിരുന്നു. സ്വന്തം തെറ്റുകൾക്കു മറുപിടിച്ചുകൊണ്ടല്ല; മകളുടേതു്. അവളുടെ ഒറ്റപ്പെടലിൽ ദുഃഖത്തിനു താപിക്കുള്ള പങ്കിനെയാണു്.

അച്ഛനെ ആശ്വസിപ്പാൻ മകൾക്കായില്ല. മകളുടെ മൗനം ഒരു ശാപംപോലെ അയാളെ പിടിച്ചു. അവൾ വളർന്നിരിക്കുന്നു.

രോഗശയ്യയിലായതിനുശേഷം മകളെ വിട്ടുപോകാൻ അയാൾ കൂടുതൽ നിർബ്ബന്ധിച്ചു.

അച്ഛന്റെ തോൽവി സമ്മതിക്കാത്ത മനസ്സു മകൾകണ്ടു. അവൾപറഞ്ഞു.

“അച്ഛനെ ഈ വലിയ വീടിന്റെ ഇരുട്ടിൽ ഒറ്റയ്ക്കു വീട്ടിട്ടു് ഞാൻ എവിടെയും പോകില്ല.”

അമ്മയെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ അവൾ ആഗ്രഹിച്ചു. അവളുടെ മനസ്സിൽ സ്നേഹത്തേക്കാളേറെ ഒരു വാശി അച്ഛനോടുണ്ടായിരുന്നു. അമ്മയെ കാണണം. ഇവിടെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു് അച്ഛനെ അടിയറവു പറയിപ്പിക്കണം.

രാധ ഒരിക്കലും വരില്ലെന്നറിയാമായിരുന്നിട്ടും അരവിന്ദനും ആഗ്രഹിച്ചു. രാധ വന്നിരുന്നെങ്കിൽ സ്വന്തം മനസ്സിന്റെ മോഹം മറുപിടിച്ചു അമ്മയെ വിളിക്കാൻ മകളെ അയാൾ അനുവദിച്ചില്ല.

അച്ഛന്റെ ദുർബ്ബലമായ വിലക്കുകൾ മറികടന്നു് മകൾ അമ്മയെകണ്ടു വാത്സല്യം കൊണ്ടു് അമ്മ മകളെ വീർപ്പു മുട്ടിച്ചു. ആ സ്നേഹത്തെ വിട്ടുപോകാൻ മനസ്സില്ലാതെ അവൾ അച്ഛന്റെ വിട്ടുപോകലേക്കു് തനിക്കുവേണ്ടി അമ്മയെ ക്ഷണിച്ചു.

“അമ്മ വന്നാലെ വിചാഹിതയാളു്. മകളുടെ ആദ്യത്തെ വാശിയ്ക്കു മുൻപിലും തലകനിയ്ക്കാൻ രാധമടിച്ചു. അമ്മയുടെ ചുറ്റും തങ്ങിനിൽക്കുന്ന നിശബ്ദമായ അന്തരീക്ഷത്തിനുപോലും കണ്ണീരിന്റെ നന്മുണ്ടെന്നു മകളറിഞ്ഞു. സ്വന്തം ദുഃഖത്തിനു്

ഭാര്യകൂടി അമ്മയ്ക്കു കൊടുത്തിട്ട്, അമ്മവരും
എന്നാശയോടെ അവൾ പോയി.

മകളുടെ കണ്ണുനീർ രാധയുടെ മാതൃത്വത്തെ
തൊട്ടുണർത്തി. അവസാനം രാധമകൾക്കെഴുതി.

മോളെ നിന്നെ കാണാൻ കൊതിച്ചുനാളുകളെ
എന്നേ ഞാൻ മറന്നു കഴിഞ്ഞു നിന്റെ വളർച്ച,
നിന്നോടുള്ള ലാളന, നിന്റെ വിവാഹം എല്ലാം
എന്റെ സ്വപ്നത്തിന്റെ ഭാഗംമാത്രമാണെന്നു ഞാൻ കരു
തിയപ്പോഴും ഒരു കൊച്ചു മോഹം എന്നിൽ തുടിച്ചു
നിന്നു എന്റെ മകൾവരും. അവളുടെ അമ്മയെ
തേടി.'

എന്റെ ദുഃഖസാഗ്രാജ്യത്തിലെ ഏകാന്തതയിൽ
ഞാനൊരു രാണിയെപ്പോലെ വാണിരുന്നപ്പോഴൊ
ക്കെ ഞാൻ ആശിച്ചു, അതുതകർക്കാൻ നിന്റെ
സാന്നിദ്ധ്യത്തിനു കഴിയുമെന്ന്. അവസാനം നീ
വന്നു. അമ്മയെത്തേടി, അമ്മയുടെ സ്നേഹത്തെ
തേടി.

അച്ഛന്റെ കുത്തഴിഞ്ഞ ജീവിത പ്രയാണ
ത്തിലും, നിന്നോടുണ്ടായ അവഗണനയിലും നീ
വേദനിച്ചപ്പോൾ, ആ വലിയ തറവാട്ടിൽ ഒര
പ്പെട്ട് സ്വന്തം തോടിനുള്ളിലേയ്ക്കു നീ വലിഞ്ഞ
പ്പോൾ ക്ലാസ്സിൽ ഒന്നാമതായി പഠിക്കുന്ന നിന്നെ
അഭിനന്ദിക്കാൻ ആരുമില്ലല്ലോ എന്നോർത്തു ദുഃഖി
ച്ചപ്പോഴൊക്കെ എന്റെ സ്നേഹം നിന്നോടു ചു
റ്റുണ്ടായിരുന്നു. നീ അതു കണ്ടില്ല. അച്ഛന്റെ സംര
ക്ഷണത്തിലായിരുന്ന നിനക്കതു കാണാൻ സാധി
ക്കില്ലെന്ന് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. അമ്മയുടെ
ഏറ്റവും വലിയ ദുഃഖവും അതായിരുന്നുകൂടി.
അച്ഛന്റെ തകർച്ചയിലെങ്കിലും നീയെന്ന തേടി
യെത്തിയല്ലോ. അതുമതി ഒരു തൊറും ചെയ്യാത്ത
എന്നെ സ്വന്തം തൊറുകളുടെ ഗോപുരത്തിൽ പി
ടിച്ചു നിർത്തി താഴേയ്ക്കു തള്ളിയിട്ട്, എന്റെ വേദന
കണ്ടുചൊട്ടിച്ചിരിച്ച എന്റെ ഭർത്താവ് എനിക്കു
ന്യൂനല്ലല്ലോ എന്റെ മകളുടെ അച്ഛനല്ലേ. എനി
ക്കുവേണ്ടി ഒരിക്കലും പ്രാർത്ഥിക്കാത്ത ഞാൻ എന്നും
അമ്പലത്തിൽ പോയിരുന്നത് നിങ്ങളുടെ വേണ്ടി
യായിരുന്നു

എന്നെ ഏകാന്തതയിൽ നിന്നും മോചിപ്പിച്ച
എന്റെ കൊച്ചു സുന്ദരീ, നിന്റെ വിവാഹം അമ്മ
യുടെ സ്വപ്നമായിരുന്നല്ലോ. ഞാൻ തീർച്ചയായും
വരും.

മകളുടെ വിവാഹം നടന്നു. അമ്മയുടെ
സ്വപ്നം പോലെ

ദുർബ്ബലമായ കൈകൾ കൊണ്ടു് മകളെ ഒരു
ത്തനെ ഏൽപ്പിക്കുമ്പോൾ അരവിന്ദന്റേയും ഒപ്പം
രാധയുടെയും കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞതു് മകളുടെ വേർ
പാടുകൊണ്ടു മാത്രല്ലാമയിരുന്നു.

'ഞങ്ങളെ പോലാവരുതു്.' രണ്ടുപേരും ഒരു
പോലെ മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു.

മകൾ ഭരതഗൃഹത്തിലേയ്ക്കു യാത്രയായി. ഒരു
കടമയുടെ നിർവ്വഹണത്തിൽ ഒട്ടും ആശ്വാസം
കൊള്ളാതെ രണ്ടു മനസ്സുകൾ രാത്രിയുടെ നിശബ്ദ
തയിൽ തേങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നതു് പരസ്പരം അറി
ഞ്ഞില്ലെന്നു ഭാവിച്ചു.

ജീവിതത്തിൽ ഇത്തരമൊരു വൈധരണിയു
ണ്ടാവുമെന്ന് അരവിന്ദൻ കാർത്തിരുന്നില്ല. എല്ലാം
അറിഞ്ഞിട്ടും ഒന്നും അറിയാതെ നിസ്സഹായത
യിൽ പിടിയുന്ന അവസ്ഥ.

രാധയുടെ മനസ്സറിയാൻ അരവിന്ദനു കഴി
ഞ്ഞില്ല. മകളുടെ വിവാഹത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം
വന്ന രാധ എന്നെന്നേയ്ക്കുമായി തന്നെ ഒരറയ്ക്കു
വിട്ടിട്ടുപോകുമെന്ന് അയാൾ ഭയപ്പെട്ടു. തട്ടിയു
ടഞ്ഞ ഈ ജീവിതത്തിൽ ഇനി ഒരു താളവും ചേർ
ക്കാൻ രാധ മിനക്കെടില്ലായിരിക്കും. അവൾക്കു്
സ്വന്തം ജീവിതം ഇനി എവിടെയും ഹോമിക്കണ്ട.
അതു താൻ എന്നേ ഹോമിച്ചതാണ്. വേദന
യോടെ അരവിന്ദൻ നിശ്വസിച്ചു അതു് അടുത്ത
മുറിയിൽ ഉറങ്ങാതെ കിടക്കുന്ന രാധ കേട്ടു. ആ
നിശ്വാസത്തിൽ ഏതോ ദുഃഖനിശ്ചയത്തിന്റെ
സ്വരം ഒളിഞ്ഞിരിപ്പുണ്ടെന്ന് രാധ അറിഞ്ഞില്ല.
ഉറങ്ങാൻ അച്ഛനുവേണ്ടി മകൾ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന
ഗുളികകൾ അരവിന്ദൻ ഒന്നൊന്നായി വിഴുങ്ങു
മ്പോൾ, പുലരുന്ന പ്രഭാതത്തിൽ ഭർത്താവിനോടൊ
ത്തു് പുതിയൊരു ജീവിതം വൈകിയാണെങ്കിലും
തുടങ്ങാൻ രാധ നിശ്ചയിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ
ജീവതത്തിന്റെ വികലമായ സ്വപ്നങ്ങളിലും മന
സ്സിന്റെ ഉള്ളിന്റെയുള്ളിൽ ഒരു ചെറിയ സ്നേഹം
സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചതു് ഇതിനാണെന്ന് രാധ വിശ്വ
സിച്ചു.

രാത്രിയുടെ അന്ത്യയാമം. എവിടെയോ ഒരു
രാപ്പാടിയുടെ കരച്ചിൽ.

ഒരു വലിയ ദുരന്തം തന്നെയും കാത്തു നിൽപ്പു
ണ്ടെന്നറിയാതെ രാധയുറങ്ങി പുതിയൊരു പ്രഭാത
ത്തെ സ്വപ്നംകണ്ടു്.

COLLEGE UNION INAUGURATION

*DR. A.V. VARGHESE
(LATE VICE-CHANCELLOR)*

REV. FR. PRINCIPAL

CHAIRMAN

*PROF. MATHEW PYLEE
(HON. MAYOR OF COCHIN)*

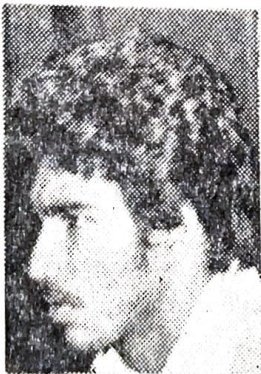
*SRI. KRISHNAN
NAYAR (D)*

*SRI: ABRAHAM
DUTHUSERRY*

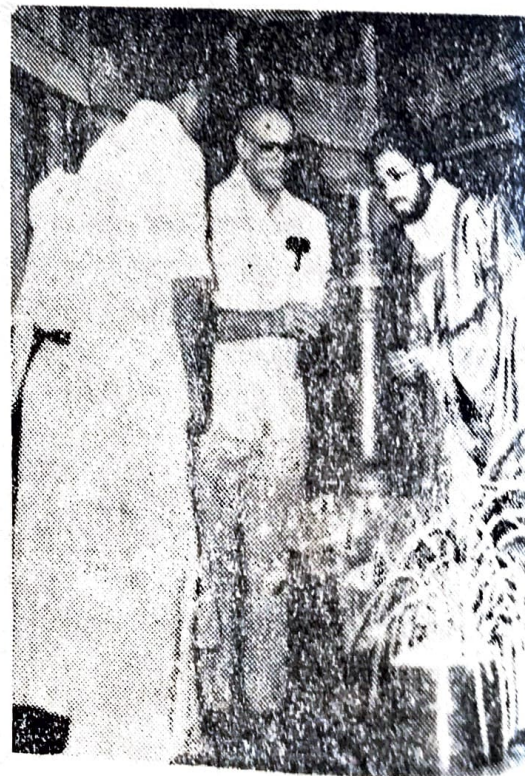
*SRI. THURAVOOR
VISWAMBARAN*

GEN. SECRETARY

SRI. JERRY AMALDEV

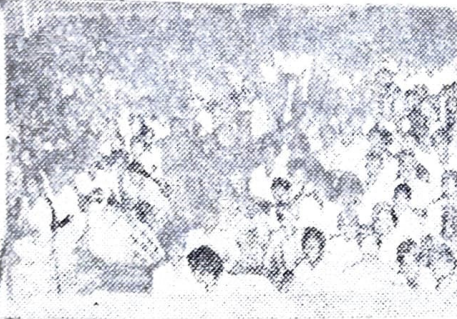

INAUGURATION....

ARTS CLUB INAUGURATION

SRI. MOHANLAL

AUDIENCE

INAUGURATION

PROF; VENUGOPALAKURUP

ARTS CLUB SECRETARY

CHAIRMAN WELCOMES

"THE SUGAR CUBE AND THE BLACK BOTTLE"

P. TONY JOSEPH, I DC Chem.

You have got to be a little different if you want to get noticed. After all would anyone give the Tower of Pisa a second glance if it were standing straight."

This is exactly the same way how the GENIE OF FEELINGS AND CONSCIOUSNESS — FELICITY, produced an array of magic potions, among which were a sugar cube and black bottle.

The genie said the cube was fantastic magic and it is used to sweeten genie tea and is only available in genie land. The fact is, the cube is an ordinary sugar cube and owes its magic to a powder fine grain of diethylamide of lysergic acid (LSD).

LSD which took birth in an innocuous test tube in Albert Hoffmann's laboratory in 1938 is a colourless, odourless, tasteless chemical substance. It is preserved in distilled water and stored in a refrigerator. A single dose of LSD is no more than a drop of the solution carefully measured by an eye dropper into a sugar cube or a postage stamp and then left to dry. The world of swirling colours and of fairies, mermaids and demons that FELICITY spoke of is than no more than a lick away.

LSD is a mind manifesting drug that expands consciousness by acting on the central nervous system, of the brain. Under the LSD influence, the mind, is capable of somersaulting; consciousness expands from a personal dimension to a cosmic level where an acid head feels a strange overwhelming oneness with nature and mankind. Sensation gets distorted, streams of fantastic images of plasticity and vividness may accompany an intense kaleidoscopic play of colours. Colours

may acquire qualities of tone, pitch and timbre and music may come arranged in the entire spectrum of colours.

The experience lasts for about eight to ten hours, and is accompanied by other physiological reactions. Changes in body feeling occurs, a loss of reality based on orientation to time space and self results, heart beat accelerates, the hands tremble and the pupils of the eye dilate considerably leaving the persons high on LSD staring into the sun until they turn blind.

Psychadelics proclaimed LSD as the launching pad of the space shuttle that would take them to the heights of mystical experience. Unfortunately not all trips end in heaven, sometimes the shuttle gets out of control and plummets down into the depths of hell — a freakout.

An excessive drop from the -eye dropper can make the difference between an atom and an atom bomb. LSD abuse can lead to symptoms of depersonalisation, disorganisation of personality, delusions, hallucinations, akin to acute schizophrenic disorders; continued use may also result in chromosomal damage.

LSD is not addictive, consequently breaking the habit does not lead to terrifying withdrawal symptoms associated with heroin. However, mild anxiety and an intense psychological craving can follow withdrawal LSD usage does not inevitably lead to the use of harder drugs (opium for instance) as it is sometimes claimed. LSD does not lead to heightened sexual energy. The peak of love that the psychadelics speak about probably exists only, in a fantasied context, and is far removed by the external experience. If LSD does enhance the experience of sex with some, it is due to the incidental loss of inhibi

bition and or motivational factors of sex and expectancy rather than LSD itself. LSD does not lead to enhanced authentic interpersonal relationship. The contrary is true.

This is the true story of the sugar cube. I prefer to encounter and overcome stress and boredom and not to escape from it by withdrawing into an LSD cube. I prefer to court real persons rather than to flirt around with fantasy fairies. But the genie says "Each man makes his own decisions, take it or leave it. It is a deal."

Inside the black bottle there is a brew commonly called alcohol, the number one drug problem. Alcohol is metabolised by the body at a fairly constant rate, but an increased concentration has adverse effects.

At 0.05% concentration in the blood, the user begins to feel a high creeping over him. He feels relaxed, carefree confident and offensive.

At 0.10% he is flying higher, well above the humdrum of daily routine and anxiety.

At 0.20% he loses his emotional inhibitions, he may strip, streak, deliver a loud lecture on how to win friends and influence people, laugh boisterously or cry like a child. He may make open sexual advances, He loses fear, thinks he can move a mountain or seduce the queen of England.

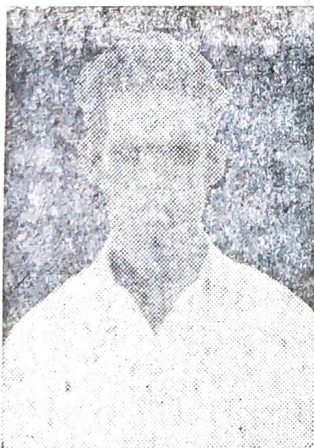
At 0.40% or 0.50% the flight to venus enters night — the drinker lapses into a coma.

The peg just for social togetherness is fine. But when it comes to social togetherness just for the sake of pegs, things are probably getting out of hand and into the shackles of the genie.

"Alcohol—OK, but thank God not grass or LSD" This widely prevalent social contention has not a grain of truth in it. Ask any psychiatrist or doctor who knows his medicine. It is a hypocritical contradiction of modern society to display alcohol in a fancy bottle and pedestal it on curio shelves, while condemning LSD and marijuana to the false bottom of a suitcase of a pusher in a byalley. It is alcohol abuse that is the cause of innumerable mangled bodies that lie in repose in a hospital morgue or recuperate in the casualty ward, following traffic smashups. It is more often alcohol than LSD or marijuana that reduces middle class families to squalour and misery of the slums. It is alcohol that severs the anchor of marriages and crashes them on the rocks.

I am not in anyway trying to minimize the the ill-effects of LSD but am trying to topple whisky from the pedestal on which society has erected her and to paint her portrait with a brush of truth. I am also arguing for the imposition of prohibition.

After all should'nt everyman be given the freedom to booze himself to oblivion and his family to penury? As the genie say's "EACH MAN MAKES HIS OWN DECISION. TAKE IT OR LEAVE IT, IT IS A DEAL"

PYLEE M. V.
(Attender)

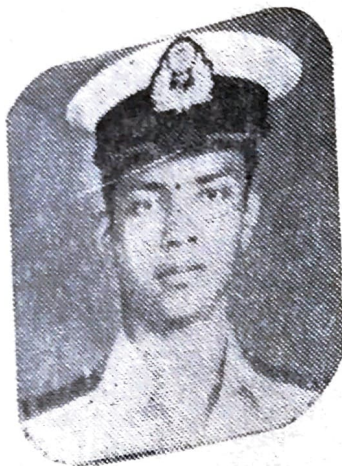
His heart was turning, turning,
In mazes of heat and sound.
But for peace he was yearning,
And now peace lays him round.

ANNUAL REPORT N. C. C. (NAVY)

It is my duty to present before you the annual report of N.C.C. (Navy) for the year 1982 - 83.

We have twenty three Cadets on our roll this year. This includes one senior Cadet Captain (Retd.), two P. O Cadets and four leading Cadets. The regular training commenced in the third week of July with the issuing of uniforms to all Cadets. Within a few days the boys were taught the basic drills. The instructor of the 7 (k) Naval wing N.C.C. conducted classes in the various disciplines including classes in service lecture; and physical training. All the cadets were taught the rifle drills and five of our boys took part in the ceremonial parade on the independence day held at Durbar hall grounds. Two cadets of this institution had attended the N. C. C. day celebrations held at the same grounds. Classes were also conducted on boat pulling, ship modelling and sailing.

We are proud of L/C dt UTHAMAN R. K. who had represented the Kerala and Lakshadweep N. C. C. Directorate, for the IXth Asiad at New Delhi. He was a member

(Top to Bottom) S. CDT/Capt. Denny A. Kaitharen
L/CDT Viswanathan Seshani
L/CDT Foustine Koduvelli
L/CDT. Ramash N.

of the (THAYYAM) cultural troupe.

Six of our Cadets attended the C.A.W.A.T.C. held at Eloc.

Two cadets also attended the preparatory camp for the R.D.C. I regret to mention that not a single cadet could attend the Annual Training Camp 1982. Our activities came to an end in the second week of February '83 with the returning of the uniforms.

On the whole the performance of the N.C.C. during this year was disheartening. In fact our activities have dwindled to such an alarming extent that there is no room for improvement in its work unless something is done immediately so as to encourage more and more cadets to get enrolled. I thank the principal, the Commanding Officer (K) Naval unit N.C.C. the cadets and last but not the least, our Cadet Captain for the co-operation extended by them to the sub unit.

L/CDT Viswanatha Seshani

ANNUAL REPORT - N. C. C. (ARMY)

S. U. O. Mathewkutty V. A.

I am happy to present to you the annual report of the activities of the NCC (Army) unit during the academic year 1982-83.

We have started our activities on Aug. 82 with 60 active cadets. Even from the start, we have conducted weapon training and classes for various other subjects. Our company commander 2nd Lt. A. M. CHACKO gave lectures on some of the topics. Most of the cadets attended the classes regularly and also benefited from practical classes.

It is a matter of pride to write that Sgt. P. PAVAN CARIAPPA got a golden opportunity to participate in Indo-Canadian Cultural Exchange programme and visit Canada. This puts up our NCC unit to a unique position.

Our cadets were also selected for ceremonial parades during independent day, NCC day and Republic day parades. One of our cadets could participate in Annual Training Camp conducted in Dec. 82 at Trichur.

When we evaluate the achievements, we cannot forget those cadets who passed the NCC examinations. One of our cadets passed the C' certificate examination and 4 cadets passed the B' certificate examinations.

I take this opportunity to thank our company commander 2nd Lt. A. M. CHACKO for his enthusiasm to make this unit an active one. Again, I thank our respected principal Rev Fr. AQUINAS for his help and kindness in encouraging us in all spheres of our activities.

I conclude this report by thanking all of the cadets for their active participation.

MATHEWKUTTY V. A. (Senior Under Officer)

With best compliments from:-

SEEMATI

**M. G. Road,
Ernakulam
COCHIN-11**

Tel: 33216.

With best compliments from:-

BANK OF COCHIN LIMITED

Regd. Office; Ernakulam

COCHIN . 682 031

**MASTERS IN
BANKING BUSINESS FOR OVER 5 DECADES**

**PIONEERS IN
FOREIGN EXCHANGE BUSINESS**

THE CORPSE

Prayer descended on him
when like the silhouette
of a candelabrum
he stood arrow-pierced
and thirsty
on the mountain
of his martyrdom.
Tears of beasts and birds
were salty as sea-winds
and could't be used
for the baptism of his sainthood.
A tree pregnant with olives
rose and offered him
a glass of shadow
unfolded by the sun,
the wandering jew,
vomitting black bile
of the vertigo noon.
Angels lifted him
to the cool constellations
and buried his wounds
in the abyss of night.

Austin R.

II B.Sc. Zoo

തൈര്യ ചിത്രകാരൻ

ലേഖനം

ജി. രാജീവ്കുമാർ

ചിത്രകലയെ വളരെ ഗൗരവപൂർവ്വം വീക്ഷിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണിത്. ചെറിയ ചെറിയ സംഘടനകളും ക്ലബ്ബുകളും ചിത്ര പ്രദർശനങ്ങൾ നടത്താറുണ്ട്. അതിൽ വിദഗ്ദ്ധരും പ്രശസ്തരായ ചിത്രകാരന്മാരുടെ ചിത്രങ്ങളും വരാറുണ്ട്. ഇവരിൽ ഭൂരിഭാഗം പേരും സ്ത്രീകളാണ്. ആർട്ട് സിലോ, കോളേജ് ഓഫ് ഫൈനാർട്ട് സിലോ അതുപോലെയുള്ള മറ്റ് സ്ഥാപനങ്ങളിലോ പഠിച്ച് ഡിപ്ലോമയോ, ഡിഗ്രിയോ കരസ്ഥമാക്കിയവരായിരിക്കും.

ഡിപ്ലോമയോ, ഡിഗ്രിയോ ഇല്ലാത്ത ചിത്രകാരന്മാരും നമ്മുടെ മുന്നിൽ ഉണ്ട്. ഏകാന്തതയെ ഭഞ്ജിക്കുന്ന രാത്രികളിൽ എങ്ങനെയോ വന്നെത്തിത്തന്നെ ഇളം തണലിന്റെ മാർദ്ദവമേറ്റ്, ഏകാഗ്രതയോടെ വിജനമായ ടാറിട്ട റോഡിൽ മെഴുകുതിരിയുടെ അരണ്ട പ്രകാശത്തിൽ വിവിധ വർണ്ണങ്ങളിലുള്ള ചോക്കുകളും കരികളും, ടൈപ്പറ പഴയതും ഉപയോഗിച്ചു കൊണ്ട് ജീവിതത്തിന്റെ തുടിച്ചുകളും, പ്രകൃതിഭംഗിയും. ചരിത്രനായകന്മാരേയും, ദൈവങ്ങളേയും ഏതാനും മിനിറ്റുകൾക്കകം സൃഷ്ടിക്കുന്ന തൈര്യ ചിത്രകാരന്മാരെ നമ്മൾ കാണാറില്ലേ? പക്ഷേ, അവരുടെ ചിത്രങ്ങൾ ഭംഗിയോടെ കണ്ടാസ്വദിക്കും എന്നാൽ അതിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന കലാമൂല്യത്തെ ആരെങ്കിലും വിലയിരുത്താറുണ്ടോ?

ഏറിവന്നാൽ ആർക്കുളളത്തിന്റെ ഇടയിൽനിന്നും കണ്ടാസ്വദിച്ചു തോന്നിയാൽ പോക്കറ്റിൽ നിന്നും അഞ്ചോ പത്തോ പൈസ ആ ചിത്രത്തിലേക്ക് വലിച്ചെറിഞ്ഞ് കടന്നുപോകുന്നു. തൈര്യവിലെ ചിത്രകാരനേയോ അവന്റെ ചിത്രത്തേയോ ആരും വിലയിരുത്താറില്ല. അതേ സമയം ആ ചിത്രങ്ങൾ തന്നെ ഒരു ക്യാൻവാസിൽ വരച്ച് ഒരു പ്രദർശനഹാളിൽ വെള്ളകയാണെങ്കിൽ അതിനെക്കുറിച്ച് വിലയിരുത്താനും, പഠിക്കാനും, വിമർശിക്കുവാനും ആളുകളുണ്ടാകും.

ഉന്നം നാം ധാരാളം തൈര്യ ചിത്രകാരന്മാരെ കാണാറുണ്ട്. പലക്കും പല അനുഭവങ്ങളുണ്ട്. ഈയിടെ എറണാകുളം നഗരമധ്യത്തിൽ കാളിയ മർദ്ദനവും, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ തിരുഹൃദയവും, അന്തോണീസ് പൂണ്യാളനേയും വരച്ച ഇരുപത്തിനാലു വയസ്സ് പ്രായം വരുന്ന പയ്യന്മാർ മാധവ മംഗലം സ്വദേശിയായ സെ

ബാസ്റ്റിൻ എന്ന ഈ തൈര്യ ചിത്രകാരൻ ജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു.

അഴിഞ്ഞുലഞ്ഞു പാറിപ്പറന്ന തലമുടിയും, പാകീരിയ ബ്ലൗസും, വാരിവലിച്ചുടുത്ത മുണ്ടും ധരിക്കുന്ന ചോരകുഞ്ഞിന് മുലപ്പാല് കൊടുത്തു തിരിച്ചു വിശപ്പടക്കാൻ വേണ്ടി മറുജീവന്റെ നേർക്കു നീട്ടുന്ന ഏകാലംബയായ, വിവശയായ ഒരു തൈര്യ പെണ്ണിന്റേയും കുഞ്ഞിന്റേയും ചിത്രം എല്ലാവരും വളരെ ആകർഷിച്ച ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു ചിത്രമായിരുന്നു. ഈ ചിത്രം കാണുമ്പോൾ അയാളിൽ ജീവിതത്തിന്റെ ഉൾക്കാഴ്ചയുള്ള ഭാവനാ സമ്പന്നനായ ചിത്രകാരനായിട്ടാണ് എനിക്കു ദർശിക്കാൻ തന്നെത്തോന്നി. ഇയാൾ ഒരു തൈര്യ ചിത്രകാരൻ തന്നെ എന്ന് സംശയം തോന്നി. പല തൈര്യ ചിത്രകാരന്മാരേയും അവരുടെ ചിത്രങ്ങളും ഞാൻ വീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നാൽ അവരിൽ ശ്രേഷ്ഠൻ സെബാസ്റ്റിൻ തന്നെ.

വളരെ ദരിദ്രമായ ഒരു കുടുംബത്തിലെ അംഗമാണ് ഈ ചിത്രകാരൻ. പിതാവു ആന്റണി തൈര്യകൾതോറും നടന്ന് പച്ചമരുന്നുകൾ വിൽക്കുന്നു. അറോസിയും നാല് സഹോദരിമാരും ഒരു സഹോദരനും സെബാസ്റ്റിനുണ്ട്. ഭാരമേറിയ ഒരു കുടുംബമാണ് ചിത്രകാരനുള്ളത്. അഞ്ചാം സ്റ്റാൻഡ് വരെ പഠിച്ച ഈ ചിത്രകാരൻ ജന്മസിദ്ധമായ ഈ കഴിവുമായി വർഷമായി ഉരുപ്പുറം തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. കുറച്ചുനാൾ മാട്ടൂർ കോൺവെന്റിൽ ചിത്രരചനയെക്കുറിച്ച് പഠിച്ച് അതല്ലാതെ ചിത്രരചനയെക്കുറിച്ച് സാങ്കേതികത മററിവുകളൊന്നുമില്ല. ചില പ്രത്യേക സാഹചര്യം കൊണ്ടു് പൂർത്തിയാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഈ പ്രശ്നത്തിനിടയിൽ തമിഴ്നാട്, കണ്ണൂർ, ആന്ധ്രപ്രദേശ്, ബംഗാൾ, പഞ്ചാബ് എന്നിവിടങ്ങളിൽ ചിത്രരചനാ ക്ലാസ്സുകൾക്കുണ്ടി. ഒരു ദിവസം ശരാശരി പതിനഞ്ചോ പത്തോ രൂപ കളക്ഷൻ കിട്ടും.

ഓയിൽ പെയന്റിംഗ് അറിയാം, പക്ഷേ പെണ്ണിന്റെ ഔർജ്ജവും കൊണ്ടു് ചെയ്യാൻ മനക്കൊടുക്കുന്ന വ്യക്തികളോ, സംഘടനകളോ തന്നെ സഹായിക്കുന്നവെങ്കിൽ ഓയിൽ പെയന്റിംഗിൽ നല്ല ചിത്രങ്ങൾ വരക്കാൻ കഴിയും എന്ന് ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ ചിത്രകാരൻ പറയുന്നു.

മ്പോൾ അയാളുടെ കണ്ണുകളിലെ തിളക്കം വലിയൊരു ഭാവനയെ മനസ്സിൽ വെച്ചൊതുക്കുന്ന ഒരു ചിത്രകാരന്റെ മുഖമായി തോന്നി. എവിടെ പോയാലും ആ പരിസരത്തു് ചിത്രപ്രദർശനങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവിടെയെല്ലാം പോയി അതു് കണ്ടു് താൻ മനസ്സിലാക്കും. അതു തന്നെ തനിക്കൊരു പഠനമാണെന്നാണ് സെബാസ്റ്റ്യന്റെ അഭിപ്രായം.

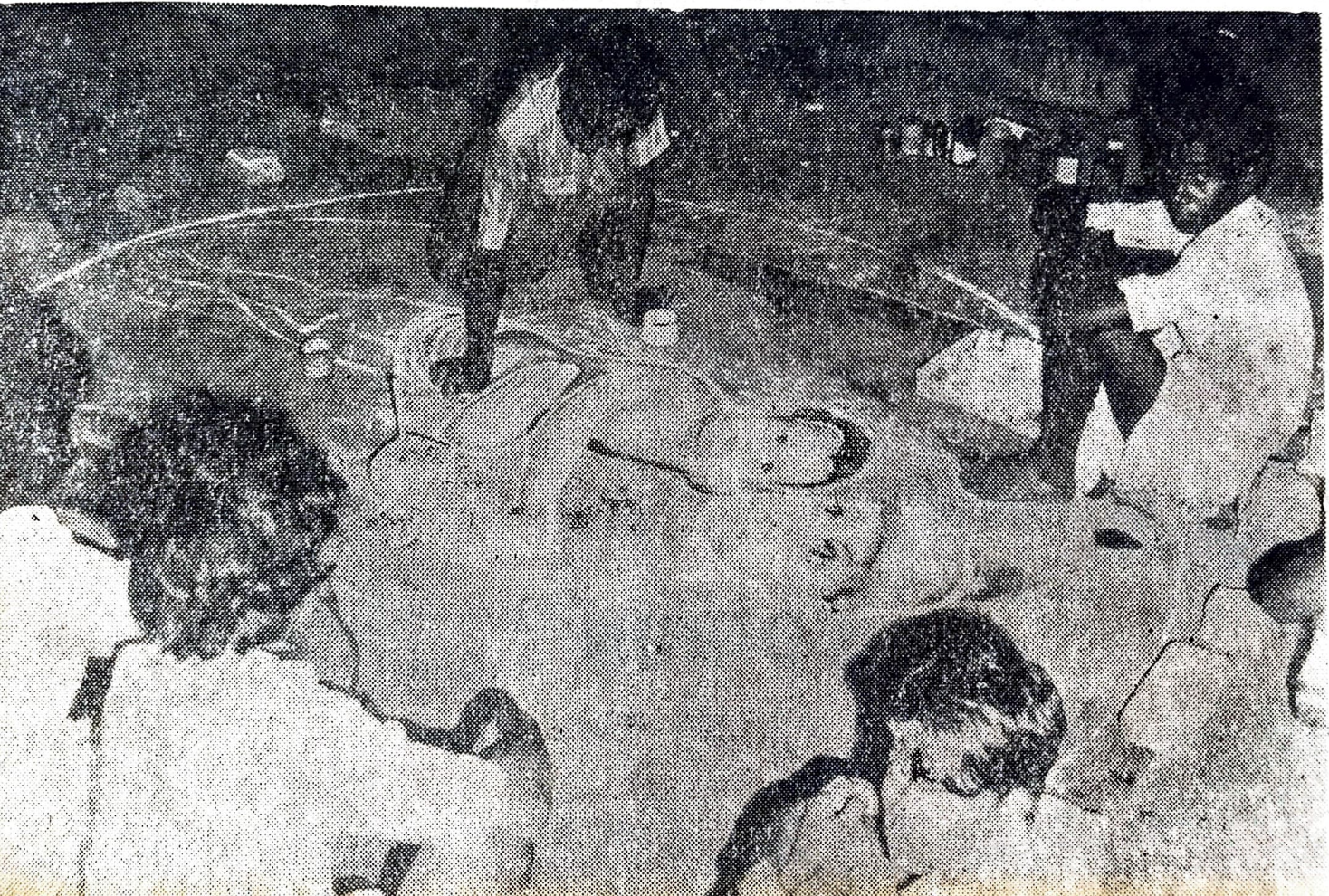
വ്യക്തികളോ, സംഘടനകളോ ഇങ്ങിനെ കഴിവു തെരുവു് ചിത്രകാരന്മാരെ കണ്ടുപിടിച്ചു് അവരിലുള്ള കലയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ.....

'അവസാനത്തെ അത്താഴം', 'മോണാലിസ' എന്നീ നോഹര ചിത്രങ്ങൾ ലോകത്തിനു് സംഭാവന നൽകിയ ഇറ്റാലിയിലെ ഫ്ലോറൻസ് കാരനായ 'ലിയൊനാർഡോ ഡാവിഞ്ചി' വത്തിക്കാണിലെ സെന്റ് പീറ്റേർ 'സ് കത്തീഡ്രലിനുള്ളിൽ നാലുവർഷത്തിലധികം ഒർച്ചയായി താമസിച്ചു് കത്തീഡ്രലിന്റെ ചുവരുകളിൽ അതിമനോഹരങ്ങളായ ചിത്രങ്ങൾ കൊണ്ടു് സുന്ദരമാക്കിയ ഇറ്റാലിക്കാരൻ 'മൈക്കേൽ ഏഞ്ജലോ ഇറ്റാലി

യിലെ 'റാഫേൽ,' 'റാഷ്യൂസ്' എന്നീ ലോകപ്രശസ്തരായ ചിത്രകാരന്മാരെപ്പോലെ കാലഘട്ടങ്ങൾ കഴിയുമ്പോൾ ഇന്ത്യയിലെ തെരുവു് ചിത്രകാരന്മാർ ലോകപ്രശസ്തരാവുകയില്ലെന്നു കണ്ടു്

പണം അനാവശ്യമായി ആർഭടമായി വാരി വലിച്ചെറിയുന്ന ഗവണ്മെന്റോ, സംഘടനകളോ ഈ തെരുവു് ചിത്രകാരന്മാരെ ഒന്നു് സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുമോ? അവർക്കു് വേണ്ട പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ..... നവോത്ഥാന കാലഘട്ടത്തിലെ ചിത്രകാരന്മാരെപ്പോലെ ഇവരും ഉയരുകയില്ലെന്നു കണ്ടു് അതിനുവേണ്ടി ആരെങ്കിലും മുന്നോട്ടു വരുമോ എന്നാർക്കറിയാം?

സമരകാഹളങ്ങളും, പോർവിളികളും, ഏകാധിപത്യവും സേപച്ഛാധിപത്യവും നടമാടുന്ന ഈ ഭാരതത്തിനു് ഒരു നവോത്ഥാനം ആവശ്യമാണു്. ആ നവോത്ഥാനകാലഘട്ടം ഏതാണു് അടുത്തു് വരികയാണു്! ഒന്നുകിൽ നമുക്കു് വീക്ഷിക്കാം അല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ തലമുറക്കെങ്കിലും വീക്ഷിക്കാം!

With the best compliments from

WIN THE QUEEN'S HEART!

The Queen of Arabian Sea is waiting for you with her immense possibilities, in the expansion of residential and commercial opportunities

The Greater Cochin Development Authority has the right ideas and concepts for the welfare of this beautiful City of ours.

HOUSES AND HOUSE LOANS FOR LOWER, MIDDLE AND HIGHER INCOME GROUPS—SLUM CLEARANCE AND REHABILITATION PROJECTS—ENVIRONMENTAL IMPROVEMENT SCHEMES — NON — REMUNE — RATIVE SCHEMES LIKE STADIUM, BUS SHELTER, DHOBI KHANA, PARK ETC.,

THE MARINE DRIVE COMPLEX WITH RESIDENTIAL FLATS, AMUSEMENT AREAS AND COMMERCIAL TOWER CENTRES.....

Opening into the Arabian Sea, A Greater Cochin that answers to the names of marvellous cities of the world, is coming up—Yes, from the marshes of Ernakulam

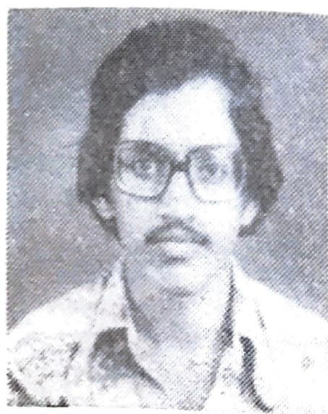
Come to us, we have the blue-print of the future Cochin

GREATER **COCHIN** DEVELOPMENT
AUTHORITY

COCHIN-682020

G. C. D. A. FOR PLANNED GROWTH.

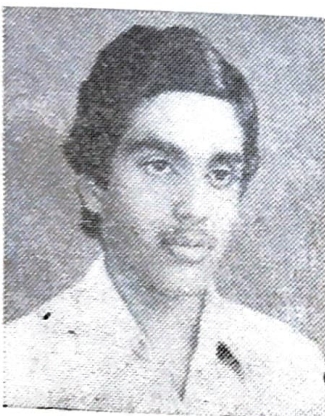
ASSOCIATION REPORTS

SASI KUMAR K.
(Botany)

The inaugural meeting of the "Botany Association" was held on 29 October 82. Prof. T. V. Joseph presided over the function. The inaugural address gave us an idea about the role of plants in maintaining life. A film on the plant Kingdom was also screened along with a lecture which was highly educative. Variety entertainments marked the end of the function.

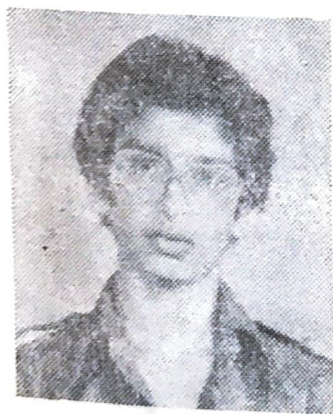
The activities of the association won recognition in the form of prizes in the Arts Festival. On the first week of march, the III B. Sc. students went on a study tour to Ooty, Mysore & Bangalore. May I take this opportunity to recall the help given by our Prof. T. V. Joseph and staff.

V. K. BALACHANDRAN
(Commerce)

The association was inaugurated by the head of the commerce department of St. Alberts College, Shri. P. J. Mathew on the morning of 5-11-1982. In his inaugural address Prof. P. J. Mathew enlightened us in regard to the career opportunities in the field of commerce. In his lively speech he stressed on the dedication to the task ahead of students. Prof. J. John spoke on the occasion and suggested various programmes for the association. The Principal and Professor felicitated the association on the good performance that they had shown in the previous years and requested them to put up a better show this year. The association secretary proposed the vote of thanks. This was followed by a small entertainment programme and a high tea.

The highlight of the year was that the members of the association stood out in various fields of sports and arts. I am prepared to admit that we could not conduct any programmes, the reason being shortage of funds and paucity of time. I would like to express my thanks to our professor Mr. J. John and other staff members.

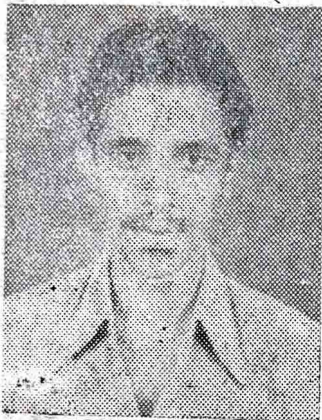
SHAFIK M. A.
(Chemistry)

The 'Chemistry Association' was inaugurated by Dr. P. S. Raman (former head of the Chemistry Dept. of Maharaja's College) on 10th Nov. 82. Prof. K. A. Gopalakrishnan presided over the function. The chief guest lectured on the topic "Chemical bonding in higher Alkanes." This was followed by entertainments and refreshments.

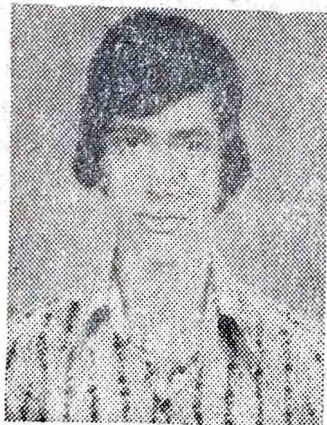
I am proud to report that this year's association participated sincerely in the exhibition organised by the College Union. I take this opportunity to thank everybody, especially the students of II B. Sc. Chem. for their co-operation in the smooth functioning of the association.

JOHNSON T. J.
(Economics)

VARGHESE JOY
(Physics)

SABU M. J.
(Sociology)

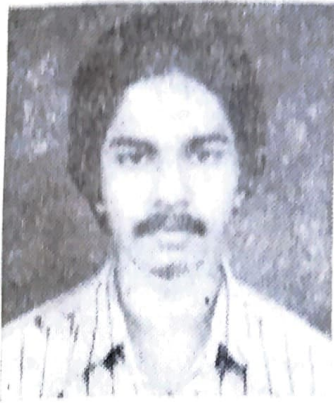
I have great pleasure in presenting the Annual Report of the Economics Association for the year 1982-83. The association was inaugurated on October 29th 1982 by the Hon. Justice George Vadakkal. Our retired Professor Sri. Kerala Varma Thampuran presided over the meeting. Justice Vadakkal gave an enlightening speech on the present economic problems of India. Our beloved Prof. K. C. Jacob enlightened the students for a better year ahead.

We could conduct a Seminar on the Inaugural day itself on the topic "Is mixed Economy a Solution for India's Problems" headed by Prof. Kerala Varma Thampuran, Prof. K. C. Jacob, Prof. K. J. Joseph, Fr. Zacharias and James Innocent of Final B. A. rendered speeches and made it a very interesting one. We also conducted a quiz competition exclusively for economics students and an essay competition on the topic "Is planning a success or failure in India". Of the many participants in the quiz competition the 1st M. A. team, comprising of Thomas Tomy, Kuriakose, Sebastian V. J. and Ousepachan, T. O. won the prize and in the essay competition C. V. Malini of Final B. A. secured the first place. My heartfull thanks to all who co-operated with me in the smooth working of the Association.

The 'Physics Association' was inaugurated on 4 Nov. '82 by Dr. V. M. Narayanan Namboothiri (Dept. of Laser Tech., Cochin University.) After the welcome address, the chief guest enlightened the gathering on the uses of the laser beam. A music programme by the final year students, followed. Rajini C. S. of II D. C. & Sashikumar of I D. C. enthralled the audience with their sweet melodies. Towards the end, Babu P.P. sent the audience into fits of laughter with his mimicry. The vote of thanks was delivered by Gigi Varghese III Bsc. Our students participated in the exhibition conducted by the college Union, successfully.

The Sociology Association was inaugurated by Mrs. Mercy Francis from the Sociology department of St. Tesesa's College, Ernakulam. Mrs. Francis in her inaugural address spoke of the needs, value and scope of Sociology. The meeting was presided over by our professor Mr. Nalina Babu.

We could not conduct any programme this year due to the lack of time.

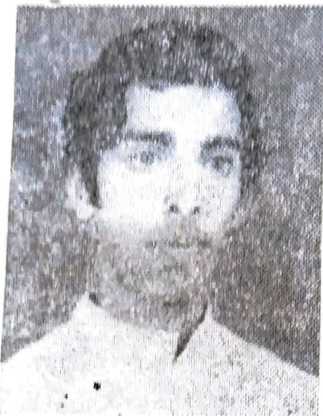
JOSEPH GILBERT P. G.
(Zoology)

The inaugural function of the Zoology Association was held on 10th Nov. 1982. Prof. N. Appukuttan presided over the function and Dr. P. V. Ramachandran Nair, scientist CMFRI delivered the inaugural speech after lighting a lamp. He gave us an educative and enlightening talk on the polluted conditions of the rivers of Kerala. The inaugural meeting was followed by variety entertainments, a colourful programme indeed. In the afternoon, a film show on mariculture and wild life was conducted.

Under the auspices of our association, we conducted the Zoology Museum exhibition on 12th, 13th and 15th of Nov. respectively. The novel idea proved to be a great success as quite a large number of students visited it; On 29th Nov. III Bsc. students went on a days tour to Sholayar.

On 19th of Feb. 1983, Final Bsc. students went on a study tour to Laccadives for three days.

Our Alumni As New Priests

Fr. Jose Padinjara
Pedika C.M.I.

Fr. Augustine
Mampilly C.M.I.

Fr. Thomas
Chathaparambil C.M.I.

They Came, They Served, They Left.....

P. A. Joseph
(L. D. Clerk)

Francis A. M.
(Chemistry dept.)

P. T. Joseph
(Zoology dept.)

ദേവീ നിൻരൂപം

സലീം സി. എസ്.
III B. Sc. B.A.

മത്സരം നടക്കുന്ന പോലെ. ശരീരം നീർമനപോലെ. എനിക്ക് സഹിക്കാനാവാത്ത ദേവീ.

നോക്കൂ ദേവീ, നീ എന്തിനാണിങ്ങനെ ഓടിക്കുന്നത്. ശരീരത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള ശക്തിയായ നൊമ്പരത്തേക്കാൾ എന്റെ മനസ്സിനെ വേദനിപ്പിക്കുന്നത് നിന്റെ ഈ മനവും ഓടിച്ചുമാണ്. അക്കാലം നിനക്ക് അറിയാമെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു

ദേവീ, ഒരുപക്ഷെ എനിക്കുള്ള നിമിഷങ്ങൾ എണ്ണപ്പെട്ട കഴിഞ്ഞെന്നുവരാം നീ ഓടിക്കുന്നത്. ഞാൻ മരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ എന്നെ പൊതുശ്മശാനത്തിൽ അടക്കണം അങ്ങിനെയെങ്കിലും ഈ സമൂഹത്തിൽ പൂർണ്ണമായി അലിയാനുള്ള എന്റെ ആഗ്രഹം നടക്കട്ടെ ഒരു സാമൂഹ്യ ദ്രോഹിയായിരുന്നു ഞാൻ എന്നാണല്ലോ നാട്ടുകാരുടെ ഭാവം.

നീ ഒരിക്കൽ എന്നോട് പറഞ്ഞത് ഞാനോർക്കുന്നു ദേവീ, ഞാനില്ലാതെ നീയില്ലെന്ന്. ഇനി അതെല്ലാം നഷ്ടസ്വപ്നങ്ങൾ മാത്രമായേക്കാം. കഴിയുമെങ്കിൽ നീ വല്ലപ്പോഴുമെങ്കിലും എന്റെ ശവകുടീരം സന്ദർശിക്കണം. സ്മരണകളിൽ ഞാൻ നിന്റെ അടുത്തു സൂചിത്തായിരിക്കും.

നിന്റെ ഉന്മേഷം വർദ്ധിക്കണമെങ്കിൽ എന്റെ തെളിഞ്ഞ മുഖം കാണണമെന്ന് നീ പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ. സ്വാർത്ഥനായ ഞാൻ അത് ഒരിക്കലും കരുതിയിരുന്നില്ല, നിനക്ക് ഈ ഓടിയെടുത്ത ഏറ്റിത്തനത് എന്റെ സ്വാർത്ഥതയാണെങ്കിൽ.

എന്റെ ആത്മാവിനെങ്കിലും ഇനി മുതൽ നിന്നെ പിന്തുടരാൻ നീ അനുവദിക്കണം.

നിന്നെ വേദനിപ്പിക്കാനല്ലേ ഞാൻ ഇതെല്ലാം പറയുന്നത് എന്ന് നിനക്ക് തോന്നിയേക്കാം. അല്ല ദേവീ, ഒരിക്കലുമല്ല. ഉദാരമനസ്സനായ ഡോക്ടർ എനിക്ക് അനുവദിച്ചിരിക്കുന്ന നാൽപ്പത്തിയെട്ടു മണിക്കൂറിലെ ശേഷിച്ച നിമിഷങ്ങൾ സന്തോഷത്തോടെ ചെലവഴിക്കാൻ.

ഇപ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയത്തിനും ശരീരത്തിനും ഒരു പോലെ വേദന തോന്നുന്നു. രണ്ടും തമ്മിൽ

നോക്കൂ ദേവീ, നാം ആദ്യമായി കണ്ടപ്പോൾ രംഗം നീ കാർമ്മിക്കുന്നുണ്ടോ? ചുരുങ്ങിയ കാലം മാത്രമായിട്ടുള്ള. രണ്ടുവർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് എങ്കിലും ഒരു ദിവസം ഏകാന്തപഥികനായി ഈ നഗരത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്ന എന്നെ സ്വാഗതം ചെയ്ത നിന്റെ പുഞ്ചിരിയായിരുന്നു. ആദ്യം കണ്ടപ്പോഴത്തെ മനസ്സുകൾ തമ്മിൽ അടുത്തത് ഇന്ന് നിലയിൽ പിരിയാനായിരുന്നെന്ന് നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കിയില്ലേ? നിന്റെ പരിശ്രമം മൂലം എന്റെ ഒരു ജോലി ലഭിച്ചു, അതിലുള്ള എന്റെ ആത്മത കൊണ്ടോ, പരസ്പരം അടുക്കാനുള്ള ചുരുങ്ങിയ ഐക്യത കൊണ്ടോ, ഇണപിരിയ്ക്കപ്പെട്ട ജോഡികൾ ആയി മാറിയത് പെട്ടെന്നായി വല്ലോ.

പിന്നീട് നമ്മെ പിന്തുടർന്നത് എന്തിനായിട്ടുണ്ടെന്ന് ചോദിച്ചാൽ തന്നെയായിരുന്നു. പക്ഷെ അവയെല്ലാം തന്നെ, നമ്മെ ഒരു പോരൽ പോലെ ഏല്പിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. അക്കാലം എന്റെ സന്തോഷത്തോടെ, അതിലേറെ വ്യസനത്തോടെ ഞാനിന്നോർത്തിരുന്നു. ഒടുവിൽ ആ സ്നേഹമായിരുന്ന ഈ നഴ്സിംഗ് ഹോമിലെ പതിനഞ്ചു നാൾ നമ്പർ മുറിയിൽ എത്തി അസ്സലിപ്പോകുന്ന പോകുന്നു. എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ നീ തെളിയിച്ച ആരെ പഴിക്കാനാവും. കാരണം ഞാൻ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതാണ്.

പക്ഷെ പറയാൻ എന്റെ മനസ്സ് അറിയിച്ചില്ല. അതൊരു പക്ഷെ സ്വാർത്ഥതയായിരിക്കട്ടെ അല്ലേ ദേവീ?

വളരെ വൈകിപ്പിട്ടല്ലെങ്കിലും ആ ദിവസം ഞാൻ ഇന്നും വ്യക്തമായി കാർക്കുന്നു. പക്ഷെ പോലെയുള്ള കൂടിക്കാഴ്ചക്കുശേഷം ഞാൻ വല്ലപ്പോഴാണല്ലോ ആദ്യമായി തമ്മിൽ

അന്ന് അവസാനിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ നിന്റെ ദുഃഖത്തിന് ഇത്ര ആഴമേറുകില്ലായിരുന്നു.

എല്ലാം അടക്കാൻ നിനക്ക് കഴിയും എന്ന് ഞാൻ പിന്നീടാണറിഞ്ഞത്. മുർഖന്യാവസ്ഥയിലെത്തിയ സമയമാണ് എന്റെ രോഗത്തിനേന്ന്, അന്നുതന്നെ ഡോക്ടർ നിന്നെ അറിയിച്ചിരുന്നതാണല്ലോ, ദേവി എന്തിനതെന്നെ മറച്ചുവെച്ചു. ഞാൻ ദുഃഖിക്കുമെന്ന് നീ കരുതിയല്ലേ. ഞാൻ വീമ്പ് പറയുകയല്ല, ദുഃഖങ്ങൾ എന്റെ കൂടപ്പിറപ്പുകളായിരുന്നു. അക്രമകളെല്ലാം ഞാൻ നിന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ?

ഒന്നും സംഭവിക്കാത്ത മട്ടിൽ എന്നെയും കൂട്ടി ഈ മുറിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ മുതൽ നിന്നിൽ രൂപം കൊണ്ട മൗനം എന്റെ സംശയങ്ങളെ ബലപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു. എന്റെ മുറിയിൽ മാത്രം പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള നിന്റെ പ്രസരിപ്പും സന്തോഷവുമെല്ലാം വിട്ടുകൊണ്ടായി ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി.

നിനക്കുണ്ടായിരുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ എന്റേതുമായി കരുതിയിരുന്ന ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിച്ചത് മനസ്സിലാക്കാൻ വഴിവിട്ടു സമൂഹത്തിന് കഴിയാതിരുന്നതിന് നാം മാത്രമല്ല കുറ്റക്കാർ. അതാവാം നിന്റെ ദുഃഖത്തിന്റെ ഫലവും എന്ന് ഞാൻ വെറുതെയാണെങ്കിലും കരുതി.

ഒടുവിൽ കഴിഞ്ഞ ദിവസം ഡോക്ടറുടെ സംസാരം കേട്ട ഞാൻ ആദ്യമായി കരഞ്ഞു. ഞാനാകെ തളർന്നു പോയിദേവീ. കുറച്ചു നാൾകൂടി ജീവിക്കണമെന്ന്, എന്തൊക്കെയോ ഈ ജീവിതത്തിൽ ചെയ്തു തീർക്കാനുണ്ടെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നു. എന്റെ ബോധം മറഞ്ഞുപോകുന്നത് പോലെ.

ഇന്ന് രാവിലെ ഉറക്കമുണർന്നപ്പോൾ ഈ കൈകളിലും മുഖം താങ്ങി കമ്പിട്ടിരിക്കുന്നതിന്നെയാണ് ഞാൻ കണ്ടത്. ഈ മുറിയിൽ വന്നതിനുശേഷമുള്ള നിന്റെ ഒരോ ചലനവും എന്തിനേന്ന് ഞാൻ അറിഞ്ഞു. ശേഷിച്ച മണി ഇളവുകൾ എന്നെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ.

ദേവീ, നിന്നെ ഏകയായി ഈ ലോകത്ത് വിട്ടുയക്കാൻ എനിക്ക് കഴിയില്ല. മുഖംചൊത്തി എന്തിക്കുരയാൻ പോലും എനിക്ക് സാധിക്കുന്നില്ല. ശരീരം മുഴുവൻ അത്രയ്ക്ക് നൊമ്പരമാണ്.

ഇനി ഞാൻ എന്തുപറയാൻ. പറയേണ്ടത് എല്ലാം പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. അത്രയ്ക്കുണ്ട് പറയാൻ. ഒരുമിച്ചു കഴിഞ്ഞ നാളുകൾ, സ്മരണകളായി എന്നോടൊപ്പം പറക്കട്ടെ, ചൊങ്ങിവരുന്ന വേദന കടിച്ചമർത്താൻ പാടുപെടുമ്പോഴും നിന്നോട് അന്ത്യയാത്രപറയാൻ വേണ്ട വാക്കുകൾ കരുള്ളുകയാണ് എനിക്ക് സാധിക്കുന്നില്ല ദേവീ.....

ദേവീ.....ദേവീ...

ദുർബ്ബലമെങ്കിലും ദേവിക്ക് കേൾക്കേണ്ട ശബ്ദത്തിൽ ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ടും ദേവിയിൽ പ്രതികരണമൊന്നുമില്ലാത്തതിൽ അയാൾക്ക് അതൃപ്തം തോന്നി. കൂട്ടുകാരിയുടെ കൈ മെല്ലെ അയാൾ സ്വന്തം മാറോടു ചേർത്തു. ആ മുഖം അയാൾ ശ്രദ്ധിച്ചു. അവളുടെ കണ്ണുകൾ മറഞ്ഞിരുന്നു. കൈക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്ന തണുപ്പ് എന്തിന്റേതെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് മുമ്പേ, സ്വന്തം ശരീരത്തിലെ ചൂട് വാർന്നുപോകുന്നതയാൾ അറിഞ്ഞു. രണ്ടാമതാക്കളുടെ ഒത്തു ചേരലായിരുന്നുവോ അത്.

M/s. COIR PALACE

Opp: Galaxy Theatre

COCHIN-2

Dealers In All

**SOPHISTICATED
VARITIES OF
COIR MATS AND
MATTINGS**

Ph:- 25093

27763

27075

With Best Compliments From:-

Madhawa Pharmaceutical

LABORATORY

ERNAKULAM

(Manufacturers & Suppliers
of genuine Ayurvedic Medicines)

With best compiiiments from :-

Sreeram Auto Spares

XXXV / 1135 A1,

Ravipuram Road,

COCHIN-16.

Dealers in Car Spares

With

Best

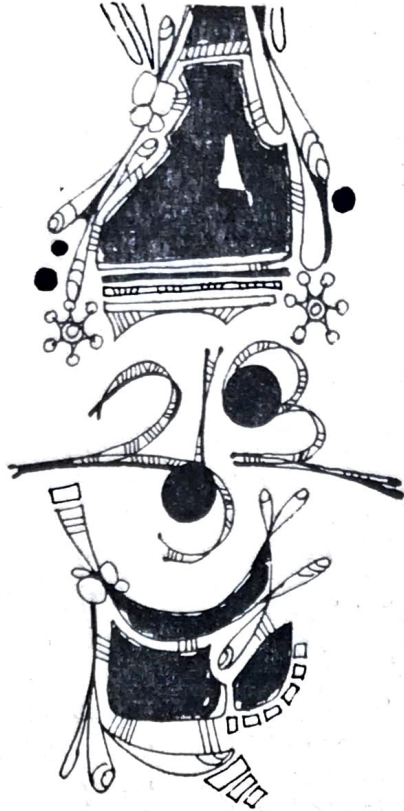
*Compliments
from:-*

Bharat Tourist Home

D. H. ROAD,

COCHIN - 682 016.

അറിയാത്തൊരോർമ്മയാലൊടുവിൽ നി-
 യെന്നെയും പുൽകുക !
 പിടയും ഫണങ്ങളും, മായിരം നിറങ്ങളു-
 മമരം രമോവിനമന്തരംഗം
 നിഴലുകൾ, ഉള്ളിലെത്തിക്കനൽച്ചുളകളി-
 ലുതന്ന, നിറയുന്നു, നിഴലുകൾ, നിമിഷ-
 ത്തിരകൾതൻ മഗ്നങ്ങളോത്തുകിടക്കെ,
 ജീവാന്യരേണവും നടുങ്ങുന്നു ദുസ്വപ്ന-
 വീഥികളിലൊടുവിൽ ഞാനൊറ്റപ്പെടുന്നുവോ ?
 വെള്ളിടിവെട്ടുന്നോരാകാശതീരത്തു
 വിളുന്ന മുഖവുമായ്, നിറയുന്ന കണ്ണമാ-
 യിയപാരതയ്ക്കുള്ളിലെ തീരാത്ത സങ്കല്പ-
 സാമ്രാജ്യമെല്ലാം തകർന്നടിയുന്നതും,
 കണ്ടുനി, താരകേ, തളരുന്ന നിൻമേനി-
 യാഗേയമാ, യൊരു കൊള്ളിയാൻ വിശി നി-

-യെന്നിലെത്തുന്നുവോ?

ദൂരെ നിൻ സൗവണ്ണജപാലകൾ വന്നെന്റെ
 കാഴ്ചകൾ മങ്ങവേ, യുഴറിത്തോടുന്നോരോട്ടത്തി-
 ലകലെ നിന്നെത്തുന്ന തീവണ്ടിയൊച്ചയു-
 മതിനച്ചുമ്മായിയുമലയടിച്ചെന്റെയീ
 ശബ്ദവും നൂറുനൂറുകൾകൊടുവേ,
 പുകയുമി നിമിഷത്തി, ലുരുകമെൻ മുറിപാടി-
 ലോടിയെത്തുന്നൊരിയോർമ്മയാലൊടുവിൽ നി-
 യെന്നെയും പുൽകുക.

— വിനോദ് —

രണ്ടാം വർഷം ബികോ.

AICUF:

Annual Report

1982-'83

It is with great satisfaction that I present a short summary of the annual report of the AICUF unit of our college for the year 1982-83.

The office bearers of the unit for this year were Mr. Basil C. M (President), Miss Gracy Honey Mol (Vice-President), Mr. Thomas John (Secretary) and Miss Susamma M. J. (Joint Sec.) Besides the office bearers, the working committee had the following class representatives

P. G.	Antony M. A.
III D. C.	Thomas Jacob
II D. C.	Clement K. J.
I D. C.	Sali E. A.
II P. D. C.	Mini Hormis
I P. D. C.	Bastin T. P.

The AICUF activities of the academic year was inaugurated on August 16th 1982. On the same day the unit conducted an inter-college debate on the theme "Liquor in human life" The trophy was presented by the department of psychiatry, Lourde's Hospital, Ernakulam.

As usual the "Speakers forum" tried to train talents in public speaking and the AICUF is proud of the fact that it has contributed its talents to the college debating team which won several trophies this year.

The unit co-operated with and participated in the activities of the region fully. Two batches of delegates were sent to Quilon and Alleppey to participate in the Live-in camps conducted by the Xavier Board and Ernakulam region of AICUF respectively. Both the camps were in the area of fishermen and the delegates returned with an understanding of social problems and with renewed social commitments.

In the spirit of national consultation and under the direction of the region, this year the unit gave shape to three core groups: Cultural group, thinkers group and social service group. With the establishment of these groups, The AICUF activities became more alive this year.

Under the initiative of the thinkers group we organised three, one day seminars for the unit members. Fr. P. J. Joseph, Mr. K. C. Abraham, Fr. Dan Thottakara and Fr. Paul Nellissery participated in these seminars. The subjects discussed were students and the AICUF strategies for 80's, campus problems, social problems, etc

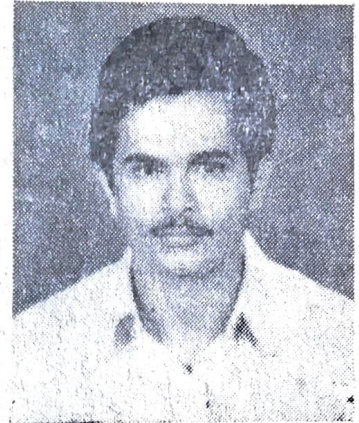
The cultural group, visited the Destitute home in the city and presented cultural programmes for them. We also sent a team of artists to take part in the All Kerala AICUF Youth Festival conducted by the Kottayam Region. An inter departmental quiz competition was conducted on behalf of the thinkers group.

The social service group had many programmes not only for this year but also for the coming years too. They raised a generous sum from students and neighbours to help needy students. They are planning to collect used books and raise a book bank for helping their poor companions.

Campus evils like the mark scandal and social evils like liquor mishap, etc, were critically presented by prominent displays.

I am happy to note that the AICUF unit of our college was more active this year than in the past. I wish the unit greater success next year. I take this occasion to thank Rev, Fr. Principal, Rev. Fr. Jose Kuriedath,

the chaplain, Mr. K. V. Sebastian and Mr. K. R. Abraham our staff advisors for their guidance and co-operation.

THOMAS JOHN
(Secretary)

"Faced with problems and disappointments, many people will try to escape from their responsibility; escape in selfishness, escape in sexual pleasure, escape in drugs, escape in violence, escape in indifference and cynical attitudes. But today, I propose to you the option of love, which is the opposite of escape. Love demands effort and a personal commitment to the will of God. It means discipline and sacrifice, but it also means joy and human fulfilment. Dear young people: Do not be afraid of honest effort and honest work; do not be afraid of the truth."

John Paul II during
his visit to U. S. A.

With best compliments from :-

CHAKOLAS
BROADWAY, M. G. ROAD,
ERNAKULAM

DISARMAMENT

FRANCIS W. JOSEPH (I.D.C. Phy.)

Today's world spends more on destruction than on development. This fact is a painful one when we realise that even now a majority of mankind lacks basic necessities; poverty and hunger still prevail in huge proportions,

The super powers, entangled in a cold war compete primarily in a qualitative basis. Each new generation of weaponry becoming more effective (in destruction) and demanding more resources. Though SALT II has been a major step towards disarmament many tactical nuclear weapons including medium range missiles are not in its grip. These so called conventional weapons have devastating power which equals one million Hiroshima bombs.

The 3rd world countries have a similar story. Their military spending has little relationship to their actual security needs, especially at the expense of their peaceful development. And these countries boost their spending on armaments more often for prestige purposes than for legitimate security needs. It will be a surprise to know that the most rapid transfer in technology takes place in the field of armaments.

In short nearly all countries spend a lot on armaments. Diverting these resources, at least a fraction for development could help humanity conquer poverty and malnutrition.

For example; For the price of one jet fighter (20 million US dollars) about 40,000 village pharmacies could be set up.

The military expenditure for only half a day will be sufficient to finance the whole malaria eradication programme of the W.H.O. which is in short of funds.

Disarmament leads to peace and mankind loves it as it is necessary for survival. Man should see the whole of mankind as a Global community and trust each other. It is more difficult to trust other than not to trust them. But the latter will lead to many secondary problems and without trust, peace will be out of reach and disarmament Utopian.

ഹെൻ. റവ. മാർ ഗ്രിഗറി കരോട്ടംപ്രേൽ

സി. എം. ഐ.

രാജ്കോട്ട് ബിഷപ്പ്

SCREENOGRAPHS

MULTI COLOUR SCREEN PRINTERS ON POLYTHENE BAGS, PVC SHEETS, CLOTHES, BOARDS, BALL PENS Etc.

Our Specialities: Velvet Finishing, Flock Printing; Coloured, Foil Printing, Transfer Labels, Stickers And Slide Makers.

P. No. 1393, XXXVIII/795-2, S. T. R. Compound. Ernakulam, Cochin-68201

PHONE AT 33283

With best compliments from:-

MULTI STEEL (Trust)

726 Kaloor Cross Road

COCHIN - 18

With best compliments from

DEVICES & SYSTEMS

M. G. Road

COCHIN - 11

Best wishes from:-

COCHIN COMPANY

M. G. ROAD

Ernakulam

Cochin - 682016

Chemical & Physical Properties of a Student

ATOMIC WEIGHT : 53kgs

ATOMIC NUMBER : 19 years

OCCURRENCE : Cinema halls, Bus stops, Restaurants, canteens,
Playgrounds, etc.

PHYSICAL PROPERTIES :

Hair style, back comb and loose baggy clothes

Usually wearing glasses

Seen in Motor bykes with cigarettes in their hands

Boiling Point decreases when there is entertainment, but increases when there is study.

Melting Point increases when there is some one to flatter.

In class, some of them are back-benchers.

CHEMICAL PROPERTIES :

They decolourises with the action of examinations

They are not reactive to scoldings.

They react easily to film magazines.

Generally there is little reaction with course books.

They are not soluble in family affairs.

USES :

Political tools.

Organising agitations, Initiating fashions

STRUCTURE : Depends

N. Seshadri Nathan

III B, Sc. CHEMISTRY

Courtesy, "The Pioneer Magazine"

Annual Sports

She dashes for

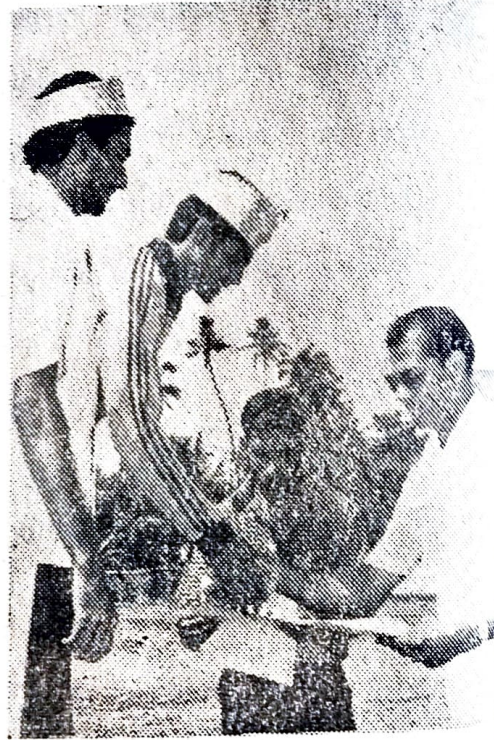
He dashes for

On and on they march along

Hey! Look who's up there

Congrats

INDIA'S HERITAGE - A FACET

Intrigued by the startling similarities in modern science and Indian mysticism, many a western scientist have, of late, undertaken intensive research in ancient vedas and scriptures, in a bid to unravel the phenomenon.

Once a student asked the eminent nuclear Physicist, Robert J. Oppenheimer about the position of an electron. He said, "If we ask whether the the position of an electron remains the same, we must say 'no' if we ask whether the electron is at rest, we must say 'no'; if we ask whether it is in motion, we must say 'no.'" Oppenheimer's words thus seem to echo the words of the Upanishads.

"It moves. It moves not
It is far and it is near
It is within all this
And it is outside all 'this'".

Perhaps the most interesting and thought provoking book on eastern mysticism and modern physics is by Fritjof Capra, an English scientist researching on high energy particle physics. But what led him to write his book. "The Tao of Physics" is more interesting and rather strange. In his own words,

"I was sitting by the ocean one late summer afternoon, watching the waves rolling in and feeling the rhythm of my breathing, when I suddenly became aware of my whole environment as being engaged in a gigantic cosmic dance. Being a scientist I knew that sand, rocks, water and air around me were made up of vibrating molecules or atoms and I knew of the constant bombardment of cosmic ray Particles of high energy. But until that moment I had only experienced it through graphs and diagrams. As I sat there, my former experiences came to life. I saw cascades of energy coming down, particles being created and destroyed. I "saw" atoms participate in the cosmic dance. I "felt" its rhythm and I "heard" its sound and that moment I knew that this was the dance of Siva, the lord of dancers worshipped by the Hindus

We can see, that according to Fritjof Capra, the dance of Lord Siva is the dance of subatomic matter. As in the Hindu mythology (Siva is the god of destruction), it is a continual dances of creation and destruction involving the whole cosmos. He further explains that the bubble chamber photographs of interacting particles are visual images of the dance of Siva equalling those of the Indian artists in beauty and profound significance.

Now coming to weapons and war, we find that almost all the terrible weapons invented by man can be considered only as discoveries. Going back 7000 years to the Kurukshetra war or the Rama-Ravana war, striking similarities can be observed in the weapons employed there and the sophisticated weapons of today. For instance, the 'Agnyastra', which when hits the target explodes, engulfing the whole thing in a ball of fire, do have a resemblance with the modern Napalm bomb. Again there is the 'Nagastra', which can be compared to the poison bomb. Of the ultra modern weapons of today the most destructive and dreaded are the nuclear oriented ones. The effect of a nuclear bomb when exploded, ie, the brilliant dazzle of light which illuminates the whole universe, the terrific concussion which follow the explosion, the eclipse of the Sun, the ocean heaving into mountains, were the same when a 'Bhramastra' was detonated. The chances of "Bhramastra" actually being a nuclear weapon is not at all remote. In Ramayana, Rama used an arrow called "Ram-ban" to kill Maricha (an asura). It had the unique property of following its target wherever it goes. It pursued Maricha on land, and under water. At last he had to take refuge in Rama. A guided missile? could be. Besides these, there are so many others which are yet to be discovered like the 'Varunastra' (arrow of Varuna, god of the seas) and 'Pasupathastra' From the close resemblance of many weapons mentioned in the epics, to the nuclear ones, scientists could conclude that the Kurukshetra war was a kind of nuclear war. Inspired perhaps by the magnificance of

the weapons used by the Gods, the U. S. military have given the name 'TRIDENT', (Trisul of Lord Siva) to the nuclear warhead, recently added to their arsenal.

A unique feature of our culture and heritage is that they never clashed with science. What our fore-fathers speculated upon and discovered were found to agree with the actual observations made with modern instruments. Varahamihira in the 6th cent: AD, used word 'Khagola' (meaning round) to define the earth. Again Aryabhata 5th century AD, put forward the theory of Rotation of Earth. These were found to be true on actual observation.

When the inhabitants of other lands were aborigines roaming the wild forests, eating nuts and berries, the rishis and scholars of ancient India had attained great eminence in almost all fields like Science, Astronomy, Mathematics, Metallurgy, Alchemy, Medicine, Cosmetics. It was not Newton or Leibnitz but Bhaskara II of the 9th Century who formulated integral and differential Calculus. Kautilya Chanakya in 400 BC, wrote about Mining and Metallurgy. In Mathematics we had Baudhayana (600 BC,) who not only anticipated Pythagoras theorem but proved it. Manava (700 BC.) had fixed the value of π to 5 decimal places at 3.16049. A comprehensive compilation in Mathematics like quadratic, biquadratic and cubic quadratic equations, is due to Mahavira in 9th centry. Apasthamba, (6th cent) found out square root and cube root A marasimba classified plants, animals, metals and minerals in the 6th cent: The works of Goinda Bhagar, Somadeva and Gangadhara before the 12th Century proves we were quite at home in Alchemy and Cosmetics. Centuries ago Susrutha had performed brain surgery in certain fields which present day surgeons dare not.

In short our great ancient culture has provided a structural frame work for almost all modern science and technology.

Now let us see what our Scriptures have to say on the future of the world. Today there is widespread race for military hardware in many parts of the world. Even the smallest country is trying of equip herself with the most modern weaponry. If the world is moving to a millenium as some cultures assess, why this hunger for arms? The esteemed American magazine TIME March 27, 1982, which carried an elaborate article on the unthinkable nuclear war reports:

"If in the exchange of weapons between America and Russia, almost all the weapons on both sides were to be exploded, the earth will momentarily flicker back at the distant stars and perhaps go out, the very life of the planet extinguished. Watching the detonation of the first atomic bomb by the U. S. 37 years ago at Alamagordo North Mexico, Physicist Robert J. Oppenheimer recalled the incantation of the Hindu god Vishnu as he transformed himself into the avatar of apocalypse"

"Kaalosmi lokakshyakrit pravridho
Lokan samaharthumiha Pravritaha"

"I have become death, the destroyer of worlds". This indeed is a grim and horrifying picture of the future, envisioned by our forebearers. The task ahead is to avert this catastrophe. It is thus evident that in India, a rich and great civilisation flourished far back and tremendous gains were achieved by our ancestors. Still, over the centuries there was a marked decline in values and much of the gains of the past was lost. However, it is encouraging to note that in recent times. India is trying to discover her lost glory and regain her identity. Thanks to patriotic young men who have voluntarily come forward to achieve the great task of leading India to the pinnacle of glory and prosperity. A reappraisal of her achievements in the context of present day science and technology coupled with further research in a spirit of dedication would certainly help to restore "the glory that was Ind."

R. Shankar,
III B Sc. Chem.

Best Compliments

**THE CATHOLIC SAVINGS AND
FINANCE COMPANY (INDIA) LTD.**

Regd. Office: Anpal Buildings.

Banerji Road, ERNAKULAM, COCHIN - 18

" FOR ALL YOUR SAVINGS AND FINANCIAL
REQUIREMENTS "

FOR MORE DETAILS CONTACT ANY ONE
OF OUR 18 BRANCHES

Sri. George Koottungal

CHAIRMAN & MANAGING DIRECTOR

With best compliments from :-

SWAGATH RESTAURANT

(DWARAKA HOTEL)
M. G. ROAD, ERNAKULAM

With best compliments from :-

ENSIGN PHOTOS & ENSIGN TAXIS

Phone : 33080

With best compliments from :-

HARISRI RECORDING STUDIO

&

HARISRI ORCHESTRA

HARISRI RECORDING STUDIO
35/1964-A, M. G. ROAD,
RAVIPURAM, ERNAKULAM - 682 016

Phone : 33910

With best compliments from :-

P. C. JOSEPH & SONS

TIMBER MERCHANTS
PALLURUTHY COCHIN - 6

Phone : { Off: 2446
Re: 2501

STRAINERS IN THE NIGHT

V. SHANKAR, II B. Sc. Phy.

In the life of the Wild Silk moth (*Antheraea Polyphemus*), three A. M. is a fateful hour. About that time, the female, recumbent on a leaf, extends the tip of her abdomen and exposes a gland that releases Pheromones into the night air, where Male Moths are flying about.

The male's antennae are covered with some fifty thousand tiny hairs, each of which is dotted with pores — tiny tunnels only one hundred angstroms wide that lead straight to a nerve cell concealed within each hair. When a molecule of the female's Sex Pheromone drifts down one of the pores, it triggers a signal in the nerve cell that helps the male steer toward his mate-to-be. The insects couple; the female lays her egg and both male and female are dead in a week.

The male Moth's talent for tracking females has received considerable attention. But what keeps its antennae from becoming clogged with pheromone, in which case the moth could no longer follow the scent? Using radio active tagging and staining techniques, Richard Vogt and Lynn Riddiford, of the University of Washington, Seattle, believe they have discovered three Complex Compounds that help prevent clogging.

The pheromone molecule is a Sixteen - Carbon Chain with a tail or acetate ester; this compound locks into the nerve membrane's receptor and triggers the impulse. The researchers report in *Nature* that a binding protein (which they have discovered in large quantities in the fluid that bathes the nerve cells may somehow dislodge a pheromone) molecule from the cell's membrane and clasp, it - keeping it from

locking into a membrane receptor again. Then an esterase (an enzyme that cleaves an ester group) chops off the pheromone molecule's acetate tail, without which the molecule is deactivate.

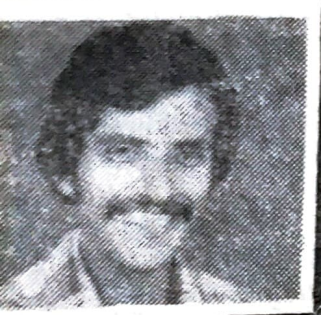
This particular binding protein and enzyme is system found only in male antennae. But they have discovered a second kind of esterase, scattered on the bodies of both male and female moths. The researchers think this enzyme dismantles any stray pheromone that gets on to the moths.

If males did not have such protection they soon would be trailing a cloud of Pheromone and would be courted by other males. And without the enzyme, females would have no way of shutting off the mating call, long after they had settled down, they would still be besieged by gentleman callers

N. S. S. ANNUAL REPORT 1982-'83

തേവര തിരുഹൃദയ കലാലയത്തിലെ നാഷണൽ സർവ്വീസ് സ്കീമിന്റെ 1982-83 അദ്ധ്യായന വർഷത്തേക്കുള്ള വളർവിയർ സെക്രട്ടറിമാരായി തോമസ് ജേക്കബ്, സണ്ണിപൗലോസ്, റീനാ അഗസ്റ്റിൻ എന്നിവരെ പ്രോഗ്രാം ഓഫീസർമാർ ചുമതലപ്പെടുത്തി.

1982 ജൂൺ 19 കോളേജ് ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽ വെച്ച് ഈ വർഷത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പ്രിൻസിപ്പാൾ റവ: ഫാദർ അക്വിനോസ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. സാമൂഹ്യാവബോധം വളർത്തി വളരുന്ന തലമുറയുടെ സാമൂഹ്യവൽക്കരണത്തിന് N. S. S. പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉപകരിക്കട്ടെ എന്ന് ഉദ്ഘാടന പ്രസംഗത്തിൽ അദ്ദേഹം ആശംസിച്ചു.

ഈ വർഷത്തെ സാധാരണ പ്രവർത്തനങ്ങളായി കോളേജ് പരിസരം വൃത്തിയാക്കുക, ചെടികൾ നട്ടുപിടിപ്പിക്കുക തുടങ്ങിയവ കൂടാതെ പഴയ വസ്തുക്കൾ സംഭരിച്ച് ചേരി പ്രദേശങ്ങളിൽ പാവപ്പെട്ടവർക്ക് വിതരണം ചെയ്യുവാനും നമുക്കു കഴിഞ്ഞു.

മട്ടാഞ്ചേരിയിലെ ഗുജറാത്തി കോളനിയിൽ സംഘടിപ്പിച്ച ഏകദിന ക്യാമ്പ് വളരെ നേട്ടങ്ങളുണ്ടാക്കിയ ഒന്നായിരുന്നു. രാജഗിരി കോളേജിലെ M. S. W. വിദ്യാർത്ഥികളോടൊപ്പം ഈ കോളനിയിൽ നടത്തിയ സോഷ്യൽ സർവ്വീസ് അംഗങ്ങളെ പുതിയ അറിവിന്റെ മേഖലകളിലേക്കു നയിച്ചു.

(Top to bottom to right to top) :

Thomas Jacob, Sunny Poullose, Reena Augustine (Volunteer Secretaries) Gerard T. A., Omana M. V., V. Sreekumar, Thomas Retna Kumari C. A. (Best Worker), Clement K. J., Regina Xavier (Best Campess) Unnikrishnan K. V., (Best Allrounder) Basil C. M. (Camp Leader)

ഇടുക്കി ജില്ലയിൽ തൊടുപുഴ താലൂക്കിൽ മുലമറത്തിനടുത്തു ഉലപ്പള്ളി എന്ന ഗിരിജന പ്രദേശത്തു് നാ. സംഘടിപ്പിച്ച ഭഗവതി ക്യാമ്പ് വിജയത്തിന്റെ പര്യായമായിരുന്നു. 1982 സെപ്റ്റംബർ 25നു് ആരംഭിച്ച ക്യാമ്പ് ശ്രീ. M. P. മന്മഥൻ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. ഗതാഗതയോഗ്യമല്ലായിരുന്ന ആ പ്രദേശത്തേയ്ക്കു് രണ്ടു കിലോ മീറ്റർ നീളത്തിലുള്ള ഒരു റോഡുനിർമ്മിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. കൂടാതെ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ സംഘടിപ്പിച്ച സ്തുതികാസ്സുകൾ, സെമിനാറുകൾ, സി.പോസിയം, ഡിബേറ്റ് ക്വിസ് പരിപാടി എന്നിവ ക്യാമ്പുൾക്കുള്ള വിജ്ഞാനത്തിന്റെ മേഖലകളിലേയ്ക്കു് നയിച്ചു. സമുദ്ര നിരപ്പിൽനിന്നും 3000 അടി ഉയരമുള്ള മലമുകളിൽ നടത്തിയ പീക്നിക്കും, ഇടുക്കി ജലവൈദ്യുതിയുടെ ഭൂഗർഭ വൈദ്യുതി നിലയം സന്ദർശിക്കാൻ ലഭിച്ച അവസരവും ക്യാമ്പിനെ പൂർണ്ണതയിലേയ്ക്കു നയിച്ചു.

അർപ്പണബോധത്തോടെ അംഗങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സൂക്ഷ്മതയോടെ വീക്ഷിക്കുകയും വേണ്ട സമയങ്ങളിൽ നിർദ്ദേശങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും നൽകി ഈ വർഷത്തെ N. S. S. പ്രവർത്തനങ്ങൾ വിജയത്തിൽ എത്തിച്ചതിൽ പ്രോഗ്രാം ഓഫീസർമാരായ ശ്രീ. എം. ടി. മാത്യു, ശ്രീ. അൽഫോൻസ് ജോൺ, ശ്രീ. പി. ജെ. ജോസഫ് എന്നിവരെ കൂടാതെ റവ: ഫാദർ ജോസഫ് കൈമല, ശ്രീ. ജെ. ജോൺ, ശ്രീ. പി. എം. ജോസഫ്, ശ്രീ. വി. ജെ. ഡൊമിനിക്ക, റവ. സിസ്റ്റർ ഏലിയാമ്മ സക്കറിയ എന്നിവർ സഹായിച്ചു. നമ്മുടെ കോളേജിൽ N. S. S. പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചുകാലം മുതൽ നമുക്കുവേണ്ട പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ നൽകിയിരുന്ന മുൻ പ്രിൻസിപ്പൽ റവ: ഫാദർ മത്തായ് ആർക്കെയ്ഞ്ചൽ ഈ വർഷവും നമ്മോടൊപ്പം പ്രവർത്തന രംഗത്തു് ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതു് സ്മരണീയമാണു്.

തോമസ്സ് ജേക്കബ്
 പോളൻറിയർ സെക്രട്ടറി

The lone spice that has stood
the 'TASTE' of time INDIAN
CARDAMOM - fondly called the
"Queen of spices"

The world is really crazy of
the Indian Cardamom. Because
it is so refreshing and so
natural. It can go well with
anything that man can consume.

Indian Cardamom - there is
nothing like it. It is grown
in the fabulous evergreen
forests of India. It is
Mother Nature's Special gift
to mankind.

to know more about it

CARDAMOM BOARD

BANERJI ROAD, ERNAKULAM

COCHIN - 682 018

Gram : "CARDAMOM

Phone : 33837.

Telex : 0885-480 ELAM

ആലിൻ വേദകപ്പ

കഠിനമായ പക്ഷലധാനത്തിന്റെ ഭാരം ഒന്നിറക്കിവയ്ക്കുവാൻ ചെങ്കപ്പായ വുമേന്തി നിൽക്കുന്ന സൂര്യൻ. തന്റെ അല്പതപം കാണിക്കാനെന്ന പോലെ അസ്തമയ സൂര്യനെ കാർന്നു തിന്നുന്ന ചന്ദ്രൻ. എങ്ങോ വായിച്ചു നോവലിനെ പ്രകൃതിയിലെ ഈ വൈവിധ്യ പ്രതിഭാസത്തിന്റെ പ്രതിരൂപമായ് കാണാൻ ശ്രമിക്കവെയാണ് വാതിൽക്കൽ ചേച്ചിയുടെ ശബ്ദം.

‘സുമതിക്കുട്ടി, ഉമ്മറത്ത് ആരോ കാണാൻ വന്നു നിൽക്കുന്നു.’

‘ഉം’ ആകാശത്തേക്ക് തന്നെ കണ്ണും നട്ട്താനൊന്നും ഇരുത്തി മൂളി.

‘രണ്ടു മൂന്നു ആൺകുട്ടുമാളോ; കോളേജിന്നാണെന്നോ തോന്നുന്നു.’

മുജ്ജന്മ ദുഷ്ടകൃതഫലം അനുഭവിക്കുന്ന പാപിയെന്നപോലെ ഏകാന്തതയെപ്പോലും തനിക്കു് നഷ്ടമാക്കുന്ന നിമിഷങ്ങളെയും പഴിച്ചുകൊണ്ടു താൻ പുമുഖത്തേക്കു ചെന്നു.

എന്തോ കാര്യസാധ്യതയ്ക്കു വേണ്ടി മുഖം നിറയെ ശുഭഭാവവുമായ് നിൽക്കുന്ന കുട്ടികളെ നോക്കി നിർവ്വികാരമായ് താൻ പറഞ്ഞു.

‘എന്താ എല്ലാവരും പുമുഖത്തു തന്നെ നിൽക്കുന്നേ? കയറിയിരിക്കൂ, ഇപ്പയിത്തോന്നല്ല.’

മുഖത്തുപടർന്ന ജാളുത മറയ്ക്കാൻ നന്നേ പാടുപെടുന്നപോലെ വിളറിയ ചിരിയുമായി കയറിവന്ന കുട്ടികൾ, അവർക്കിടയിലെ മനോ ഭഞ്ജിക്കാനായി ഞാൻ തന്നെ തുടർന്നു.

‘എന്താ, ചെയർമാനും ജനറൽ സെക്രട്ടറിയും, യൂണിയൻ സ്റ്റുഫംഗങ്ങളുംകൂടി ഈ നേരത്ത്?’

ഗീത വി. പി.
I PDC

'സമതി ചീച്ചർ അറിഞ്ഞിരിക്കുമല്ലോ; അടുത്ത ശനിയാഴ്ച നമ്മുടെ കോളേജ് യൂണിൻ ഉൽഘാടനമാണെന്നു്. സ്വാഗത പ്രസംഗം ചീച്ചറിന്റെ വകയായിരിക്കണം. ഞങ്ങൾ ക്ഷണിക്കാൻ വന്നതാണു്.' ചെയർമാൻ പറഞ്ഞു.

'അതോ? നമ്മുടെ ടീച്ചേഴ്സ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ എത്രയോ പ്രാസംഗികരായ പ്രൊഫസേഴ്സ് കൈയുണ്ടു്. അവരുടെയെല്ലാം മുന്നിൽ നിന്നു് ഹിന്ദിപഠിപ്പിക്കുന്ന ലക്ചററായ ഞാൻ സ്വാഗതപ്രസംഗം പറയുന്നതെങ്ങിനെയായി.'

അതുതം കൂടുന്ന മിഴികളോടെ ഞാൻ ചോദിച്ചു. 'അതുപറ്റിപ്പാ, സ്വാഗതപ്രസംഗം ചീച്ചർ തന്നെ പറയണം' ജനറൽ സെക്രട്ടറി.

'അങ്ങനെയെങ്കിൽ അങ്ങിനെ. പക്ഷെ സ്വാഗതപ്രസംഗം പറയാൻ പോലും വീട്ടിൽവന്നു ക്ഷണിക്കണമെന്നുണ്ടോ? എന്നോടു് കോളേജിൽ വെച്ചു് പറഞ്ഞാൽ മതിയായിരുന്നല്ലോ; വെറുതെ നിങ്ങൾ ഇത്രയും ബുദ്ധിമുട്ടണമായിരുന്നു'. ഇരുട്ടുപരന്നു കഴിഞ്ഞ ആകാശത്തേക്കു് നോക്കി താൻ പറഞ്ഞു.

'അതുപോകട്ടെ' ചീച്ചർ ഇവിടെ ഒരാഴ്ചയോളം സോതാമസം?— ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബ് സെക്രട്ടറി ചോദിച്ചു.

'ഇല്ലാ, അമ്മയും, ചേച്ചിയും, പിള്ളരുമൊക്കെയുണ്ടു്'

സന്ധ്യാദീപം കൊളുത്തി വെച്ചിരിക്കുന്ന പുജാ മുറിയിലേക്കും ശുന്യമായ് കിടക്കുന്ന അകത്തളത്തിലേക്കുമെല്ലാം മാറി മാറി നോക്കുന്ന കുട്ടികളുടെ മുഖത്തു് നിന്നു് വായിച്ചുറഞ്ഞപോലെ താൻ പറഞ്ഞു:

'എല്ലാവർക്കും അവരവരുടെ ജോലികാണു്' 'സമതിക്കുട്ടി' അടുക്കളയിൽനിന്നും വിളിക്കേട്ടു.

ചായയുമായ് മടങ്ങി വരുമ്പോഴും സംശയം നിഴലാടിയ കുട്ടികളുടെ മുഖം താൻ ശ്രദ്ധിക്കാതിരുന്നില്ല.

ഇതുവേണ്ടായിരുന്നു എന്നു വേത്തിൽ മുടാറാത്ത ചായയും ഉഴതിക്കുടിച്ച് ഏതോ ഐ എ എസ്സ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻനാറെപ്പോലെ പോകാനിറങ്ങുന്ന കുട്ടികളിൽ ഒരാൾ ചോദിച്ചു.

'ചീച്ചർ, ഒരു ശങ്കരൻകുട്ടിസാറിനെ അറിയുമോ? നമ്മുടെ കോളേജിൽ മുൻപ് കെമിസ്ട്രി പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന ശങ്കരൻകുട്ടിസാറു്'

'അ...റി...യും' ചെട്ടന്നുണ്ടായ ആഘാതത്തിൽ തോണ്ടയിൽ ഉളക്കിപ്പോയ അക്ഷരങ്ങളെ കോർത്തിണക്കി താൻ പറഞ്ഞു.

'അദ്ദേഹത്തിനെയോണു് ഞങ്ങൾ ഉൽഘാടനത്തിനു് ക്ഷണിച്ചിരിക്കുന്നതു് സാറിപ്പോൾ സ്റ്റേറ്റാഫ്ഫുക്കേഴ്സ് കെമിസ്ട്രി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ തലവനു്'— ചെയർമാൻ.

'അതെയോ? മുഖത്തു പടർന്ന വിഷാദമരയോ മായ്ക്കാനായ് ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ ചോദിച്ചു.

'സാർ ഫാമിലിയുമായിട്ടു വരുന്നതു്. ഭാര്യയ്ക്കും, കുട്ടികൾക്കും ഒക്കെ സാറിന്റെ ജന്മനന്ദം ഒന്നു കാണണമത്രെ'— പോകൻ ധൃതിപ്പെടുന്നതു പോലെ ചെയർമാൻ പറഞ്ഞു.

വീഴ്ചകൾക്കു് ജനൽ പലകയിൽ മുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു താനോർത്തു. 'സ്വാഗത പ്രസംഗത്തിനു് വേറെ ആളെ വിളിക്കാൻ പറയണോ? ചേണ്ട, സമതിചീച്ചർ ആരുടെ മുമ്പിലും തോറിട്ടില്ല, പതറിയിട്ടില്ല— ശങ്കരന്റെ മുമ്പിലൊഴികെ ഇനിയും താൻ ശങ്കരന്തിലൂടെ തോൽക്കു നിടവരുതു്. പ്രത്യേകിച്ചും തന്റെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മുമ്പിൽ.

ശങ്കരന്റെ ഭാര്യയും മക്കളും— ശങ്കരന്റെ ഭാര്യയും മക്കളും; ഹൃദയത്തിന്റെ മർമ്മഭാഗത്തു തന്നെ വന്നു് മാറൊരാലിക്കൊള്ളുന്ന ആ ശബ്ദത്തെ ഇല്ലാതാക്കാൻ വിജയ ഭാവത്തോടെ മടങ്ങിപ്പോകുന്ന തന്റെ ശിഷ്യൻനാറെ നിർവ്വചനരായാ' നോക്കിനിൽക്കാൻ നടത്തിയ എല്ലാ ശ്രമങ്ങളും പരാജയപെടവേയാണു് ചേച്ചിയുടെ വിളി.

'സമതിക്കുട്ടി അത്തഴേമായ'

അതൊരു പതിവായ് തീർന്നിട്ടുണ്ടു്? വത്സരങ്ങൾ പിന്നിട്ടിരിക്കുന്നു. ആദ്യമെല്ലാം വളരെ സന്തോഷത്തോടും ആത്മാർത്ഥതയോടും കൂടിയാണു് ചേച്ചി വിളിച്ചിരുന്നതു് ഇന്നു് അതുവേറും ഒരു ചടങ്ങായ് തീർന്നിരിക്കുന്നു.

ഇപ്പോഴൊട്ടുകൂടി ഭക്ഷണം കഴിച്ചുനാളുകൾ കൂടി മറന്നു ചോറിനുമുമ്പിലിരിക്കുമ്പോഴായിരിക്കും ചേച്ചിയുടെ പരാധീനതകളൊക്കെ അണി നിരത്തുക. ഭർത്താവിനു കഴമ്പുവേണം, മരുമ്പുവേണം കുട്ടികൾക്കു് ഉടുപ്പുവാങ്ങണം പുസ്തകംവാങ്ങണം അതുവേണം, ഇതുവേണം, മനംമടുപ്പോടെ എഴുന്നേറുപോരുമ്പോൾ ഒർക്കുംനാളെ ഇതിനുമായി ഉണ്ടാകും. പക്ഷെ ഒരിക്കലുമുണ്ടായില്ല. ഇതു ഉണ്ടാകുകയുമില്ല.

തിരിച്ച മുറിയിലേക്കു നടക്കുന്നതിനിടയിൽ പറഞ്ഞു; “വിശപ്പില്ല, ഉണവേണ്ട”.

സന്തോഷശ്രോകൾ നിറഞ്ഞതും, സന്താപശ്രോകൾ നിറഞ്ഞതുമായ എത്രയോ കഥകൾക്കേട്ടു കഴിഞ്ഞ തങ്ങൾക്കിനിയും പുതുകഥയോ എന്ന പോലെ പരിഹാസത്തോടെ നോക്കിച്ചിരിക്കുന്ന തന്റെ മുറിയിലെ ഭാരോ വസ്തുവിനെയും ഭയപ്പാടോടെ നോക്കിക്കണ്ണടയ്ക്കുമ്പോഴും എരിതീയിൽ എണ്ണ എന്നപോലെ ബലമില്ലാത്ത കറുത്ത ചരടിൽ കോർത്തിട്ടിരുന്ന ഓർമ്മകളാകുന്ന പള്ളകമണികൾ മുദ്രസ്തർശനമേററപ്പോൾ ഞെട്ടി ഉണർന്നിരിക്കുന്നു. ആ ഓർമ്മകളിൽ തീനാളം പോലെ ജപിച്ചു നിൽക്കുന്ന ശങ്കരേട്ടൻ

ഓർമ്മവച്ചു നാറുമുതൽ തന്റെ ലോകം അതായിരുന്നു ശങ്കരേട്ടനും, ഭവാനിയമയും, പത്മിനി ചേച്ചിയുമടങ്ങുന്ന ലോകം.

അതിരാവിലെ കുളിച്ചതൊഴലും, ഭക്ഷണവും കഴിഞ്ഞ് പട്ടണത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടാൽ വക്കീൽ പണിയും കഴിഞ്ഞ് അന്തിമയങ്ങുമ്പോൾ മടങ്ങിയെത്തുന്ന അച്ഛൻ.

ഭക്ഷണം, പൂജ മുതലായ അത്യാവശ്യ സന്ദർഭങ്ങളൊഴികെ, തന്റെ കൊച്ചുനജനമായി കിടപ്പു മുറിയിൽ തന്നെ ഒതുങ്ങിക്കൂടാൻ ശ്രമിക്കുന്ന അമ്മ.

കാരണവരെപ്പോലെ തറവാട്ടു കാര്യങ്ങളും കൃഷിക്കാര്യങ്ങളുമൊക്കെ അടുക്കും ചിട്ടയോടും കൂടി നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന കാര്യസ്ഥൻ അപ്പനായർ.

പ്രഭാതം പുലർന്നാൽ അടുക്കളക്കാര്യവും തങ്ങളുടെ കാര്യവുമായ് കഴിച്ചു കൂട്ടുന്ന അടുക്കളക്കാരീ ഭവാനിഅമ്മ.

തങ്ങളുടെ കൂടെ അടുക്കളക്കാരിയുടെ മകനായ തനിക്കെന്തു കാര്യം എന്നമട്ടിൽ പുച്ഛത്തോടെ ശങ്കരേട്ടനെ നോക്കിക്കാണുന്ന പത്മിനിച്ചേച്ചി.

ചെറുപ്പത്തിലെ തന്നെ സ്വന്തം വ്യക്തിത്വം വച്ചു പുലർന്ന ശങ്കരേട്ടൻ. ക്ഷണിക്കാത്ത അതിമിയെപ്പോലെ ഇടക്കാലത്തു കടന്നുവന്ന രാജ്യമേൻ സാഹചര്യത്തിന്റെ ബലിപീഠത്തിൽ ഏകാന്തതയെ സന്തത സഹചാരി ആക്കേണ്ടിവന്ന താൻ.

വിദ്യ എന്ന മാസ്തരശക്തിക്കുമുമ്പിൽ വിജയം വരിച്ച ശങ്കരേട്ടനും താനും. രാജ്യവിന്റെ സ്വാർത്ഥതയ്ക്കും വഷളത്തരത്തിനും കീഴടങ്ങിയപ്പോഴും ചേച്ചിയുടെ അഹന്തയ്ക്കുമുമ്പിൽ അതു വിജയിക്കുകയായിരുന്നു.

രാത്രിയുടെ വൈകിയ യാമങ്ങളിൽ കലാലയരാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനവും കഴിഞ്ഞ് വീട്ടിൽ വന്നു കയറുന്ന രാജ്യം. കോളേജ് ജീവിതത്തിന്റെ വിരസനിമിഷങ്ങളെ കുറിച്ചുമാത്രം സംസാരിക്കുന്ന ഏകാന്തജീവികളായ താനും, ശങ്കരേട്ടനും. ആ വാചാലനിമിഷങ്ങൾ അനുരാഗമായ് വളർന്നുവരുകയാണെന്നറിഞ്ഞിട്ടും തങ്ങൾ അന്യോന്യം വിലക്കിയില്ല.

പണത്തിന്റെയും, പ്രതാപത്തിന്റെയും മായാജാലത്തിൽ മുങ്ങി, ഒരു രണ്ടാംകെട്ടുകാരനെ വരികേണ്ടിവന്ന നിർഭാഗ്യവതിയായ ചേച്ചി.

കലാലയ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് മുർദ്ധന്യതയിലെത്തിയിരിക്കുന്ന കാലം തന്റെയും ശങ്കരേട്ടന്റെയും ഉപദേശങ്ങൾക്കു വഴങ്ങാതെ രണ്ടു മൂന്നു ദിവസങ്ങൾ കൂടിയൊക്കെ വീട്ടിലെത്തുന്ന രാജ്യം.

“കോളേജ് വളപ്പിൽ രാജ്യവിനെ ആരോ കോന്നിട്ടിരിക്കുന്നു”. ആരോടെ പകപോക്കാതെ നപോലെയായാണ് ഒരു പ്രഭാതം ഈ വാർത്തയുമേന്തി വന്നത്.

രസതന്ത്രം ഐശ്ചിക വിഷയമായെടുത്തു പഠിച്ചു ലക്ചററായ ശങ്കരേട്ടനോ, ഹിന്ദിസാഹിത്യം പഠിക്കുന്ന താനോ ഞെട്ടിയില്ല. എന്നെങ്കിലും ഇതു പ്രതീക്ഷിച്ചതാണെന്ന മട്ടിൽ.

തളർന്നു വീഴുന്നതുവരെ കിടന്നുകരഞ്ഞ അമ്മയും ചേച്ചിയും. വക്കീലായിരുന്നിട്ടും സ്വന്തം മാനം കുളഞ്ഞു കുളിക്കാതിരിക്കാൻ ഒരു കേസുപോലും കൊടുക്കാൻ മിനക്കൈടകിരുന്ന അച്ഛൻ. കാലത്തിന്റെ കരിനിറത്താൽ മായ്ക്കപ്പെട്ട രാജ്യ എന്ന രാഷ്ട്രീയ വിദ്യാർത്ഥി!

ശങ്കരേട്ടൻ തന്നെ വിവാഹം കഴിക്കാൻപോകുന്നു എന്നറിഞ്ഞ് “സാധ്യമല്ല” എന്ന ഒറ്റവാക്കിനാൽ എതിർത്ത അച്ഛൻ.

അഭിമാനക്ഷതമേറാവനെപ്പോലെ രാത്രിയുടെ ഏതോ യാമത്തിൽ ആരുമറിയാതെ എങ്ങോട്ടോ യാത്രയായ ശങ്കരേട്ടൻ.

തലയിലെങ്ങോ ഇടിവെട്ടേറാവളെപ്പോലെ മുകയായ് തീർന്ന ഭവാനിഅമ്മ.

അന്നും താൻ അതിജീവിക്കുകയായിരുന്നു. വിധിയെയും കാലത്തെയും.

അന്നുമുതലാണ് താൻ ഈ മുറിയെ കൂടുതൽ ഇഷ്ടപ്പെടാൻ തുടങ്ങിയത്. അസ്വസ്ഥതകളുടെ തുമാത്രമായ വാചാലമായ നിമിഷങ്ങളിൽ തനിക്കാശ്വാസമരുളിയ മുറി.

വിവാഹ ദ്വൈതമാരുടെ ഘോഷയാത്ര - വാത രോഗം പിടിപെട്ട് കിടപ്പിലായ അച്ഛൻ. മുകുതയുടെ പര്യായമായ് തീർന്ന അമ്മ, ദുഃഖിച്ച ഈ സാഹചര്യത്തിൽ നിന്നും രക്ഷനേടാനുള്ള തന്ത്രമായാണ് ലക്മീദാർ എന്ന ജോലിയെ താൻ കണ്ടത് എന്നാൽ കാലത്തിന്റെ ഭദ്രകാളിൽ താനതിനോടു അലിഞ്ഞുചേരുകയായിരുന്നല്ലോ. ശിഷ്യന്മാരുടെ സ്നേഹവും എന്നതുമത്രമാണ് തനിക്കതിൽ നിന്നു കിട്ടിയ ഏക സന്യാസ്യവും.

മഞ്ഞുകോരിയിടുന്ന തുലാമാസത്തിന്റെ തണുത്തുറഞ്ഞ രാത്രിയിൽ രോഗം മൂർച്ഛിച്ച അച്ഛൻ. അന്നുവരെ ആരോടും യാതൊന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത പ്രതാപശാലിയായ നായർവക്കീൽ, ഭവാനിയമ്മയും അച്ഛനുമല്ലാതെ ഈ ലോകത്ത് മറ്റൊരാളുപാണിയുമറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ആ രഹസ്യം അച്ഛൻ തന്നോടുപറഞ്ഞു.

“മോളേ ഭവാനിയമ്മയെ ഉപേക്ഷിക്കരുത്. എന്താണോ ശങ്കരൻകുട്ടി നിന്റെ.....”

വേണ്ട ഞാനത്ര മുഴുപ്പിക്കുന്നില്ല. ആ സത്യം ലോകം അറിയാതിരിക്കട്ടെ. ഒരിക്കലും...ഒരിക്കലും.

അച്ഛന്റെ മരണം കഴിഞ്ഞു അടുത്തദിവസം അടുക്കളക്കോലായിൽ ഒരു ദുഃഖസത്യത്തിന്റെ നിഴൽ പോലെ തുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഭവാനിയമ്മ

അച്ഛന്റെ അന്ത്യാവശ്യം പോലും നിറവേറ്റാൻ കഴിയാത്ത ദുർഭാഗ്യവതിയായതാൻ കോളേജിലും ഈ മുറിയിലുമായി ഒരുങ്ങിക്കൂടാൻ ശ്രമിച്ചു.

അച്ഛന്റെ മരണശേഷം തറവാടുവിട്ടുപോയ കാര്യസ്ഥൻ അപ്പനായർ, കുളിച്ചതൊഴാനും, ഭക്ഷണത്തിനുമല്ലാതെ കിടപ്പുമുറിയിൽ നിന്നിറങ്ങാത്ത അമ്മ. ആരോ ചെയ്യാപാപത്തിന്റെ ഫലമനുഭവിക്കുന്നതുപോലെ വീട്ടിൽ വന്നുകഴിയുന്ന ചേച്ചിയും കുട്ടികളും. തറവാടു മുടിപ്പിക്കാനായി കാരണവരുടെ ഭരണം ഏറ്റെടുത്ത ചേട്ടൻ.

താനെന്ന രഹസ്യജീവി ഉൾപ്പെടുന്ന അടുത്ത പ്രഭാതം ഉണരാതിരിക്കട്ടെ. ഭവാനിയമ്മയുടെ മരണശേഷം ശാപം കിട്ടിയ തറവാട് എന്ത് അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഇല്ലിക്കൽ തറവാടിനികാ ഒരു ശാപം കൂടി. ഒരു തീരാത്ത രഹസ്യത്തിന്റെ അവസാന കണ്ണി.

ആ രഹസ്യത്തിനു മുന്നിൽ താൻ ശങ്കരേട്ടനെ തോൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. മരിക്കലും, ഒരിക്കലും ജയിക്കാനാവാത്ത വിധം.

“ശങ്കരേട്ടാ, പ്രതാപശാലിയായ നായർ വക്കീലിന്റെ മകനായിരുന്നോ നിങ്ങളു?” ഉറക്ക ഗുളികകളുടെ തീക്ഷ്ണതയിൽ അബോധാവസ്ഥയാലേക്ക് അലിയേ വഴുതുന്നതിനിടയിൽ തന്റെ ചുണ്ടുകൾ ഇങ്ങനെ മന്ത്രിച്ചത് സുമതിടിച്ചു അറിഞ്ഞില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. അനന്തതയിലേക്ക് ലയിക്കുകയായിരുന്നു ആ തീരാദുഃഖത്തിന്റെ കണ്ണി.

COMPLIMENTS FROM:
ISSAC PETER & Co.,

LESLIE THOMAS
I M. A. Eng. Lit.

I mounted pressure and my folks succumbed; they bought me a drum. I pounded it like hell and my neighbours cringed. But they said I was a kid but sixteen and would get over it. My folks censured me, but I argued Marlon Brando had done the same when he was a boy; kids were like that; People would cock their ears and say, "well, that fellow's at home."

Then I got over it only to become crazy about another thing. I got an acoustic guitar for a birthday gift and that was that. I played a few chords and learned a few songs. And I began to feel conscious of that insidious itch of beginners—the itch to perform. And soon I found myself revolving round an aged sun—a faded, tarnished sun—in the company of other planets of my age. There was no vacancy for a guitarist; but I could be accommodated as a drummer, much to the chagrin of the "existing" drummer.

Well, this sun was given to slacking (and his life was a big ludicrous adventure). The tendency to slack off was in his blood in much the same way as his innate talents. He had played truants at school and had played the guitar for some time in a circus band (of all the places!) He was married and had half a dozen kids. But even a Rip Van Winkle must be concerned about the mouths at home. So he made music his profession and assembling a few talented kids round him (kids who were

yearning to show their faces and play their music to the wide, or narrow, world) started to move about in as unorganizedly organized way. The 'Sun and the Boys' 'caught' concerts and balls. The boys were eager to practice but not the Sun. And the author of this piece, originally a drummer, was soon destined to sing (of all the things!) all because of the Sun.

Sun was the lead guitarist and the lead vocalist, the group-leader and Manager of the band. The bass-guitarist was a short chap, shy and introvert. He wouldn't look at girls, except when they weren't looking at him. And he would not accept money unless it were thrust in his pocket or given like you were just shaking his hands. But he was a good bass-guitarist. And he could produce a few of those coveted contraltos.

The rhythm guitarist was a lean fellow; a "hippy" as our grannies would call such a type. He had the unusual ability to strike one chord and sing in an entirely different pitch. Once the show began he was so 'taken away by music' that he would not know if Mr. Sun deliberately cut out his full volume. Sometimes the more fragile first and second strings of his instrument, unable to bear his 'earnestness' cut themselves in the middle but our Rhythm would not know. He did not care about the pitch he was singing, or the volume of his guitar or its strings—as long as he was allowed to remain on the stage and be the Rhythm of Sun

and the Boys. And the group owed its existence to him, for Rhythm being a "rich kid", most of the band's equipments belonged to him, And he could remain on the stage.

Now we come to the other drummer who claimed to be a "disco-specialist". And anybody acquainted with this variety of music knows that it has mainly one beat, which meant that our drummer knew but one beat. Formerly his practice had been to thrust this beat into any number that came his way. But ever since I had been introduced into the band, he had to vacate the seat for me whenever a pop or a rock popped up. And I came to be acknowledged as the pulse of the band: the ever-beating, steady, throbbing pulse. But our Disco-specialist retained his position in the band since he had a "good hand" which meant that he would get us a few shows on the weight of his connections.

And came that day when I was to become a Charlie Chaplin. We were to play for a dance that night and Mr. Sun, as usual, had confined our practice from morning the same day. I was getting ready to go when my folks pointed up a mango-tree and said those mangoes were good for a pickle. I tried to back out because I hated climbing trees; moreover, I considered myself no monkey. But my folks said I was an useless fellow, I was a girl. I looked at the Mangoes and the monkey in me helped me climb the tree. But half way up something stung me on the thumb of my right hand. The monkey-business done, I glanced at my thumb. It had swelled up and it pained to move.

We started practising non-stop and Mr. Sun and the band members frowned at me as my stick slipped down a few times. I displayed my thumb. But Mr. Sun said "No, no, that is no excuse. Thumb or no thumb rhythm must be kept". I said OK and we resumed with Mr. Sun singing most of the time. As dusk fell Sun's voice had become hoarse and he was abandoning songs that had a high pitch, When he sang in a low pitch it sounded like something had gone wrong with the speakers. But the dancers said that his voice was a "welcome novelty".

Now as the business proceeded Mr. Sun's voice sounded almost like a flag fluttering in the wind and our leader (and some of the rotating couples) were becoming increasingly alarmed. So at the next available break Mr. Sun consumed half a bottle of whiskey and said he felt better. No more did his voice sound like a fluttering flag, it had definitely improved. But again after an hour the flag was up again and fluttering. So Mr. Sun took another half. Then he was not to be found on the stage. The couples started grumbling and we went about the place looking for our precious cleader.

We found him atlast in a dark corner behind the stage, lying stretched out on a wooden bench. He had got rid of his shirt and undershirt and was snoring peacefully (I did not know until then that anybody could actually start snoring two minutes from lying down). We looked at each other and in that eerie lighting, almost belived that we were on the sets of a multi-million dollar disaster movie. But unfortunately for us Disaster was breathing ominously right down the napes of our necks. We poked the sleeping musician like children trying to stir a dead whale on a half deserted beach. But the only difference was that unlike the children we had to stir up our whale at any cost. We tried all our tricks but Sun just grunted.

Now the organizer arrived on the scene, or behind the scene a bald-headed man who wore a dinner-jacket and thought that anyone who wore a dinner-jacket was automatically transformed into an Englishman, or at least a gentleman. He too poked the whale, frowned, and turning to us (no, the air just above our heads) said, "I don't care who sings, but there must be some kind of a noise, Come on now, quick!"

We asked our bass-guitarist to lead but he just slipped into his shell. It seemed as if Rhythm was hoping that he would be proposed, but none seemed interested in nominating him. At last the choice fell upon me. They had seen me playing the notes and they said "that would do."

I tested the microphone, or my voice, or rather, the patience of the audience. They looked somewhat irritated. Had my voice sounded like a frog's? In a desperate attempt I cleared my throat and said "Come on, everybody clap!

"Clap? What for?" demanded a "freak who stood hugging a girl as though his body heat was utterly necessary to keep her alive.

I ignored him like he was an ant, for I know that he could not risk throwing his boots at me; the moment he relives his hands other "freaks" were sure to pounce on the girl. So many of them were hanging around.

"Well, I hope you all will enjoy the Famous Groupies," I announced and started playing the chords immediately a technique similar to forcing someone to hear your song at knife point. The swollen thumb cooperated with the moving plectrum and a whole battalion of freaks, it seemed could

not freeze the singer pregnant in me. With the bass humming merrily like a bee and the foot-drum accenting appropriately, I was able to score well. The number ended in a rain of applause I sang a few more popular hits and the audience was already responding well, I was beginning to feel triumphant. The goods were being delivered, the elderly couples enjoyed it, the "freakies" said it was all right, the organizer was no more looking above our heads.

Suddenly, the guitar was snatched away from me. "I will play". Mr. Sun was saying "You take rest," And I found myself sitting once again on that wooden chair waiting for my chance to play the drums, But nothing mattered now, a singer had been born!

But I have for the time being buried the singer in me for the better interests of academics But he may pop up any time-beware! Better still, keep your boots within easy reach.

With best compliments from :

A Well Wisher

എന്റെ ഒരു പഴയ സുഹൃത്തു്

ഒരു കാലത്തു്...

കണ്ണിലൊരു കണ്ണു...,

ചുണ്ടിലൊരു പാട്ടു...,

നാക്കിലൊരു വാക്കു...,

വാക്കുകളിൽ വാളുകളുമുള്ള—

എന്റെ ഒരു പഴയ സുഹൃത്തിനെ;

ജനലെ ഞാൻ കണ്ടുമുട്ടി...,

പാവം സുഹൃത്തു് ...

അവനിന്നു് ഒപ്പയിനിലാണത്രേ—

നാട്ടിലെത്തിയതു്...

ഞാനവനെ ആകെയൊന്നു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി....

കണ്ണിലൊരു കണ്ണോ...,

ചുണ്ടിലൊരു പാട്ടോ...,

എനിക്കു കാണാനോ, കേൾക്കാനോ,

കഴിഞ്ഞില്ല..... പക്ഷേ...,

ഒന്നു ഞാൻ കണ്ടു.

കണ്ണിലൊരു കറുത്ത കണ്ണാടിയും,

ചുണ്ടിലൊരു ഫിൽട്ടർ സിഗററ്റും....

നാക്കുകളിൽ ജനം വാക്കുകളുണ്ടെന്നു്

പിന്നീടു് അവൻ സംസാരിച്ചപ്പോഴാണു്

എനിക്കു മനസ്സിലായതു്...!

പക്ഷേ... ആ വാക്കുകളിൽ—

പഴയ വാളുകൾക്കുപകരം—

പുതിയ വചനങ്ങളായിരുന്നുവെന്നുമാത്രം...

അവനിൽ ഭക്തിയുടെ പുതിയപുതിയ—

കുരിശുകൾ മുളച്ചുയർന്നുവത്രേ.....

പാവം സുഹൃത്തു്...

താമസിയാതെതന്നെ

ഒരു വിവാഹമൊക്കെക്കഴിച്ചു്

ഭാര്യാസമേതം തിരിച്ചു് വിദേശത്തേയ്ക്കുതന്നെ

പോകാനാണത്രേ പ്ലാൻ...

അവനു് സകലവിധ ആശംസകളും

അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് മുന്നോട്ടു നടന്നു.....

അതല്ലാതെ മറ്റെന്താണു്

ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടതു്.

With the best compliments from

For Cutpieces of all Mills & Sarees:-

CUT PIECE CENTRE

JOS BROTHERS

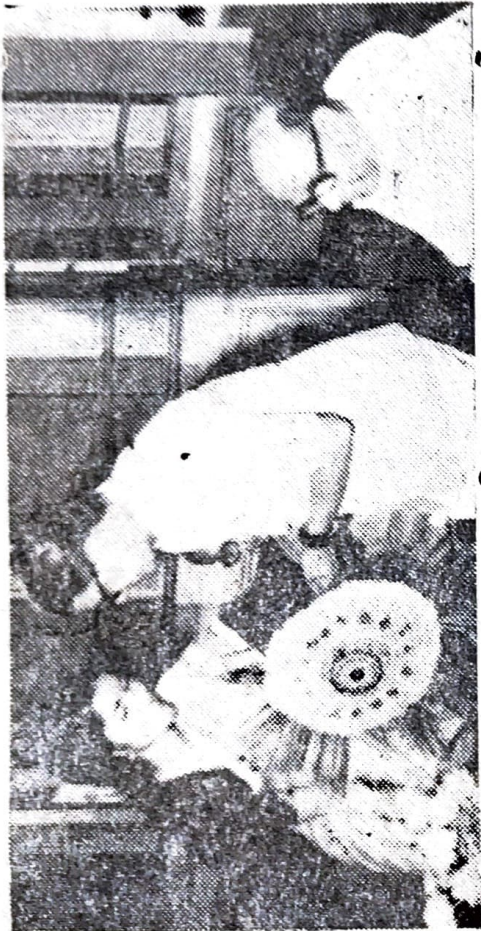
JOS JUNCTION

ERNAKULAM

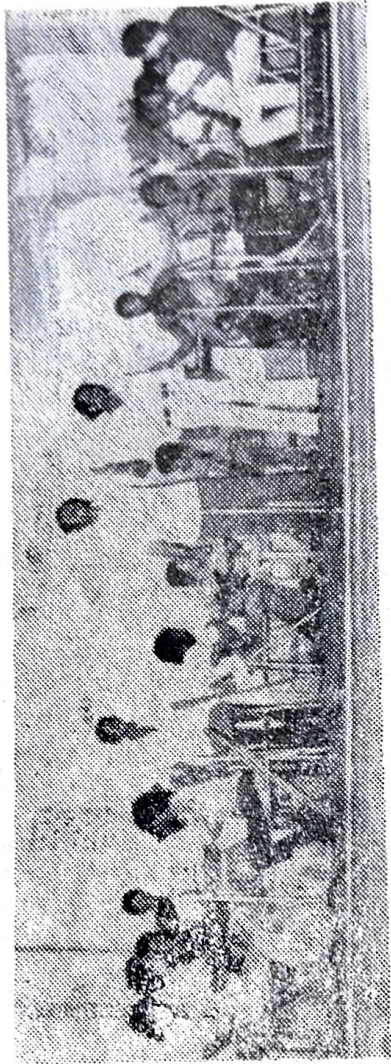
College Day

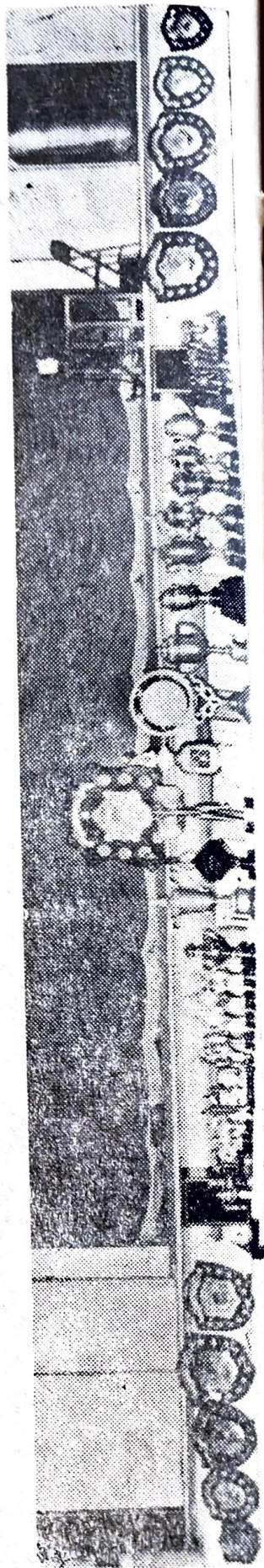
WELCOME dance to the tune of

Music makes me happy

.....

THE SLEEP WALKER

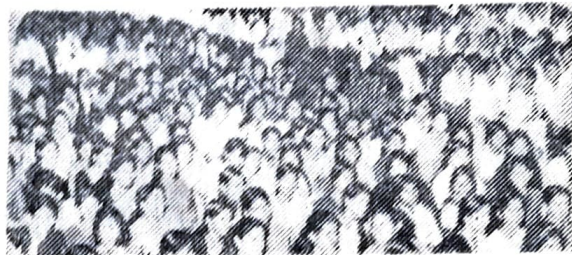
The Crowd flows
In their midst, he gapes
Into nothingness
He knows not
Their destination, nor his
Like the long deserted boat
Tossed and turned by the waves
he moves
The wandering eyes took in nothing
The blank expression gave out nothing
Time flies, darkness spreads
The weary legs still move
At crossroads, they halt
And he waits-
Those dark hands, fearful
But there's magic in them
May be they offer a final escape
Or is it another bondage?

-Anitha Abraham
(I. M. A. Lit)

UNION DAY

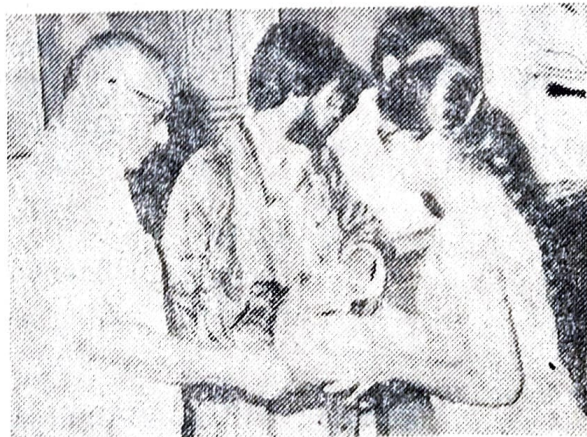
SRI. SUKUMARAN POTTEKAD

AUDIENCE

SRI. XAVIER ARAKKAL (M.P)

PRIZE DISTRIBUTION

TOSHIBA ANAND
THE MAKERS

of
THE FIRST AND THE LARGEST SELLING
METAL JACKET DRY BATTERIES IN INDIA

Now Introduce
INDIA'S FIRST
SILVER OXIDE BUTTON CELLS
FACTORY FRESH LONG LASTING

Once again
IN TECHNICAL COLLABORATION

With
'TOSHIBA', JAPAN

TOSHIBA ANAND SILVER OXIDE BUTTON CELLS

To Power
ELECTRONIC WATCHES, CALCULATORS, HEARING AIDS,
CAMERAS, LIGHTERS, & VIDEO GAMES, ETC. ETC.

TOSHIBA ANAND BATTERIES LIMITED

XXXVI/1544, MAHATMA GANDHI ROAD,
P. O. BOX 1077, ERNAKULAM
COCHIN - 682 011, KERALA

Cable : BATTERIES ERNAKULAM
Telex : 0885-546
Phone : 33904

Branches : AHMEDABAD - AMBALA - BANGALORE - BAROTI - BOMBAY
CALCUTTA - CHANDIGARH - COCHIN - CUTTACK - GAUHATI
INDORE - JAIPUR - JAMMU - JULLUNDUR - KANPUR - MADRAS
NEWDELHI - PATNA - SECUNDERABAD

SUPERSTITIONS DRIVE ME CRAZY

I have a friend who advises me to chant some mumbo-jumbo, a cranky 'exorcist' taught him, every time I set my ball-point on paper. Supposed to bring good luck according to him. I have denied him the privilege of seeing his crazy wishes obeyed. I have never claimed to have much in common with the man who doesn't give a d--n to such superstitious beliefs. Even though I have a tiny trait of the superstitious nature, there are times I think 'non-sense' would be more appropriate term for some superstitions.

I hear that superstitions have been hovering over man from time immemorial. The theatrical and sports world has forever been a breeding ground for superstitions. Jockeys believe that to drop a whip just before a race is the perfect thing to invite bad luck. Saluting the earth with an affectionate kiss supposed to tempt good luck. But the more prudent players decide that kissing the earth is restricted to cleaner playgrounds. Spitting on the ground is supposed to be lucky for athletes. I presume that our country has an enormous number of athletes - almost every character I get to know spits on the ground one time or the other.

Try whistling a hit tune in an actor's dressing room just before his performance. You are liable to end up in a hospital, counting the number of bones still unbroken. For, whistling in an actor's room is likely to bring him bad luck. This belief has been present from the time women stood whistling as some tinkers forged nails for Christ's cross. Also, some actors wish each other by saying 'Break a leg'. They explain that this confuses any evil spirit who might harm the actor. I sincerely hope that some witless wonder among the League of Ghosts does not oblige to their requests.

Superstitions have held their grounds in the Oriental and Occidental cultures

for a long time. Some wild tribals are known to set up rough houses with only one entrance. This meant that they had no windows facing any direction. The tribals say that this prevents ghosts from entering the house and haunting it. The fact fascinated me and I dreamt of single-entrance homes and 'how snazzy' they would look in our world of science. Guess what I read next day? Some enterprise in the States had converted a cavern into a candle lit hotel! A mighty revolutionary idea, I agree. Only, I shudder to think how many varieties of bugs may find their way into your soup.

It is generally believed that Friday is a 'bad-luck' day. This belief dates back to Biblical times when Eve supposed to have eaten the forbidden apple and got herself banished with Adam on Friday. The Great Flood and Christ's crucifixion are also believed to have occurred on Fridays. It is told that the British Admiralty once decided to lift this taboo on Friday. They named a ship Friday, laid its keel on Friday, launched it on Friday and set it sail on Friday with a Mr. Friday as captain. Ship and crew were never heard of again on earth. (Maybe the next Challenger flight will spot it in outer space)

The largest amount of superstitions are those involving numbers. Three is regarded a religious number by some. The Holy Trinity, Father, Son and Holy Ghost - is an example. Three is also the number symbolic of life-birth needs three people, father, mother and child. But there are others who look down on the number as unlucky. Remember the saying 'Bad things happen in threes'. Ever since Peter's denial of Christ, the number is considered accursed. The unlucky origin of number thirteen probably reaches out to the Nordic myth about Loki, a Norse god who was thirteenth in a party of twelve other gods. After the party, he was responsible for the death of Baldur, most beloved of the gods. Another belief is that Judas, betrayer of Jesus was the

thirteenth at the Last Supper. Even now, some hotels refuse to have a Room Number 13.

Walking under a ladder is believed to be taboo in the west. The most logical reason for this maybe the fact that a workers tools or a tin of paint might make a crash-landing on your brain-box. But the more religious characters point out the a ladder leaning against a wall forms a triangle. The triangle is regarded symbolic of the Holy Trinity and to pass through it is an act of open defiance againt religion. So the next time you happen to see a ladder, kindly give way to the superstitious trait in you.

Oh, no! How could I forget the dreaded black pussv cat. The darker descendants of the pussy cat who went to London to look at the Queen are treated like devilish beings out for a picnic from behind the gates of Hell. They are no sight for anyone with frayed nerves for who hasnt heard of the ill-luck which follows when a black cat crosses the road, you can start singing 'Good-bye to the good luck Days.' And if I've made you feel that I am unafraid of the little black pussy, I am Sorry. Short of Dracula movies, they are the only

things that succeed in making my heart beat a rock concert. They say the only way to counter this bad luck is to walk back seven steps. I tried it once on a busy highway and ended up listening to a long lecture on 'Road Safety' by an over - dramatic, fiery old motorist.

Lastly, there's the taboo on spilling salt. In the land of the Rising Sun, (Japan) to spill salt accidently is a sign of good luck. But in the rest of the world, spill some salt and you have just locked horns with Lady Bad Luck. The bad luck can be neutralized by throwing some salt over your shoulder on to a table behind. In that case, the diner on that table is stuck. My word of advice is 'Look behind before you throw' - everyone may not take kindly to being sprinkled with salt. And if the guy sitting behind you looks as macho as the Hollywood tough-guys, kindly concentrate on your food. Lady Bad Luck would be much more easier to handle. If you think differently, go ahead and throw the salt on his face. But don't tell that the lanky guy with the glasses didn't warn you.

Pradeep Warriar
I P D C

A small boy was playing Cowboys and Indians with his friends when a large playful dog joined the game and knocked him down. "Did he bite you?" his mother enquired anxiously.

"No," sobbed the youngster, "but he tasted me."

MISS ME NOT SAYS

Hallo Miss!
Fashion Hits For The Modern Miss

Convent Road, Ernakulam

Where

FASHION HITS THE MODERN

MISS BONANZA OF

T. SHIRTS, JEANS,

CHURIDARS, MIDDIS

NIGHTIES, ETC.,

With best compliments from:-

S I R

**CREAM OF
MENS WEAR**

NEXT TO PRESTEEGE

M. G. ROAD

ERNAKULAM

CIVIL SUPPLIES

The Public Distribution System
marches ahead in Kerala
through

THE KERALA STATE CIVIL SUPPLIES CORPORATION

The Corporation has been pioneering
the marketing of essential commodities
such as Rice, Sugar, Palm Oil, Cement and
a host of other items as a bulwark
against price rise and shortages.

NOW THE CORPORATION OFFERS:

Sabari

TEA DUST * SPECIAL TEA * COFFEE.

The list goes on growing.
all in the interest of the community.

THE KERALA STATE CIVIL SUPPLIES CORPORATION LTD.,
COCHIN - 682 016.

WAVES

With Best Compliments from:-

M/s. Alappat Furnitures

VYTTILA

COCHIN - 19

INTERIOR DECORATORS &

FURNISHERS

WAREHOUSING CORPORATION
IN THE FOREFRONT OF
THE INDUSTRIALISATION OF KERALA

The Corporation undertakes and manages

- * About Seventy well equipped Scientific Warehouses through out the State
 - ** Shipping Clearance Railway Clearance and Transportation of Agricultural and Industrial produce
 - *** Plant protection and pest control & activities
- Warehousing Facilities for over 1.5 lakh Tonnes of Agricultural and Industrial producer
 Special Consideration for Government and Public Sector undertakings.

KERALA STATE WAREHOUSING CORPORATION

P. B. No. 1727 COCHIN - 682016

Phone : 39537 / 39269

Make your wedding day Memorable with excellent Photographs by :-

Cheril Rose

Our Advertisement films now being Screened all over Kerala.

"PRIYA BISCUITS"

"NL'S SUNAYNA"

Also we under take :- colour and B & W; Flash Photos Printing, developing, enlarging, 8 mm. 16 mm. Sound movie, Video coverage of all functions, Adverstisement Documentories & Children's filems.

CHERIL ROSE

Madathiparambil Buildings

JEWS STREET ERNAKULAM, COCHIN-682 031

FINANCE INDIA

KALOOR - COCHIN-17

30 days	notice	deposit	20%
1 year	fixed	deposit	21%
2 years	fixed	deposit	22%
3 years	fixed	deposit	23%
4 years	fixed	deposit	24%
5 years	fixed	deposit	25%
6 years	fixed	deposit	26%
7 years	fixed	deposit	27%
8 years	fixed	deposit	28%
9 years	fixed	deposit	29%
10 years	fixed	deposit	30%
2 years	cash	certificate	23%
3 years	cash	certificate	26%
4 years	cash	certificate	30%

Phone at 33453

UNIVERSITY STATE STARS

George T. M.
[Uni. Cum. State
Basket Ball]

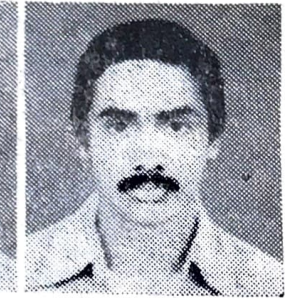
K. D. Jacob
[State
Basket Ball]

Bipin Joseph
[State cum Nat
Youth Basket Ball]

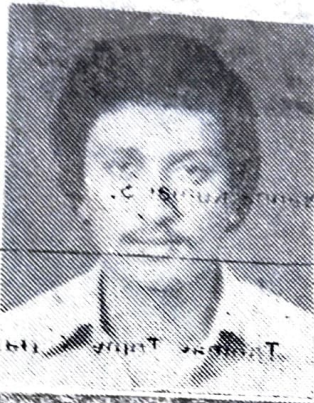

Philip Thomas
[State
Basket Ball]

Francis Byju George
[Uni. cum State
Volley Ball]

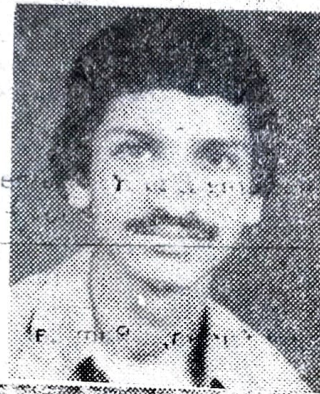
KERALA UNI: RANK HOLDERS (M. Sc. Zoo)

Harry Cleetus
(I Rank)

Latha K. Pillai
(II Rank)

Baby K. V.
(II) Rank)

KERALA UNI. YOUTH FESTIVAL WINNERS

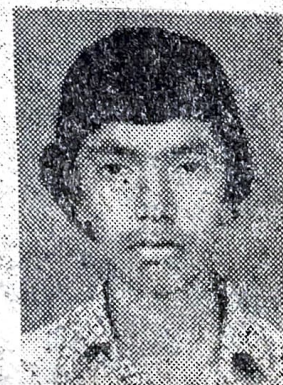
Ram Kumar S.
(Elocution)

Sarat Kumar
(Kathakali)

Francis T. S.
(Violin)

Sash George
(Mouth Organ)

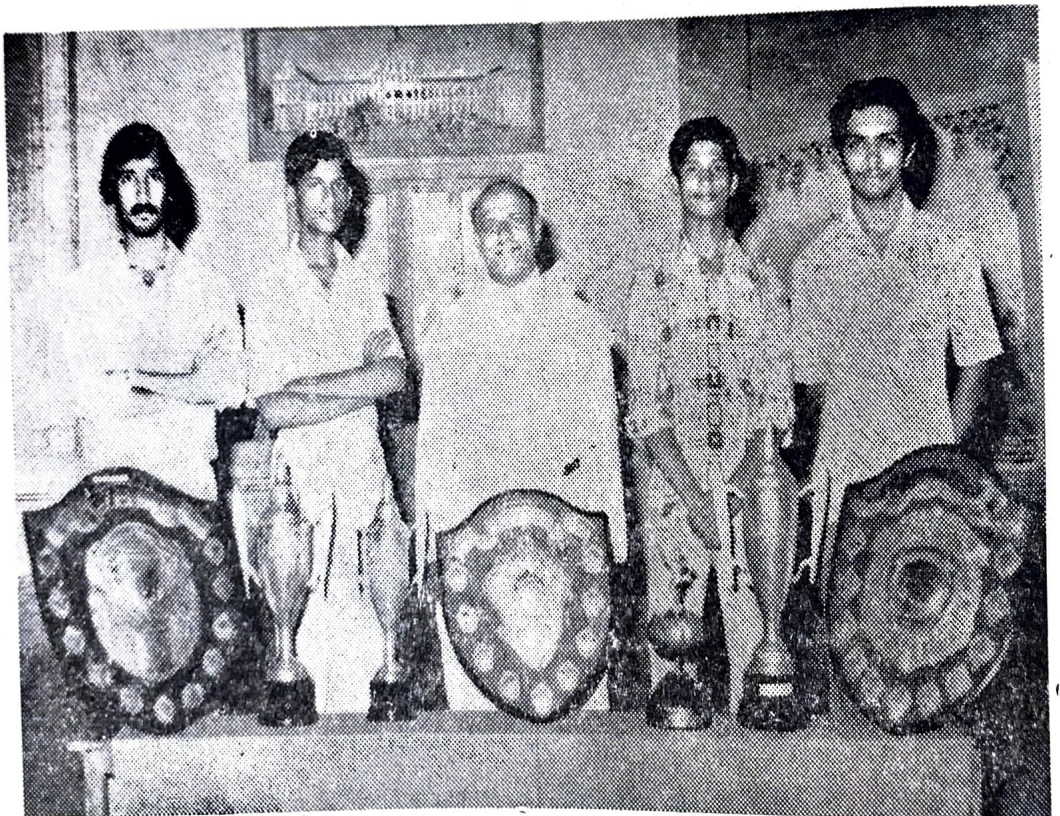

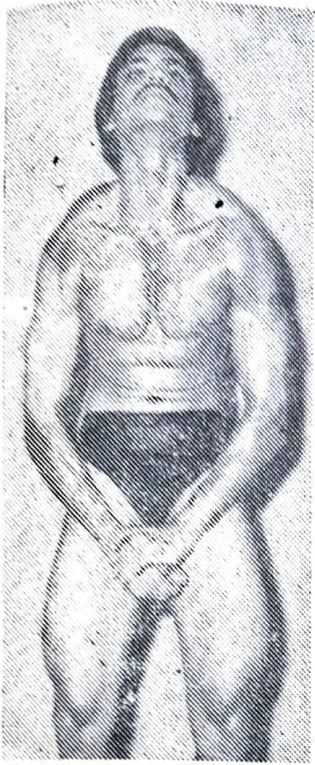
ELOCUTION TEAM

(Standing L to R) Satheesan V. D., Winson Xavier, Nanda Kumar S.
(Sitting L to R) Joy P. A., Principal, Ramkumar S.

QUIZ TEAM

(L to R) Mathew Kurian, Ram Lal, Principal, Tomy P. Varghese, Thomas Tomy Kuriakose

Christopher C. G. (Mr. Thevara)

**Prof. Ramanathan
(Staff Advisor)**

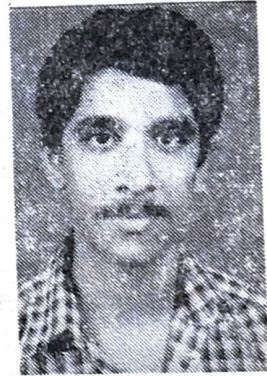
**Prof P. O. Devassy
(President, P. C. T. A.)**

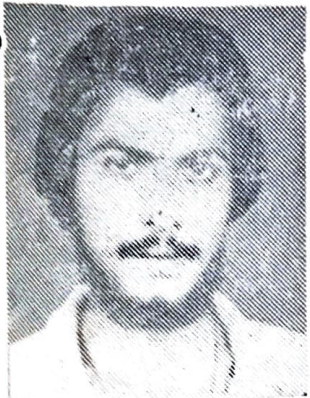
**Venkatesh Ramakrishnan
(Elocution Team Member)**

**Thomas Jacob
(Uni Uni. Gen. Sec.)**

**Ram Kumar S.
(Best Editor '82)**

**Babu P. P.
(Sakala Kala Vallabhan)**

Sudha Kaimal

K. D. Jacob

(Sports Champions)

BASKET BALL TEAM

FOOTBALL TEAM

INDIA STUNS THE WORLD

(Courtesy : Sports Star)

'The Mighty Himalayan Man'

A WAVE of euphoria swept Lord's as India achieved the improbable and added a new page to cricket history by beating the West Indies in the World Cup final. India, dismissed as novices without the basic allround skills to win such a competition, is the champion of the world in limited overs cricket.

There has been no year in Indian cricket as significant as this one apart from 1971 when wins, as unexpected as this, were achieved in two Test series. It was in any case the improbable that India achieved.

Crack's had developed in the West Indian squad but not so many that it could be tested on such an occasion as a World Cup final. And what a team effort that took to create a saga and to dispel theories about strengths and weaknesses. What a victory it must be to score only 183 and yet win by 43 in a match that was not notable for great batting.

Nervy bunch: The scenario would have been the same anyway whether Lloyd put India in or chose to bat, for India had already decided that its best chance lay in opting to bat if the toss was won. On a day on which no batsmen save Srikanth and Vivian Richards defied the average poor standards, Indian bowling rose to the occasion to squeeze every bit out of the nervy methods of the West Indian batsmen.

It took a lot more than good line and length to fashion such a spectacular win. It was the kind of day on which the ball did seam around off a solid batting wicket. Batting had to be as solid as it was attacking and whereas the Indians got past the early period of pressure and collapsed later, the West Indies did not promise to prosper at any stage of its innings except for when Richards was in and made a mockery of the bowling.

Madan Lal shows the way: The credit lies with Madan Lal who showed the first signs that the battle could be fought despite the state India was in when the West Indies was 50 for one. The transformation was as stunning as it was complete when Madan Lal chipped in with three wickets in four overs, Lloyd-hamstrung by a groin injury, played a poor shot at Binny.

At a time when it looked as if Dujon and Marshall could still take the game away by methods that ranged from the streaky to the solidly struck stroke, Kapil gambled by bringing Mohinder Amarnath on from the Nursery end. With a spell of six overs from there, Mohinder bagged three wickets and the celebration time had been brought forward.

All things fell in a slot for India with West Indian overconfidence bringing a few gift wickets and Indian bowling and catching cashing in on the openings in professional style. Otherwise, it would have hardly have been justice for batsmen like Srikanth and Mohinder Amarnath who strove to justify the optimism with which India came into this final.

Controlled aggression : Accused of immaturity at various times in his short career, Srikanth proved what controlled aggression could achieve even against a bowler like Joel Garner who really was getting them up from a length, seaming substantially and also proving so disconcerting to Gavaskar. Srikanth played all his positive strokes with panache, the pulls, the flicks and the drives. It took a pacey in-cutter to have him playing too early in over-anticipation.

Mohinder progressed in a solid way looking for the safe runs and tiding over the difficult period when the ball was new. This amount of seam movement can be expected at Lord's but the way the West Indies shaped it looked as if the match was being played on a stark turner.

The Indian batting that followed after Srikanth and Mohinder was too reckless to merit detailed description. Yashpal, Kapil, Kriti Azad, Patil and Binny contributed to their own downfall leaving the side so vulnerable that the full quota of 60 overs went unutilised.

'Beaten' but not 'Broken'

Was a victory possible when Richards was in such good nick, looking the master batsman from the moment he came to the crease to strike seven 4's in his inimitable way? The Indians themselves could not have believed it but for Greenidge and Haynes shaping in a limp manner and Richards going ahead with a doubtful pull despite knowing he was not in perfect position.

Excellent captaincy: Kapil's handling of the bowling and his changes in field placement patterns were most effective indicating that he has just flowered as an international captain. No one would have like to lead the side on this golden day. There was too much agony at every run given away and every false stroke made.

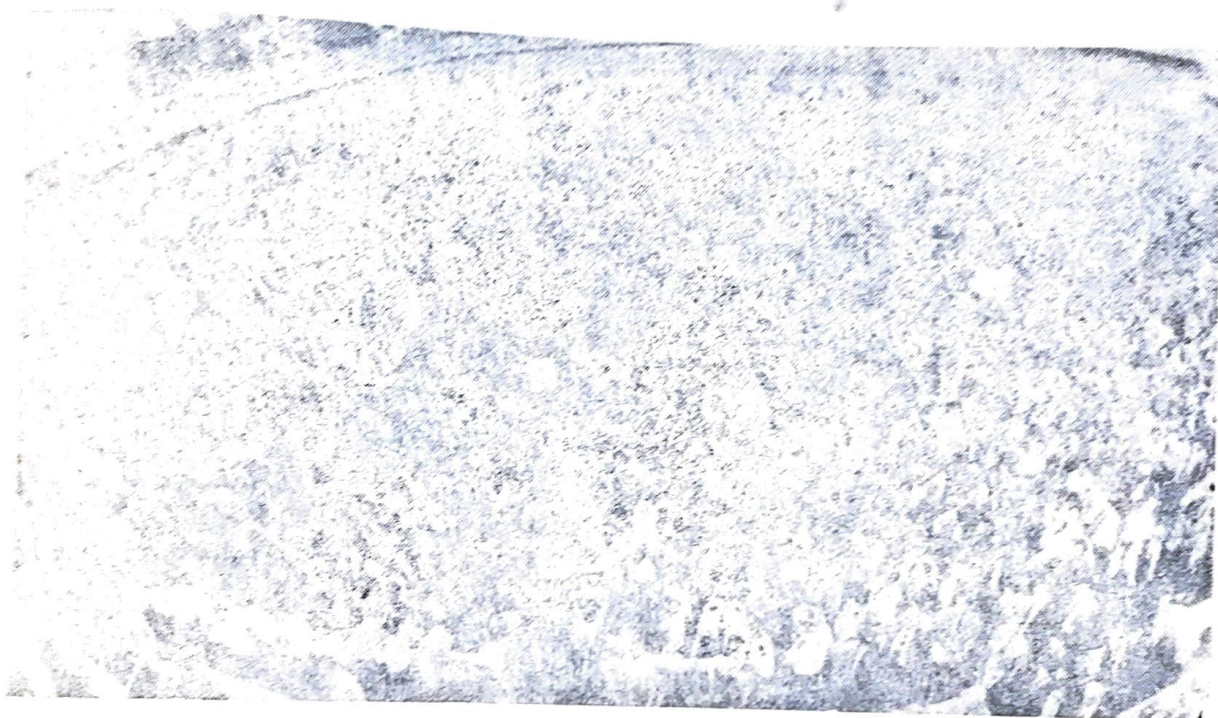
Would the golden chance slip away just as it seemed almost certain that the match had completely been transformed? Mohinder's vital breaks and Kapil's trapping of Andy Roberts leg-before confirmed the win which was delayed to some extent by the last pair of Holding and Garner.

Holding missed a pull and was well in front in the 52nd over and the scenes that followed were testimony to what India's performance has meant. The flag waving, chanting crowd swayed and cheered as the ceremonios of the presentation was gone through. Looking at the composition of the crowd one could almost think England had won the Cup.

Complacent: The West Indies, twice beaten in this World Cup by India, paid for its complacency. There may be a whole new regrouping of talent and a new venue when the time comes for the next World Cup. Until then India can rest on its laurels. Its collective ability made up for the lack of heavy armour in bowling. The switch to medium pace had shown that the very concept of limited overs is different from Test match cricket and for the first time India was given the chance by the picking of a side most suited to this form of sport.

A whole new era lies ahead for international cricket. Lloyd may retire and many of those who had made his team almost invincible in two World Cups may go away to play in South Africa. Yet, a great side came apart not because of divided loyalties but because there was an opponent that believed in itself and in the fact that any side can be beaten irrespective of the venue, conditions, umpiring, etc.

India's victory was a victory for cricket.

A wave of euphoria swept Lords as

സേവനത്തിന്റെ പാത.....

- ★ ദുർബ്ബല വിഭാഗങ്ങൾക്കു പാർപ്പിടങ്ങൾ നൽകാൻ ഹൗസിംഗ് ബോർഡിന്റെ പുതിയ പരിപാടി
- ★ സന്നദ്ധസംഘടനകൾവഴി ഭവന നിർമ്മാണ പദ്ധതി
- ★ 3000 രൂപയുടെ ദീർഘകാല വായ്പ
- ★ 1000 രൂപ സർക്കാർ ഗ്രാൻറ്
- ★ 1000 രൂപ സന്നദ്ധ-സംഘടനയുടെ സംഭാവന
- ★ 1000 രൂപ ഗുണ-ഭോക്താവിന്റെ വിഹിതം
- ★ ഈ പദ്ധതിയിൽ 25000 വീടുകൾ

പാർപ്പിട പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാൻ ഭവന നിർമ്മാണ ബോർഡ്

കേരള സംസ്ഥാന ഭവന നിർമ്മാണ ബോർഡ്,
ശാന്തിനഗർ, തിരുവനന്തപുരം-1

ജീവിതം തളിരിടുന്നു

സ്വന്തമായി ഒരു വീടുപോലും ഇല്ലാത്ത മുപ്പത്തെട്ടുകാരൻ സുബ്ബയ്യൻ തുത്തുക്കുടി സ്വദേശിയാണ്. ചെറിയൊരു മിറായികുട നടത്തിയാണ് ജീവിക്കുന്നത്. ഓരോ തവണയും കേരള സംസ്ഥാന ഭാഗ്യക്കുറിയുടെ ഏതാനും ടിക്കറ്റുകൾ സുബ്ബയ്യൻ വിലനടത്തും. 169-ാമതു കേരള സംസ്ഥാന ഭാഗ്യക്കുറിയിൽ വാല്യനക്കെടുത്ത ടിക്കറ്റിൽ ഒരേണ്ണം സുബ്ബയ്യനെ 7 ലക്ഷം രൂപയുടെ അവകാശിയാക്കി. അങ്ങിനെ ഓർക്കാപ്പുറത്തു സുബ്ബയ്യൻ ലക്ഷാധിപതിയായി. വളരെ പാടുപെട്ട ജീവിതം തളിനീക്കുന്ന സുബ്ബയ്യനു ഇനി സ്വന്തമായി വീടുണ്ടാക്കാം. കുട്ടികളെ പഠിപ്പിച്ചു നല്ല നിലയിലാക്കാം. അല്ലലറിയിക്കാതെ കുടുംബം പുലർത്താം.

നിങ്ങളും ഇതെല്ലാം ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലേ?

വരൂ ഞങ്ങളോടൊത്തുവരൂ

കേരള സംസ്ഥാന ഭാഗ്യക്കുറി

കേരള സംസ്ഥാന ഭാഗ്യക്കുറി വകുപ്പ്, വികാസ വേൻ
തിരുവനന്തപുരം, 695033 ൽ നിന്നും (ഫോൺ: 65230 / 65195)

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതും.

THE GENIUS OF CAPRESE

On a scaffolding high above the floor of a chapel in Rome lay a man, painting with fast strokes on plaster of the ceiling which stretched its 5,000 square feet of surface above him. He was Michaelangelo Buonaroti, — the greatest artistic genius of the Renaissance and perhaps of all time. He has left imperishable work in sculpture, painting, architecture and poetry. No one else has to his level of attainment mastered all the four means of esthetic communication. He, between the years 1508 and 1512 decorated the ceiling of the Sistine Chapel, revealing his sublime vision of the creation of the world.

Those who gaze in awe today at the nine scenes depicting the story of Genesis from the creation to the flood can well understand why artists call this "technically the most extra-ordinary piece of work ever accomplished". Not only are they thrilled by Michaelangelo's lofty conception and by his masterly technique, they are also stirred by the evidence of his indomitable will and almost super human energy and courage to endure the "great hardships, illness and over whelming labour" that accompanied this work.

Michaelangelo was born at Caprese, a small tuscan town. He grew up in Florence, and soon began covering the walls of his home with charcoal drawings and carving with chisel and mallet.

At the age of 13 he was apprenticed to Ghirlandaio, the painter who was compelled to admit "this boy knows more than I do" A year later Michaelangelo joined the school of sculpture which Lorenzo de' Medici, had

established in his Palace gardens at Florence. There, amid a famous collection of old Greek and Roman sculpture, Michaelangelo began to work, soon he was asked to live in the Palace and continue his work. Four years after Lorenzo's death Michaelangelo was in Rome making progress with sculpture, the art he loved best. The "Pieta", his statue of the Virgin Mary holding the body of Christ, was carved during his stay there, and his fame spread so rapidly that the young sculpture was recalled to Florence.

There at the age 26 he retired into a workshop built around an 18 ft. marble block which had been discarded as useless after being mutilated by other sculptors. When he removed the covering two years later, the artistic world gasped, for out of that Marble block he had created his huge figure of "DAVID" — one of the world's greatest works of sculpture.

The year 1505 found Michaelangelo again in Rome, this time at the request of Pope Julius II who wished the young genius to design for him a tomb. The untimely death of the Pope and the difference in opinion that was prevalent, left his plan of a magnificent threestoried tomb representing art and victory incomplete. Among the few figures he did complete were the majestic "Moses" and the figures of the "Slaves" that are now in the Louvre. By common consent these rank among the supreme triumphs of sculptured art. With them are the figures of "Dawn and Dusk", "Night and Day" and the portrait statues that Michaelangelo carved for the Medici monument.

A Tour to Laccadives

The long awaited day, Feb 19, dawned. We boarded the ship, 'Bharat Seema', at 2-45 p. m. At 4-30 p. m., the ship raised anchor and thus began our voyage towards Laccadives, which was the site of our study tour.

At about 6-30 p. m., we witnessed one of the most beautiful sights of nature; the sky on the western horizon turned red in colour as the sun began its slow descent into the welcoming arms of the ocean and darkness crept over.

We spotted land at dawn. The first sight of our destination was exhilarating- 'The Mincoy Island', a collection ground of rare species of shells and other treasures of the ocean. Three boats set off from the island towards us and was soon alongside the ship. We were transferred into them. As we moved near, we were able to see that the island was shaped like a horse-shoe-enclosing a beautiful lagoon.

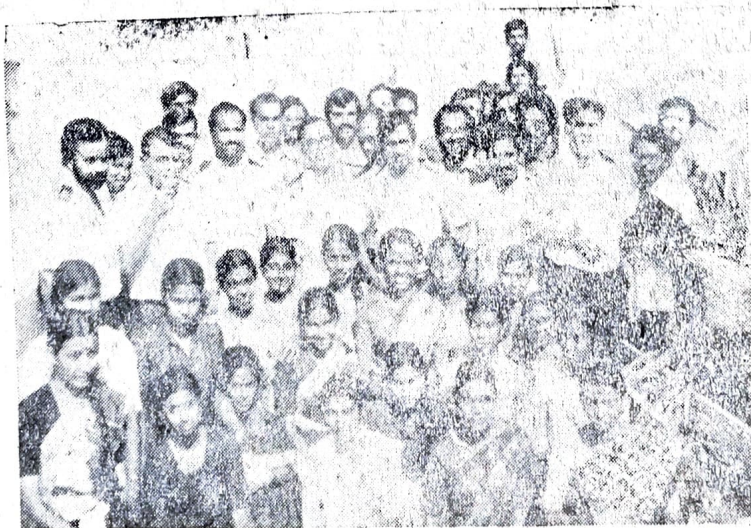
From the jetty, we set out towards the C M F R C unit and from there to the Satellite Earth station, the only source of communication for the inhabitants of the island. From there we left for a place called Charbathi.

Representatives of all invertibrate phyla and fishes were available there in large numbers. The beach was formed of coral rocks with large varieties of corals at different stages of growth on it. We were able to collect many samples necessary for our study. We visited the Minicoy light house. After lunch, we visited the village of Minicoy. The houses were made mostly from coral stones. The natives were a curious lot. Their language is known as 'Mahal'. We boarded our ship again late in the afternoon and set for Kav atti

We reached Kavaratti the next day, at 6-30 a. m. We had our breakfast on the ship itself and set out to explore the island. We took a bus towards the Fisheries office and visited the 'Marine Museum' where we were taken about in batches of five in a boat with a transparent hull. We were able to view varieties of corals and a large number of fishes through the transparent hull. The sight seeing trip came to an end by 7-30 p. m. and we were back in the ship.

That night, we had a cultural programme on the ship. We reached Cochin the next day at 10-30 a. m.

JOSEPH GILBERT P. G.
III B.Sc. Zoo

With Best Compliments From:-

ROSE FABRICS

JOS BROTHERS,

Jos Junction,

COCHIN - 682016

With Best Compliments From:-

Grams : SKILLCON
Telex : 0885 - 324

M/s. BHAGEERATHA ENG. LTD.

ENGINEERS & CONTRACTORS

Post Box No. 2338

M. G. Road, COCHIN - 16

Tele:- 37653, 37833 & 38137

Reg. Office at
BOMBAY & DELHI

Overseas at
BAGHADAD & SANARVA (IRAQ)

With Best Compliments From :-

SAHAKAR ENTERPRISES

Packing Cases & Timber Merchants

X / 23 / 1 NEW ROAD,

COCHIN - 682002.

Gram : SHOOKS

Phone : 25237
Off : 22826, 24206

SPECIALISED TECHNIQUES FOR THE REGENERATION OF INCOME, KINSHIP AND EMPLOYMENT IN SOCIETY

A group of human beings who are bound together for self maintenance and self-perpetuation and sharing their own institutions and culture form a society. However, today inspite of the best efforts of the 'leaders' a large part of this group of human beings don't seem to be able to maintain themselves. It is the small minority that exploits the large majority. And since the total wealth of the society is constant, the rich become richer and the poor, poorer.

That apart, a large portion of the poor can't find employment that can help them to do some work. Thus society, which usually provides employment, income and kinship, has gone haywire. It has to be put back on the right tracks if the majority of its members are to benefit. This calls for a code of specialised techniques for the reorganisation of society.

Governments—both local and central—have tried through a number of ways to solve this problem. They have tried taxing the rich and subsidising the poor. They have tried the food for work and the dole. And they have tried through the standardisation of education and transportation to promote feeling of kinship but have failed badly. And so, it is for groups of independent intellectuals to think of ways to put this derailed society back on the tracks.

Let us first, however, begin at the beginning and examine the problems faced by society. It is a known fact that every economy has a parallel economy running along with it. In some cases, as in India this parallel economy is much larger than

the main economy. This parallel economy with all its black money, grows with every increase in the cost of goods and services. However, very few people have access to this great hoard of wealth. And since we are a democratic country every person should have a share in its bonanza - this includes the common man. The source of this evil is industrialisation. Or to put it in the words of Gandhiji, "The fact is that this industrial civilization is a disease because it is all evil. Industrialization causes the problems of urbanization, crime, power shortage, destruction of the environment, pollution, drug and alcohol abuse, growth of slavery and the destruction of heritage as can be seen from the following analysis.

1. **Urbanisation.** Urbanisation is a direct result of Industrialisation, for we all know that industries always like to stay close together and form cities. Our half a dozen modern cities are only excrescences and serve the evil purpose of draining the life blood out of the villages. The British exploited India for the cities and today the city dweller exploits the villager. The city uses the blood of the villager as cement to build its edifice and it is these cities that are a constant menace to the well-being of India

2. **Crime.** With each increase in industry and consequently in the size of the city, the problem of crime will grow. Burglary, murder and rape.....things that have become so common in our cities, are almost unheard of in villages. Consider the irony that a man in a city with all the industrial benefits has to sleep with his

doors closed, But a man in the wilderness without any 'benefit' of industries sleeps in the open without any fear. In a city every time the power goes off, you rush for light because of the fear of criminals. But in a village you have no such fear and so can do without lights.

3. **Power Shortages.** 'Power cut reduced to 60%' screams a headline. Everyone breathes a sigh of relief but consider the situation if we didn't have these industries to feed power to. We would have all the power we wanted all the time. But instead we suffer every day without power because the electricity board has to maintain the line which some irresponsible industrialist has damaged by drawing power in excess of the capacity of the line. And then to feed these industries you have either to dig the ground for coal or destroy some beautiful forest by building a monstrosity of a dam.

4. **Destruction of Environment.** We cut down every single tree possible, for some industry. We dig big holes in the earth to get some mineral-again for some industry. We fight wars and so destroy life-still again for an industry. And what do all these industries do? They pretend to give you a better life but in actual fact they pollute our environment.

5. **Pollution.** Industries pollute the ecosystem in a number of ways: noise, air, water, land, nuclear etc. A massive change has taken place from the 18th century when there was almost no pollution to today when the only non-polluted place is the great fresh water reserve of Antarctica. But if we go on at this rate even that will not last long. Industries have been burning fuel and so increasing the concentration of carbon dioxide in the atmosphere. And because of this the green house effect has started. The temperature and climate of the earth is changing. All we can hope for now is that it doesn't cross the crucial stage where we will get a run-a-way greenhouse effect for then it will get as hot a Venus.

6. **Drug and Alcohol Abuse.** And to get over all these problems the people of industrial societies resort to drugs and liquor. Children, young, middle-aged and old men

and women all go in for this way to forget the harsh realities of life. They finally become slaves to these vices.

7. **The Growth of Slavery.** Look at the workers in any factory. They have become nothing but mere slaves, cogs in a machine. Their life is monotonous, dangerous and harmful to both mind and body.

8. **Destruction of Heritage.** Consider our rich cultural heritage. What is left of it in our cities? The city dweller doesn't know one classical dance from another. He plunders an old temple to put a part of it in his drawing room. The industries, by their mass production, kick out the local craftsman from his job, forcing him to lose his craft, individuality, and talent; to be chained to some dumb machine day in and day out.

Once these industrialists are stopped from setting up their industries, there will be a collapse of the parallel economy and so the excess stored-away income can now be put to use by the common man. 'What Indian needs is not the concentration of capital in a few hands, but its distribution so as to be within easy reach of the 7½ lakhs of villages that make this continent 1,900 miles long and 1,500 miles broad.'- M. K. Gandhi.

But merely telling the industrialist not to open new industries and to close old ones, will not help very much because their avocation makes them pachydermic and they will not pay any heed to what the public want. If we wish to move from mass production to productions by the masses, these industrialists must be forced to close down.

And this can only be done by kinship. People of all castes, communities, creeds, complexions, religions, walks of life must mix with their fellow brothers and sisters and must feel a sense of fulfilment by marching, shouting, singing and dancing together. They must exercise so that when they are involved in "ego-manufactured, comforting situations of any kind the actual reality of the nakedness of mind and the colourful aspect of emotions will wake them up, possibly in a very violent way, as a sudden accident or sudden chaos." Bardo Thotrol.

And this exercise, as is done in China, must be done on the roads with a view to disrupt, as far as possible, vehicles and so normal life. It is needless to say that the police must co-operate actively in this venture by stopping the traffic. Because unless normal life is disrupted, people will not wake up to the fact that there are better things ahead. And by stopping traffic you are stopping a conspicuous consumption and curtailing a major source of noise and petro-chemical pollution.

Having seen now how to increase kinship and income, we must now look at the employment generating potential of all this. To spread the message of the work that is being done, the employment of artists and writers will be essential as also orators. But the orators must speak to someone, so mass movement organisers will be employed to get a spontaneous mass movement. And then, of course, there are the people who come to this movement, who have to be paid for their labour. This will also encourage the setting up of other ancillary services like transport...used to carry them to the grounds, thus requiring the employment of apart from drivers, conductors and cleaners also work-shopmen, auto spare part shop assistants, workmen to manufacture the spare parts. etc.

Another service that will spring up is that of public caterers. People will be employed not only as cooks and bearers but also in

growing the food, making fertilizers and pesticides, distributing the food, etc. etc.

Thus we find that the trickle down effect is very high and if we use these techniques properly the economy will go from a state of stagnation to a state of take-off. The figures will be amazing per capita income will increase many fold, unemployment would be nil, and because of the supreme feeling of kinship, the 'term communal riots' would be extinct.

But do not believe, my friends, that this pipe-dream Utopian world is impossible to achieve. All we have to do is to work hard on these specialised techniques and they are available for us. These techniques are trying to raise their heads all around the world but they are being pushed down by the lack of social recognition. In Kerala, however, with its greater awareness, these techniques have been able to develop to a large extent and we must do everything to encourage them.

Long live these Specialised Techniques for the Re-organisation of Income, Kinship and Employment in Society, or as they are known by their popular acronym - STRIKES.

PETER GANTZER
(Cum Grano Salis)
II B. Com.

P. Pavan Cariappa participated in the Indo-Canadian youth Exchange programme during the year 1981-82. He was one of the 28 to be sent from India on this exchange. This Exchange is sponsored by the Govt. of India through the National Cadet Corps. Every year 15 boys & girls are sent on this exchange.

ഇതിലെ ഇതിലെ

ആർഷഭാരതത്തിന്റെ വളരുന്ന തലമുറയുടെ കാലഘട്ടം കേട്ടു കിട്ടിയിരുന്ന മൂല്യങ്ങൾക്കും സാഹചര്യങ്ങൾക്കും മീട്ടിക്കൊണ്ടു കലാലയാന്തരീക്ഷങ്ങൾ പുളകംകൊള്ളുമ്പോൾ ഒന്നു വിലയിരുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

രാജരാജനാർ, ചക്രവർത്തിമാർ ഇവരെല്ലാം വളർന്നതും തളർന്നതുമായ കഥകൾ "ചരിത്രകഥകൾ" കൃത്രിമമായും പുഴുതെ വരച്ചുകാട്ടിയ മഹാഭാരതം കാളിദാസനും ടാഗോർ ജനിച്ച ഭാരതം ചുഷ്ണത്തിലൂടെ ഇൻഡ്യയെ പുകച്ചു ബ്രിട്ടീഷുകാർ കൊടികുത്തി കിരാതഭരണം കാഴ്ചവെച്ച ഭാരതം അവരിൽ നിന്നും മോചനത്തിനായി ശാന്തിയുടെ മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച ഭാരതപുത്രന്മാരായ മഹാത്മാഗാന്ധി ജവഹർലാൽനെഹ്രു തുടങ്ങിയ രാജ്യസ്നേഹികൾ പിറന്നു വളർന്ന ഭാരതം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി ഒളിപ്പോരുകൾ നടത്തിയ കർമ്മധീരനായ സുബാഷ് ചന്ദ്രബോസിനേയും ഇവിടെ വിസ്മരിച്ചുകൂടാ.

വയനാടൻ കഥകൾക്കൊണ്ടും കിട്ടിരുന്നിയിരുന്ന കേരളം കണ്യാനം, തൃശ്ശൂരം, കുമരനാശൻ പിറന്ന കേരളം. കഥകളിയുടെ ആസ്ഥാനമായ കേരളം, അവിടെ വളരുന്ന ഒരു പുത്തൻ തലമുറ.

ഭ്രാന്തമായ കാൽവെയ്പ്പുകൾ പലപ്പോഴും സ്വീകരിക്കുന്നവരെങ്കിലും ശാന്തമായ ഒരു അന്തരീക്ഷമാഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു തലമുറയെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരവാൻ പടവെട്ടുന്ന കേരളജനതയെ നാം ഇവിടെ ഒർശിച്ചു തീരൂ!

നമ്മുടെ ജാതിമതവേദങ്ങളിലും, രാഷ്ട്രീയ തത്വങ്ങളിലും നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടുന്ന ഒരു തത്വം ഒളിഞ്ഞു കിടക്കുന്നു. നാനാതത്വത്തിൽ ഏകതം ഒർശിക്കുക. നാനാതത്വത്തിൽ ഏകതം ഒർശിക്കുന്നവരെ വിടെ? അവരുടെ പിൻതലമുറയെവിടെ?

ജാതിമതഭേദമന്യേ സംസ്കാരത്തിനായി പൊരുതെണ്ടുന്ന കാലമാണിത്. ഇവിടെ വർഗ്ഗീയതയ്ക്കു സ്ഥാനമില്ല നാം നമ്മുടെ മാതൃമേ ഇവിടെ സംസ്കാരമുണ്ടാവൂ. അതിനായി കരുക്കൾ നീക്കുവാൻ ഞാൻ സ്നേഹപുരസ്സരം ക്ഷണിക്കുകയാണ്. ചരാചരങ്ങളിൽ കിടന്നു കിടന്ന ദൈവമെന്ന പ്രതിഭാസത്തിനു വിലകൽപ്പിക്കാത്തവർപോലും ആഗ്രഹിക്കുന്നു "സോഷ്യാലിസം" ഏകോപനമായ തത്വങ്ങൾ വിവിധ രൂപത്തിലും 'വിവിധവർണ്ണത്തിലും വളരുന്നു. പക്ഷെ "അവർ" "ഇവർ" എന്ന ചിന്താഗതി ഇവിടെ ആശയ ക്ഷുദ്രമുണ്ടാക്കുന്നു. ബൈബിളിലും, ഖുറാനിലും, ഹിന്ദുപുരാണങ്ങളിലുമെല്ലാം സ്നേഹത്തിന്റെ മുഖങ്ങൾ മാത്രമാണുള്ളത്. നന്മക്കായി, സത്യത്തിനായി, ധർമ്മത്തിനായി, മോചനത്തിനായി, വിട്ടുപോയി നീണ്ടുപോകുന്നു.

പക്ഷെ ഇന്നു "മണ്ണിനും പെണ്ണിനും പണത്തിനും നേതൃത്വത്തിനായി മനുഷ്യൻ മല്ലിടുന്നു." ബന്ധങ്ങളെപ്പോലും മറക്കുന്നു അവയിൽനിന്നും ഒരു വിടുതൽ ലഭിക്കാൻ ഈ തലമുറയെ ഒരുക്കാൻ കഴിയുമോയെന്നു സംശയമായിരിക്കുന്നു.

കലാലയങ്ങളുടെ മുറംപോലും പവിത്രമാണ് എന്ന് മഹാകവി ടാഗോർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു കാലത്തിനൊത്ത് കോലംകെട്ടുന്ന തലമുറ വിവരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ ചില കലാലയ മുറങ്ങൾ ഈ കവി കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ...? മദ്യം, കഞ്ചാവ്, കറുപ്പ് അത്യന്താധുനിക ലഹരിപദാർത്ഥങ്ങൾ കൊണ്ടു സ്വന്തം ശരീരത്തെ മർദ്ദിച്ചു സ്വയം നശിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹം കാമാർത്തി പുണ്ട കാപാലികന്മാർ, എന്തിനും തയ്യാറാകുന്ന തരണികൾ ഇവയെല്ലാം ഏതാണ്ടു വളർന്നിരിക്കുന്നു.

ഇതിനെല്ലാം കുറവാളികൾ ആരു? ഉത്തരവാദികൾ ആരു?
അദ്ധ്യാപകർ, രക്ഷകർത്താക്കൾ, വിദ്യാർത്ഥികൾ എല്ലാവരും തുല്യ പങ്കാളികളാണെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യോപകർ എന്തുകൊണ്ട് കുറവാളികളാകുന്നു?

ഒരു വിദ്യാർത്ഥി തെറ്റു ചെയ്താൽ അത് തെറ്റാണ് എന്ന് പറയാനുള്ള മനസ്സാക്ഷി കാണിക്കാൻ വൈമനസ്യം കാട്ടുന്നു. തെറ്റുചെയ്യുവാൻ കൂട്ടനീക്കമില്ല. വിദ്യാർത്ഥിക്ക് നൽകേണ്ട പലതും അഭ്യസിപ്പിക്കാതെ "വിദ്യാർത്ഥി സർവ്വധനാൽ പ്രധാനം" എന്നത് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കാതെ അദ്ധ്യോപകരന്മാർ പഠിക്കുമല്ല.

രക്ഷാകർത്താക്കൾ എന്തുകൊണ്ട് ഉത്തരവാദിയായി? കുട്ടികളെ കലാലയങ്ങളിലേക്ക് പറഞ്ഞു വിട്ടിട്ട് അവരെക്കുറിച്ച് അറിയുവാനുള്ള ജിജ്ഞാസ രക്ഷാകർത്താക്കൾക്കില്ല. അവരെ ശ്രദ്ധിക്കാതെ യാദൃച്ഛികമായി അവരുടെ ഇംഗിതത്തിനനുസരിച്ചും അവർ ചരിച്ചും തുടങ്ങുന്നു. ഈ സംഗതി മനസ്സിലാക്കുമ്പോഴേക്കും അവർ നശിച്ചിരിക്കും. "പിതൃ മൗഢ്യം കന്യാ സോഹൃത്തിതാ മേതിബാലക" എന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. [കുട്ടികളെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിപ്പിച്ചാൽ അവർ അച്ഛനേയും അമ്മയേയും രക്ഷിക്കും.]

വിദ്യാർത്ഥികൾ? ഞാൻ ഞാനായി എന്ന ധാരണയിലൂടെ തെറ്റിലേക്ക് നീങ്ങുന്നു. പക്ഷെ ആ ധാരണ ചെറുനേതൃത്വം എവിടെ എന്ന് ചിന്തിക്കുവാൻ മനസ്സാക്ഷി കാണിക്കില്ല. കോളേജിൽ ചെറുനേതൃത്വമോഴേക്കും അവർ എല്ലാം തികഞ്ഞവരായി എന്നാണ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മനോഭാവം. ആധുനിക ഫാഷനുകൾ അവരെ മോശിയ്ക്കുന്നു. പണക്കാരരുടെ കുട്ടികളുടെ ഒപ്പം നടക്കുവാനുള്ള സാധാരണക്കാരന്റെ കുട്ടികളുടെ മോഹം വർദ്ധിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അവരുടെ കുടുംബത്തിന്റെ ധനശേഷിയെക്കുറിച്ച് അവർ ചിന്തിക്കുന്നില്ല. ഒപ്പം അവരുടെ ഭാവിയെക്കുറിച്ച് രാഷ്ട്രീയം മറ്റൊരു വേദിയെക്കുറിച്ചും കലാലയ രാഷ്ട്രീയം കൊലപാതകം വരെയെത്തിയ ചരിത്രം കേൾക്കുന്ന പഠനങ്ങളുണ്ട്. സമരമുറകൾ ചെറുനേതൃത്വം പലപ്പോഴും പൊതുജനദ്രോഹപരമായിരിക്കും.

ഹോസ്റ്റലുകളിൽ താമസിച്ചു പഠിക്കുവാൻ എത്തിച്ചേരുന്നവരിൽ ഒരു വിഭാഗം കള്ളിലും കണ്യാർപ്പിലും അതിനപ്പുറമേ നിശ്വാസനികളുമായും സമ്പർക്കം പുലർത്താൻ മടിക്കുന്നില്ല. ക്ലാസ്സുകളിൽ ഒരു വിഭാഗം കയറാറില്ല. സ്വയംഭാവം ഭാവി നശിപ്പിക്കുന്നവർ.

ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം മോചനം നേടണം. നാം നാമാകണം അതിനായുള്ള സഹകരണം എല്ലാത്തരയിൽ നിന്നുമുണ്ടാവണം. അദ്ധ്യോപകർ, രക്ഷാകർത്താക്കൾ, വിദ്യാർത്ഥികൾ, പൊതുജനങ്ങൾ, സർക്കാർ എന്നെല്ലാം ഒരുമിച്ചു സഹകരിക്കണം. ഇവിടെ രാഷ്ട്രീയമോ, വർഗ്ഗീയതയോ പാടില്ല.

നമ്മുടെ നാനാത്വത്തിൽ ഏകത്വം ദർശിക്കുവാൻ സംസ്കാരമുണ്ടാവാൻ നാം ഒരുമിക്കൂ - ഒരുമിക്കൂ

സിബി ജോസ്
H P. D. C.

THE SPIRITUAL STERILITY OF MODERN CONSCIOUSNESS

Sterility signifies unfruitfulness. Consciousness means the three aspects of life-emotional, mental and spiritual. The Spiritual Sterility, of modern consciousness, suggests the misery of modern man who is out of tune for religious values; like faith, hope and charity. Spiritual, sterility, is, the malaise of modern consciousness.

The accelerating advance of history affirms four ostensible stages in religious evolution. They are First, the stage of religious enmity, Second, the stage of religious tolerance, Third, that of religious dialogue and, Fourth, that of religious complementality. Modern age is a confluence of all the four stage and contemporary man is therefore both a beneficiary and a victim, of, this complex religious culture, An inverse porportionality of values is the bane of this complex culture. For we give to Caesar more than what belongs to Caesar, and to God, less than what belongs to God.

The Spiritual Sterility of modern consciousness is a paradox of Indian culture. What I mean is this: - Ever since the Upanishadic age Brahma has revealed His identity to the faithful as the immanent and transcendent Spirit. The sages have treasured the heritage of religious faith in the Upadishadic prayer

"Lead me from unreal to real
From darkness to light
From death to immortality O Lord."

This spiritual abundance assumed a historical dimension, with the advent of Christianity. The biblical parable of the vine and its branches bespeaks the essentiality of religion for happiness. "I am the vine and you are the branches. He who abides in me and I

in him; he it is that bears much fruit; for apart from me, you can do nothing". In spite of this Spirital abundance we discern a sense of boredom which sympt motise Spiritual Sterlity. The Spiritual rejection, of divine filiation.

The relevant question is this: Can religion revitalise and fecundate modern consciousness? Well, the expediency of religion may be brought out from experience. Intuition strengthens our faith in the creator. Intuition is the Faculty of the [mind which makes the truth of things self-evident. I would like to illustrate my proposition. It is self-evident that 2 and 2 is 4, because the formula $2 + 2$ equals 4 represents the form of our understanding or sensibility. In the light of reason we perceive that all rational desires have the corresponding objects, for nature does nothing in vain. Human consensus declares the irresistible appetency of man for perfection; the voice of conscience urges us to do good and avoid evil; conscience rewards virtue and punishes wickedness. Hence we believe the revelation of the mind that the human soul is a mirror of the pleroma, that is God. "A pure mind can see eternity in a grain of sand and beauty in a wild flower". So sang a poet. Obviously; faithlessness is a violation of the natural law and Spiritual Sterility is the consequent penalty.

Faith gains efficacy by virtue of the gentle touch of god on man. I would like to substantiate my statement with an analogy drawn from daily experience. We cannot see love as such, can we? But could anybody deny the power of love? There are occasions when, some of us at least, echo the exclamation of St Augustine, "Our hearts are made

for Thee O Lord and they will be restless until they reach Thee." The validity of religious experience is based on the quality of life and not on the numerical strength.

A pertinent question arises here. Mystics of various denominations of the same religion and mystics of various religions have given conflicting views about God. How can we account for this phenomenon? Well, there are four distinct levels of religious experience—mystical, mythical, ethical and theological. The common characteristic of these four levels of religious experience is that the ultimate reality is ineffable. The apparent conflicts are due to the poverty of the content of the words used to describe the experience of the ineffable. Similarly, language cannot exhaust ideas. It is natural therefore that the mystics give only a relative picture of the ultimate reality. It shows that the mystics are sincere and honest. It subtle minds presume to comprehend the mystery, it is as futile an attempt as to demarcate infinity.

Secularists ignore religion. They contend that man can get on quite well in life without religion and that often a so called irreligious man proves himself a better citizen than the religious man. They argue that as long as man remains a useful member of the society, his religion does not matter much. A code of morals which governs man's relation with his fellow beings is quite sufficient. Certainly, such a dispute exhibits the secularists, ignorance of the relationship between religion and morality. Religion and morality are partners in the spiritual enterprise of man. That means, a religious person is expected to be morally correct. Moral lapses stress the need for religion which alone can render the sinner absolution, promise him divine reconciliation, facilitate his peace of mind and inspire him with hope for a future reward. For, what is the use of leading a moral life without belief in the Immortality of the human soul? Besides, moral laws claim for an absolute law giver who rewards the virtuous and punishes the wicked. In other

words, morality entails religion. St. John the evangelist reports the mandate of the Lord, "If you love me you will keep my commandments."

There have been cases of denigration of religious experience as the effect of some drugs or as the work of the devil. Researches in the field of post-religious experience—conditions testify, the fact that such cases are not pathological. Instead, religious experience results in the deepening of life and a marked increase of joy in the personality. Religion brings about a wonderful transformation in the faithful. It inspires them to erect magnificent places of worship, write sacred books, compose devotional music, and promote religious festivals. It is the religious zeal that encourages them to found congregations and societies for the apostolate of the poor, the ignorant and the sick. It persuades the faithful to bear witness to the truth in the various milieux of life and even endows them with the strength to win the palm of martyrdom. There may not be other empirical evidences of man's communion with God. But the Spiritual transformation in his life is self-explanatory. Therefore religion is relevant to human nature.

The relevance of religion makes faith the panacea for the Spiritual Sterility of modern consciousness. It is faith in perfection that opens the possibility of a Spiritual rebirth. A life rooted in faith flourishes in hope and charity, "Seek ye the Kingdom of God and its justice, and all other things shall be added to Thee". says the Bible. Dylan Thomas, a poet of modern consciousness describes the vocation of man :

"Do not go gentle into that night
Rage, rage against
The dying of the light".

C. M. DAS
Lecturer in English

പാഠകളെ സ്നേഹിച്ചവന്റെ കഥ

പാഠകരെ സ്നേഹം പകരാൻ കഴിയില്ലെന്ന റിഞ്ഞിട്ടും പാഠങ്ങളിൽ അമൃത തേടിയുള്ള യാത്ര. വരണ്ട പാഠക്കെട്ടുകളിൽ തട്ടി, പ്രതിഫലിക്കാതെ, കെട്ടടങ്ങുന്ന ആശങ്കിരണങ്ങൾ, കടുത്ത വേനൽ വന്നിട്ടും വിണ്ടുപൊട്ടാത്ത പാഠകൾ, വരൾച്ചയാത്രം ഒഴുകുന്ന പാഠകൾ.

ശാപമോക്ഷം തേടി അലയുന്ന ഒരാൾമാണ്. ജൂനോ ദേവിയുടെ അരയന്നങ്ങളെ ആവാഹിക്കാനുള്ള തൃപ്തിയുമായി, ആത്മശാന്തി തേടി, ഒരു ബിന്ദുവായി, ആത്മവിലാപം കേൾക്കാൻ ഇന്ദ്രിയ മില്ലാത്ത, ബധിരമായ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സിരകളിലൂടെ അലിഞ്ഞിറങ്ങി, വള്ളിപ്പടർപ്പുകളായ നാഡീവൃഹത്തിൽ പടർന്ന്, അനന്തതതേടിയുള്ള യാത്ര. ആത്മാവുതേടിയുള്ള യാത്ര. ഉരുളൻ കല്ലുകളെ നനയ്ക്കാൻ ജലമില്ലാത്ത പുഴയിൽ മുങ്ങിക്കുളിക്കാനുള്ള തപശ്യയുമായി, ഏകാന്തതയുടെ നിഴൽ വീണ ചതുപ്പിൽ തടവുകാരനായി ഒരാൾമാണ്. അഭയം കൊടുക്കാത്ത അന്തരീക്ഷങ്ങളോട് പടവെട്ടാൻ കരുത്തില്ലാതെ പുഴക്കുത്തുവീണ ഇലകളും നഷ്ടസ്വപ്നങ്ങളുടെ വിഴുപ്പുകളും പേറിയുള്ള യാത്ര. അന്തരീക്ഷത്തിന്റെ വേദനയിൽ ഒരു നിശ്വാസ

ത്തിനായുള്ള സമരം. ശൂന്യാകാശം തേടി കരഞ്ഞ മാടപ്പിറവിന്റെ പിറകെയുള്ള യാത്ര.

അന്തരീക്ഷത്തിന്റെ നിരന്തരമായ മന്ത്രധ്വനി-
“ഒരു നിമിഷം..... ഒരു നിമിഷമെങ്കിലും.....”
അലമാലകളിലൂടെ കൊച്ചുപുഴയായി തിരമാലകളുമായി മല്ലിട്ട് മറന്നുപോയ ആയ അന്തരീക്ഷത്തിൽ തലതല്ലി മരിക്കുന്നു. ആത്മാവില്ലാതെ, അഭയമില്ലാതെ, അന്തരീക്ഷത്തിൽ, അന്തരീക്ഷം ആഞ്ഞടിക്കുന്ന ശബ്ദം.

ഉറക്കാനു നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ട്, പുറം തോടും പേറിയുള്ള യാത്ര. വീണ്ടും ഉയർത്തുന്നേൽക്കാൻ കഴിയാതെ, മരവിച്ച്, ജീർണ്ണിച്ച്, അനുസ്മരണ ആവാഹിച്ചുനടക്കുന്ന കദനത്തിന്റെ ചിലമ്പൊലികൾ. ഒരു ശോകബിന്ദുവിൽ, ഒരു കണ്ണീർ തുള്ളിയിൽ, ലോകം പ്രതിഫലിക്കുമ്പോൾ ഒഴിഞ്ഞുമാറാനുള്ള വേനൽ.

ഉറവുകൾ കൂട്ടുകെട്ടുന്ന, ചിലന്തികളുടെ തലച്ചോറ്. അവയുടെ മാളങ്ങൾ നിറയ്ക്കാൻ യാതൊന്നുമില്ലാതെ, ഒരു ചോദ്യത്തിന്റെ മരവിപ്പ്. പാഠക്കെട്ടുകളിൽ നിന്നു അമൃത ലഭിക്കയില്ലെന്നറിഞ്ഞിട്ടും ആ യജ്ഞം തുടരുന്നതു്.....?

SEBASTIN V. J.
Ist. M. A. Eco.

प्रसाद और उन की काव्य-कला

TOM VARGHESE M. A.

सरस्वती देवी के मन्दिर में आज तक जितने भी श्रद्धालु आराधकों ने आराधना की है और काव्य-पुष्पहार चढ़ाए हैं, उन में एक श्री जयशंकर प्रसाद भी हैं। जयशंकर प्रसाद हिन्दी साहित्य में 'प्रसाद' के नाम से प्रसिद्ध है। प्रसाद जी बहुमुखी प्रतिभा-संपन्न कलाकार थे। नाटककार की दृष्टि से उन का स्थान हिन्दी साहित्य में सर्वोपरि है। कहानी तथा उपन्यास साहित्य में उनका विशिष्ट स्थान है। इन सब के उपरान्त कवि रूप में प्रसाद जी महान हैं। उन्हें आधुनिक हिन्दी काव्य में छायावादी काव्य का प्रवर्तक तथा सर्वश्रेष्ठ कवि माना जाता है। उन्होंने ही आधुनिक युग के सर्वश्रेष्ठ महाकाव्य 'कामायनी' की रचना की थी।

डा० नगेन्द्र का कथन है—“प्रसाद जी हिन्दी जगत में अमर शक्ति लेकर अवतीर्ण हुए थे। उन की प्रतिभा सर्वथा मौलिक थी। उन्होंने साहित्य के जिस अंश का भी स्पर्श किया, उसी को सोना बना दिया।” इस प्रकार अनेक प्रकार की उच्चतम और श्रेष्ठतम प्रतिभाओं से युक्त होते के कारण वे हिन्दी के 'रवोन्द्रनाथ टैगोर' भी कहे जाते हैं। कतिपय विद्वानों का यहाँ तक कहना है कि रवोन्द्रनाथ की परिस्थितियाँ और सुविधाएँ प्रसाद जी को प्राप्त नहीं थीं। यदि होतीं, तो वे 'नोबेल पुरस्कार' के विजेता हो सकते थे। वास्तव में प्रसाद की 'कामायनी' टैगोर की 'गीतांजली' से टक्कर ले सकती है।

जीवन-परिचय

काशी के प्रतिष्ठित कान्यकुब्ज वैश्य परिवार में प्रसाद जी का जन्म सन् 1889 ई० में हुआ था। पिता देवी प्रसाद 'सुंघनी साहु' के नाम से प्रसिद्ध थे तथा वे नगर के सभ्रांत, उदार और साहित्य प्रेमी व्यक्ति थे। उन के घर पर प्रायः साहित्यकारों, कलाकारों, संगीतज्ञों आदि का जमघट लगा रहता था। प्रसाद का बचपन ऐसे ही वातावरण में बीता था जिस ने उन में साहित्य के प्रति प्रेम उत्पन्न कर दिया था। प्रसाद को बचपन में स्थानीय क्वीन्स कालेज में दाखिल

करवा दिया गया। वहाँ उन्होंने सातवीं कक्षा तक शिक्षा प्राप्त की। जब ये बारह वर्ष के थे तभी इन के पिता का देहान्त हो गया और तीन वर्ष बाद माता भी चल बसीं।

अब प्रसाद की देख-रेख का भार इन के बड़े भाई शंभुरत्न पर आ गया। उन्होंने इन का स्कूल छोड़वा दिया और घर पर ही अध्यापक रख कर संस्कृत अंग्रेजी आदि की पढ़ाई होने लगी। साथ-साथ प्रसाद दूकान पर बैठ कर व्यापार का काम भी देखने और सीखने लगे। परन्तु प्रसाद का मन व्यापार में नहीं लगता था और वे दूकान में बैठे रद्दी कागजों पर कविता लिखा करते थे। कुछ समय बाद बड़े भाई का देहान्त हो गया। अब घर और व्यापार का सारा भार किशोर प्रसाद के कंधों पर आ गया। परन्तु प्रसाद घबराने नहीं। उन्होंने बड़े साहस के साथ सारा काम सम्हाल लिया।

प्रसाद के पिता बड़े खर्चीले स्वभाव के थे। इसलिए उन पर काफी कर्ज हो गया था। बड़े भाई शंभु रत्न भी वैसे ही खर्चीले थे। इसलिए परिवार के अन्य सदस्यों ने सम्पत्ति का बँटवारा कर लिया और परिवार में परस्पर मुकदमेबाजी शुरू हो गई। यह मुकदमेबाजी बहुत समय तक चलती रही और बहुत धन खर्च होता रहा। प्रसाद को भी उन के परिवारवालों ने हमेशा परेशान किया। कच्ची उमर, पर और व्यापार का भार, गृहकलह, परिवार के कर्तव्य, कर्ज का बोझ—अकैले प्रसाद के सामने इतनी अधिक समस्याएँ थीं। परन्तु प्रसाद ने संकटों से घबराना नहीं सीखा था उन्होंने व्यापार सम्हाला, बढ़ाया, अपना विवाह किया, कर्ज चुकाया, मुकदमे लड़े। और सबसे अधिक आश्चर्य की बात यह है कि इतनी जिम्मेदारियाँ और संकटों के रहते हुए भी प्रसाद जी निरन्तर साहित्य साधना में लीन रहे। उन्होंने अपनी लेखनी से हिन्दी की अमूल्य और दुर्लभ कृतियाँ प्रदान कीं। निरन्तर बनी रहनेवाली चिन्ताओं और काम की अधिकता ने उनके सुन्दर, पुष्ट, सशक्त शरीर को

रोगी बना दिया। उन्हें तपेदिक (tuberculosis) हो गई। बहुत इलाज करवाया परन्तु उन का रोग बराबर बढ़ता चला गया और इसी रोग में सन् 1937 ई० में उनका स्वर्गवास हो गया।

प्रसाद स्वभाव से मधुर, कोमल और गंभीर थे। बचपन में उन्हें कसरत, घुड़सवारी, संगीत आदि का शौक रहा था। अध्ययन के प्रति उनकी गहरी रुचि थी। उन के घर पर साहित्यकारों का जमघट लगा रहता था। प्रसाद सब का प्रसन्नता पूर्वक स्वागत-सत्कार करते थे। यहाँ तक कि अपने साहित्यिक विरोधियों का भी प्रसन्न मन से स्वागत करते थे। उन्हें क्रोध नहीं आता था। मुख पर सदैव एक गंभीर मुस्कान छाई रहती थी। वह बोलते बहुत कम थे तथा सभा सोसाइटियों में जाने से सदैव कतराते रहते थे। अपने जीवन काल में भी पर्याप्त प्रसिद्धि पावे पर भी उन्हें कभी अभिमान नहीं हुआ था। ऐसे सौम्य, मधुर, गंभीर व्यवहार-कुशल प्रसाद का साहित्य भी उन्हीं के व्यक्तित्व के अनुरूप सुन्दर, श्रेष्ठ और प्रभाव शाली है।

प्रसाद की काव्य-कला

काव्य के संबन्ध में एक प्राचीन रूपक प्रचार में है। इसमें कविता की तुलना लावण्यवती युवती से की गई है। शब्दार्थ उस का शरीर है, अलंकार आभूषण है, रीति अवयवों का गठन है, गुण स्वभाव और रस आत्मा है। इस रूपक में शरीरस्थ आत्मा की तरह रस को सर्वश्रेष्ठ स्थान दिया गया है। काव्य के बाह्यांग छन्द (वृत्त) शब्दार्थ, अलंकार और गुण-रीति हैं। काव्य का अंतरंग, भावना, कल्पना और विचार के आविर्भाव से निर्मित होता है।

काव्य के दो पक्ष होते हैं—अनुभूति पक्ष और अभिव्यक्ति पक्ष। इन्हें ही क्रमशः भाव पक्ष और कलापक्ष कहते हैं। किसी भी रचना के भावपक्ष का मूल्यांकन करते समय मुख्यतः तीन बातों पर विचार किया जाता है। इस त्रिकोण के तीन बिन्दु हैं क) रस व्यंजना ख) प्रकृति-चित्रण और ग) जीवन दर्शन। कला पक्ष की दृष्टि से विवेचना करते समय तीन बातों पर अधिक ध्यान रखना पड़ता है, क) भाषा ख) छन्द ग) अलंकार।

काव्य का अंतरंग उस का भाव पक्ष है और बहिरंग कलापक्ष। आधुनिक संदर्भ में हम कविता

के बहिरंग से संबन्धित कौशल को काव्य-कला का नाम देते हैं। फलतः काव्यानुभूति के स्थिरीकरण के लिए जिन प्रतीकात्मक उपकरणों का उपयोग होता है, वे काव्य-कला का निर्माण करते हैं।

प्रसाद के काव्य पर ध्यान डालने से हमें मालूम होगा कि इन की क्रमानुसार रचनाएँ निम्नलिखित हैं,—चित्राधार (1908 से 1918 तक), कानन कुसुम (1912) प्रेम-पथिक (1913) महाराणा का महत्व (1924), आँसू (1915—26) झरना (1927), लहर (1935) और कामायनी (1936)

प्रसाद जी का आविर्भाव ऐसे समय में हुआ था जब भारतेन्दु युग का अन्त हो चला था और द्विवेदी युग का आरंभ हो रहा था। अतएव साहित्य के क्षेत्र में उथल-पुथल मन्त्र रही थी। युग परिवर्तन के कारण से काव्य के उपकरण भाषा, भाव और छन्द आदि सभी प्रणाली परिवर्तित हो रहीं थीं। फल-स्वरूप प्रसाद जी को अपनी काव्य-रचनाओं में सफलता-प्राप्ति के लिए अनेक कठिनाइयों का सामना करना पड़ा।

प्रसाद के सर्वप्रथम 'चित्राधार' (1908 से 1918 तक) काव्य में ब्रज और खड़ी बोली का मिश्रण है। इस में प्रकृति और सौन्दर्य का वर्णन है। लेकिन यह प्रकृति-चित्रण एक जिज्ञासा के रूप में हुआ है। परंपराओं से प्रेरणा लेते हुए भी उन्होंने लक्षण ग्रन्थों के आधार पर काव्य-रचना करना नहीं सीखा। आदि से अन्त तक कवि का हृदय पक्ष ही प्रधान है। धीरे धीरे अध्ययन अनुभव के द्वारा उस में प्रौढ़ता आती गई। भावों की सूक्ष्मता, शैली की गीतात्मकता तथा अभिव्यक्ति की नवीनता इस आरंभिक रचना में भी देखी जा सकती है।

'कानन कुसुम' में (1912) प्रसाद की खड़ी-बोली की स्पष्ट कविताओं का प्रथम संग्रह है। प्रेम और प्रकृति पर कवि के उद्गारों की अभिव्यक्ति बड़े रमणीय रूप में हुई हैं। 'कानन कुसुम में' कवि के कथनानुसार 'रंगीन और सारेद, सुगन्धवाले और निर्मन्ध, मकरन्द से भरे हुए, पशुग से लिपटे हुए, सभी तरह के कुसुम हैं।' भावों और छन्दों का प्रवाह इस में मन्द है और असाधारण अलंकार के प्रयोग से शिथिलता भी आ गई है। कहीं कहीं प्रकृति वर्णन परंपरागत ही रहा है। कभी कभी वह परंपरा से मुक्त भी होना चाहता है, किन्तु वह बाह्य

वर्णन तक सीमित है। यहाँ उन्होंने प्रकृति का उपयोग मानवीय भावनाओं के चित्रण के लिए अलंकार रूप में किया। इन प्रकृति विषयक कविताओं में कवि ने भाषा और छन्द की दृष्टि से कुछ नवीन प्रयास किए हैं। उन की भाषा में प्राञ्जलता और माधुर्य आता जा रहा है। चित्राधार में प्रकृति-चित्रण एक जिज्ञासा के रूप में हुआ था। यहाँ कानन कुसुम में जिज्ञासा मूर्त रूपधारण कर, आगे बढ़ती है।

नवयुवक प्रसाद की प्रेम-भावना 'प्रेम-पथिक' (1913) में आकर पूर्ण प्रस्पुटित हुई। कवि ने इस काव्य में प्रेम का विशाट सात्विक चित्र खींचा है। रूप-जन्य मोह से ऊपर उठ कर कवि प्रेम के उच्चतम रूप की व्याख्या करता है। प्रेम-पथिक निस्सन्देह प्रसाद के श्रेष्ठतम काव्यों में से है। यह हिन्दी में एक नया सन्देश लेकर आया था। स्वयं उन्होंने उस के खडीबोली संस्करण में निवेदन किया कि 'यह काव्य ब्रजभाषा में आठ वर्ष पहले मैं ने लिखा था।' प्रसाद आरंभ से ही नवीनता लेकर चले थे। 'एकान्तवास योगी' से अनुप्राणित 'प्रेम-पथिक' में स्वच्छन्दता का विकास हुआ। ('एकान्तवास योगी' गोल्ड स्मिथ के हरमिट का पाश्चिक अनुवाद है जिसे श्रीधर पाठक जी ने किया था। उन्होंने 'एकान्तवास योगी' लावनी और ख्याल के ढंग पर लिखी।) प्रसाद की ब्रजभाषा में भाव और शैली की दृष्टि से एक नवीनता भी है जो आगामो युग की सूचक है। इस के अतिरिक्त उन की ब्रजभाषा भी सूर की पदावली से भिन्न है। ब्रज के आसपास बोली जाने-वाली ब्रजभाषा में देशज शब्द अधिक हैं। किन्तु प्रसाद की भाषा संस्कृत के तत्सम शब्द भी मिल जाते हैं।

महाराणा का महत्व (1924) एक ऐतिहासिक भिन्न-तुकांत वीर काव्य है। कवि ने इस में महाराणा की वीरता का चित्रण किया है। राष्ट्र-प्रेम की भावना इस में निहिता है। प्रताप भारतीय शौर्य और देशप्रेम के प्रतीक माने जाते हैं। प्रसाद जी अपने राष्ट्र-गौरव के प्रति सदा सचेत रहते थे और उसी का प्रकाशन इसमें मिलता है। काव्य-विकास की दृष्टि से उस में पर्याप्त प्रौढ़ता आ गयी है। आरंभ में ही प्रकृति का सुन्दर चित्रण हुआ है। कवि परंपराओं के बन्धन से मुक्त है। वीरता के

साथ ही सौंदर्य को भी कवि ने स्थान दिया है। उस की कल्पना यद्यपि किसी विस्तृत रंगमंच पर कार्य नहीं कर रही है, किन्तु इस छोटे से कथानक में भाषा का ओज, नाटकीय शैली, चरित्र-चित्रण की विशेषता आदि दिखाई देती है। इक्कीस मात्रा के अरिल्ल छन्द का प्रयोग इस अतुकान्त कथाकाव्य में किया गया है। इस प्रकार 'महाराणा का महत्व' में अनेक दृष्टि से आधुनिकता के दर्शन होते हैं।

आँसू (1915-26) प्रसाद की एक विशेष प्रकार की रचना है। अपने आरंभिक रूप में आँसू पूर्णतया एक विरह काव्य है। उसमें वियोग शृंगार की प्रधानता है। लगभग एक सौ छब्बीस छन्दों में कवि ने प्रेमी की वेदनानुभूति, अतीत की स्मृति आदि भरने का प्रयत्न किया है। द्वितीय संस्करण में (1933) छन्दों के क्रम में परिवर्तन किया गया। इस के अतिरिक्त अन्य छन्दों का भी समावेश हुआ जो इस बीच लिखे गए थे और कुल संख्या लगभग एक सौ नब्बे हो गए। आँसू का वर्तमान स्वरूप प्रसाद के बौद्धिक विकास और दार्शनिक चिन्तन का प्रतिरूप है। आँसू केवल कवि की आत्माभिव्यक्ति न होकर व्यापक दर्शन में परिवर्तित हो गया। काव्य-कला की दृष्टि से आँसू एक श्रेष्ठ गीति काव्य है। स्वानुभूति का लयात्मक प्रकाशन गीतों का स्रष्टा है। गीतों में गीतकार का व्यक्तित्व निहित रहता है। आँसू गीति काव्य के रूप में एक युग और परंपरा का प्रतिनिधि है। संगीतात्मकता उस के लाक्षणिक प्रयोगों और शब्द चयन में है। केवल चौदह-चौदह के विराम से अट्ठाइस मात्राओं के निश्चित छन्द के द्वारा आँसू का सृजन हुआ। सौंदर्य वर्णन में कवि ने अप्रस्तुत योजना का प्रयोग किया। प्रकृति के चिरंतन प्रतीकों ने काव्य में गांभीर्य भर दिया। शब्दशक्तियों में लक्षणा और व्यंजना के द्वारा जो कार्य प्रसाद के पूर्व हो चुका था, उसे उन्होंने प्रतीकों से किया।

हिन्दी में छायावाद का आरंभ 'झरना' (1927) से माना जाता है। ('झरना' एक गीत-संग्रह है और इस में लगभग 1914 से 1917 तक की कविताएँ हैं।) इस गीतसंग्रह ने हिन्दी कविता को एक नूतन मार्ग पर अग्रसर किया और अपनी नयी शैली से सहृदयों को मुग्ध कर दिया। 'झरना' में यौवन का स्वर है, सौंदर्य की विभूति है और है

प्रेम का प्रसाद । इस में कुल मिलाकर 48 कविताएँ हैं जो कवि के लंबल मन और प्रेमाभिभूत हृदय का परिचय देती हैं । कहीं कहीं कवि की रहस्यानुभूति के दर्शन भी होते हैं । गीतों की दृष्टि से 'झरना' एक प्रयोगशाला ही है । प्रसाद ने अनेक प्रकार के छन्दों का प्रयोग किया । काव्य-विकास की दृष्टि से 'झरना' में निर्भर की सी स्वच्छन्दता है जो जीवन से अनुप्राणित है । परिष्कृत कल्पना, सुन्दर उपमा, सखस भावना उस में आभाषित है । कवि ने प्रकृति का मानवीकरण कर दिया है । गीतों में सुन्दर व्यंजना दिखाई देती है । प्रसाद प्रेम और सौन्दर्य की सरस भावनाओं के कवि है । इसी को वे आनन्द का मूल तत्व भी मानते हैं । 'झरना' के कवि ने केवल प्रणय गीत ही नहीं गाए हैं वह किसी तथ्य को भी खोजता है । 'झरना' में अनेक सुन्दर चित्र कवि ने प्रस्तुत किए हैं ।

आसू की विरह-व्यथा के पश्चात् 'लहर' (1935) में आशा का स्वर सुनाई देता है और कवि का हृदय विशालता का परिचय देता है । लहर में कहीं प्रकृति के सुन्दर चित्रण है, कहीं मधुर जीवन की स्मृतियाँ हैं और कहीं विणुद्ध प्रेम की विणुद्ध व्याख्या है । लहर के प्रगीतों में प्रसाद की प्रौढ़ता अधिक निखर गई । यहाँ रूप-चित्रण में उसे अद्वितीय सफलता मिली है । कवि एक कुशल षडशिल्पो की भाँति सुन्दर सांकेतिक भाषा में, मृदुल रूपकों के द्वारा करुण गाथा कह जाता है । इन छाया-संकेतों में उसे सफलता प्राप्त हुई है । ध्वनि, रस, और अलंकार की दृष्टि से 'लहर' के गीत उत्कृष्ट हैं । सुन्दर उपमा, सांगरूपक और उत्कृष्ट अलंकार भी स्वाभाविक रीति से आ गए हैं । कवि ने किसी अलंकारवादी की भाँति उसके लिए विशेष परिश्रम नहीं किया । लहर में गीत सृष्टि अत्यन्त सुन्दर हुई और कवि के सुनिश्चित भविष्य की सूचना मिल जाती है ।

कामायनी (1936) प्रसाद के संपूर्ण व्यक्तित्व से निर्मित हुई । हिन्दी अथवा भारतीय साहित्य में ही नहीं विश्व साहित्य में भी वह बेजोड़ है । उस में कवि की कला का चरमोत्कर्ष है और वह उस के

जीवन-चिंतन से अनुप्राणित है । कामायनी का कवि मानव मन की व्याख्या करता है और अन्त में उस में आनन्द की प्रतिष्ठा करा देता है । उस में कृतिकाच का एक समन्वयवादी दृष्टिकोण रहा है और हृदय-बुद्धि, नारी-पुरुष सभी का संगम ही जाता है । समरसता और समन्वय से ही आनन्द का सृजन होता है । इस आनन्द को मानवता के कल्याण में नियोजित करना ही कलाकार का मुख्य उद्देश्य है । कला की दृष्टि से कामायनी का कवि अत्यन्त प्रौढ़ है । उस की भाषा और कल्पना भावना को ग्रहण कर ले जाती है । कामायनी में शास्त्र वर्णित अलंकारों को ठूस-ठूस कर रखने का प्रयत्न नहीं किया गया । भाव, अनुभूति और रस के ही सहकारी हो कर अलंकार आ गए हैं । कामायनी के प्रिय अलंकार उत्प्रेक्षा और रूपक हैं, जिन के द्वारा मार्मिकता आ गई है । भाव, भाषा, शैली सभी में कामायनी एक मौलिकता से अनुप्राणित है । उसकी काव्यात्मक शैली में छायावाद की समस्त विभूतियों को कवि ने एक महान कलाकार की भाँति संगृहीत कर दिया । वह उस युग का प्रतीक बन गई जो कला और जीवन के सामंजस्य में प्रयत्नशील रहा । युग की चेतना कामायनी के कलेवर में प्रस्तुत हुई ।

प्रसाद मूलतः प्रेम, आनन्द और सौन्दर्य के कवि हैं । प्रेम उनके काव्य का मुख्य विषय है । उनका यह प्रेम स्थूल वासना से भरा और अश्लील नहीं है । उन्होंने प्रेम के मानसिक रूप का सूक्ष्म चित्रण किया है जो आनन्द और सौन्दर्य को जन्म देता है । प्रसाद की काव्य-कला भी इस के अनुरूप है । उनकी भाषा संस्कृत-गर्भित होते हुए भी सरस, मधुर और आकर्षक है । परन्तु प्रसाद के काव्य का आनन्द लेना सब के बस की बात नहीं है । साधारण पाठक के लिए वह दुरूह है । उनका शब्द विन्यास; वस्तु-चयन; अलंकार-योजना आदि की दृष्टि से भावों की व्यंजना सरस, सुन्दर, आकर्षक, प्रतीकात्मक और विशाल बन गई है ।

संक्षेप में, प्रसाद इस युग के महान कवि थे । उनकी 'कामायनी' विश्वसाहित्य की श्रेष्ठतम कृतियों के साथ स्थान पाने की क्षमता रखती है ।

"THIRUMBE VANDHAN THAMPI" (Drama - Union Day)

Her English being barely adequate, a foreign girl coped easily with the PUSH and PULL signs on the office doors but was later seen struggling with her fingers under a door marked LIFT.

✦ ✦ ✦ ✦ ✦

"Full up!" announced the bus conductor, an Indian.
"But I've been waiting for 20 minutes," the young woman pleaded.
"Surely you have room for one?"

The conductor placed his hand on his breast. "Madam," he said sadly, "in my heart there is room for you and many, many more. But in the bus, alas, she is full."

Phone : 34852

NEHRU MEMORIAL COLLEGE

MASÉ ARTS BUILDING

Payyappilly Road.

COCHIN - 682 031

Dear Students,

We offer excellent coaching for Pre-Degree, B. A, B Com, M. A. and M. Com classes by Qualified, experienced and eminent lecturers.

We also offer specialised tuition classes for Accountancy, Costing, Maths, Statistics and English for Pre-Degree and Degree classes (Morning and Evening)

Join Job-oriented Diploma Courses in Business Management, Marketing Management, Airline and Travel Agency Management etc. Also,

We offer Advanced T. V. Training.

Spoken English is our speciality.

Nominal fees. Success assured.

Contact us in person

COLLEGE ORCHESTRA
University Winners 82 - 83 (Second place)

With best compliments from:

M/s. THOMSON TRAVELS

TOURIST BUS OPERATORS

CARMEL BUILDING,

ALWAYE

Phone: Off: 3211

Res: 4089

With Best Compliments From :

MANIKANDAN AUTOMOBILES

ALAPPAT EXTN. ROAD,
ERNAKULAM, COCHIN - 16

Phone: 34439

With Best Compliments From :

PADMARAJ TEXTILES

WHOLESALE TEXTILE DEALERS
BROADWAY, ERNAKULAM, COCHIN - 682 031

Phone: 25262
Off: 34798

Best Wishes from :

OKTOPALS

SPORTS GOODS MERCHANTS
Near Ramdas Theatre
TRICHUR

With best compliments from.

JAYANT TUBES PVT. LTD.

**70, MAJOR INDUSTRIAL ESTATE
SOUTH KALAMASSERY - 683 104**

Phone: 5875

Manufacturers of:-

**Tubular Structures &
Duck equipments
fabricators and Engineering
contractors**

**SHORT TERM COURSES FOR
TRAVEL & TOURISM**

Elaborate Syllabus
Faculty headed by experts of the trade

**FACULTY FOR
TRAVEL INDUSTRY**

102, MERCY TOURIST HOME,
M. G. ROAD, COCHIN - 682 015

Tel: } 37372
 } 37379

**Statement of Ownership
FORM IV (Rule VIII)**

Place of Publication: Cochin

Periodicity: Annual

Printer's name: Rev. Fr. Aquinas

Address: Principal, SH College, Thevara

Editor's name: Mathew Kurian

Nationality: Indian

Address: Sacred Heart College, Thevara

Ownership: Sacred Heart College, Thevara

I, Fr. Aquinas hereby declare
that the particulars given above are
true to the best of my knowledge and belief.

Sd/-
Rev. Fr. Aquinas

With best compliments from:-

Cochin Blocks

Block Makers & Designers

Pulleppady, Arangath Road,

COCHIN

"SERVICE IS HIS MOTTO"

His shop is not a part of College,
Yet it is a part of College.

This is the place where students,
entrusts their boxes.

He plays an important role in the
bus service of Thevara.

Without his 'YES BUS' no bus
passes the College.

He is none other than Mr. Bhat.

